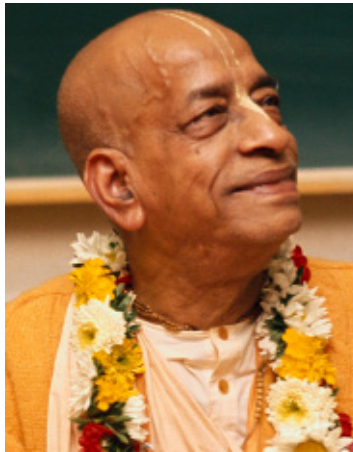

ISKCON-ov Pokret za Obnovu

Konačna Naredba

**Dokazuje da je Šrila Prabhupada Inicirajući
Guru za ISKCON**

Autor Krišnakant

**Predgovor Dr. Kim Knott
Profesor Religioznih studija, Univerzitet Leeds, UK**

Prvobitno zahtevani podnesak namenjen izabranom
ISKCON GBC odboru u Oktobru 1996

Knjiga na Srpsko-Hrvatskom jeziku

Konačna Naredba

Izdao ISKCON-ov Pokret za Obnovu IRM

Veličina stranice: 110mm * 175mm

ISBN: 81-283-0049-2

Za više informacija, molimo pišite nam na:

Back to Prabhupada

PO Box 1056

Bushey

GREAT BRITAIN

WD23 3XH

E-mail autora - Krishnakant, na:

irm@iskconirm.com

Veb sajt: www.iskconirm.com

1996 Sva prava zadržana

Spiralni povez:	1997	2000 kopija
Spiralni povez:	1998	3000 kopija
Prvo izdanje:	Novembar 2001	2000 kopija
Drugo izdanje:	Jul 2002	3000 kopija
Treće izdanje:	Septembar 2004	1000 kopija
Četvrto izdanje:	Mart 2006	2000 kopija
Peto izdanje:	Septembar 2008	2000 kopija

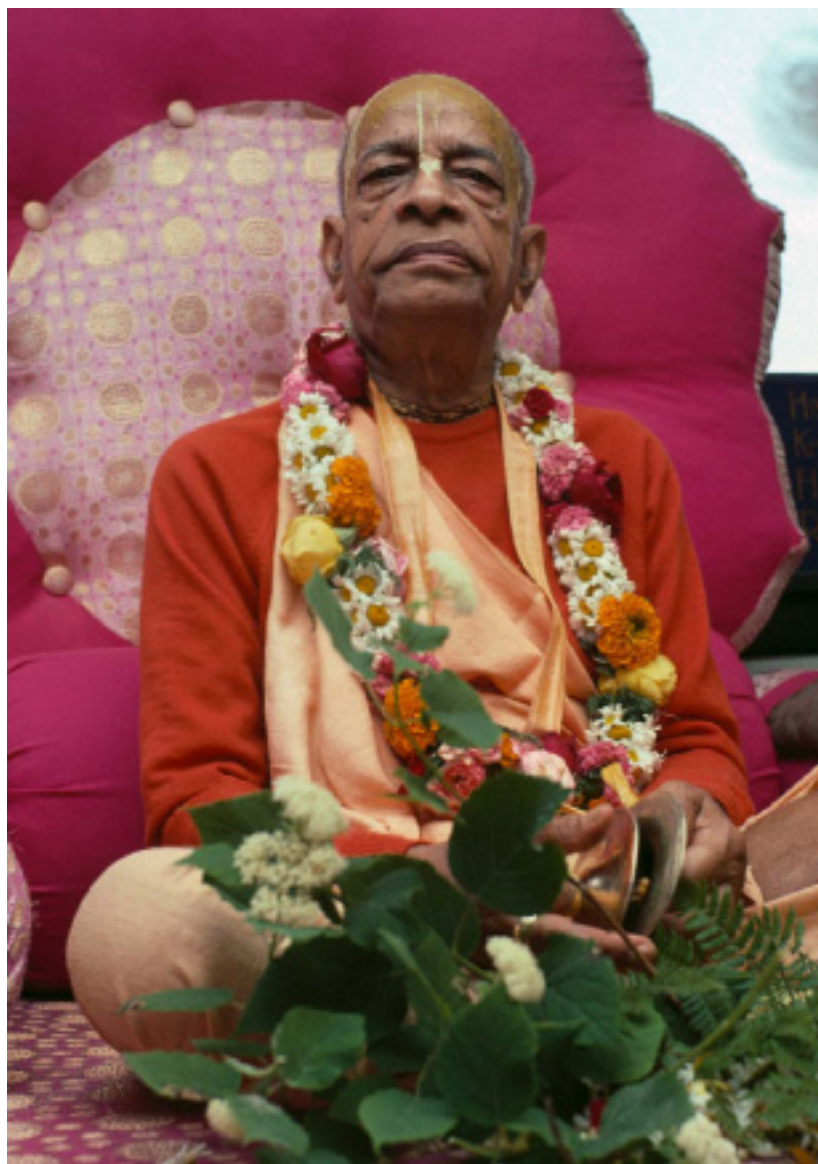
(Samo verzije na Engleskom)

Sadržaj

Predgovor Dr. Kim Knott	v
Predgovor	vii
Uvod	xiii
Dokaz	1
Prigovori koji se direktno tiču forme i okolnosti Šrila Prabhupadove Konačne Naredbe	7
Snimak na audio traci	35
Ostali Srodni Prigovori	47
Zaključak	91
Šta je to <i>ritvik</i> ?	93
Dijagrami	95
Relevantni citati iz Šrila Prabhupadovih učenja	
• <i>Da li Guru Mora Biti Fizički Prisutan?</i>	97
• <i>Slediti instrukciju, a ne telo</i>	101
• <i>Knjige su Dovoljne</i>	103
• <i>Šrila Prabhupada je Naš Večni Guru</i>	105

Dodaci

Pismo od 9-og Jula, 1977: “Svim G.B.C. članovima i Predsednicima Hra- mova”	111
Pismo od 10-og Jula, 1977	113
Pismo od 11-og Jula, 1977	115
Pismo od 21-og Jula, 1977	117
Pismo od 31-og Jula, 1977	119
Šrila Prabhupadova Objava Zaveštanja (4-ti Juni, 1977), i Kodicil (5-ti Novembar, 1977)	123
Razgovori u Sobi	128
Tamala Krišna Gosvami, Pyramid House Ispovesti	134

Njegova Božanska Milost A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada
Osnivač-Ačarija Međunarodnog Društva za Svesnost Krišne

Predgovor *Konačnoj Naredbi*

**Dr. Kim Knott, Senior Predavač na Religioznim Studijama, Univerzitet
Leeds, UK**

Za vreme dok sam ispitivala nedavni dokument ‘Percepcija Šrila Prabhupada unutar i izvan Društva Svesnosti Krišne’, zatekla sam sebe, kako na skroman način pokušavam oceniti različite tačke gledišta, kojih se pridržavaju *bhakte* u vezi učeničkog nasleđa, i ulogu gurua nakon Prabhupadovog odlaska 1977. Prirodno, i pre svega ovoga, bila sam svesna perioda krize oko pada pojedinih gurua, kao i talasa šoka i tuge, koje su osetili njihovi inicirani učenici, braća i sestre po Bogu. Nadala sam se, kao i mnogi, da će guru-reforme iz kasnih osamdesetih, rešiti pitanje vodstva i teškoće oko iniciranja u ISKCON-u. Dok sam pripremala dokument, ponovo sam pogledala sporno pitanje i pročitala neke argumente koji su bili, za, i, protiv, sadašnjeg sistema, kao i radove drugih učenjaka po pitanju gurua i nasleđa. Očigledno, da je to i dalje bilo veoma živo sporno pitanje. U najnovijem učenju na ‘Institucija Parampara’, objavljenom u petom broju *Žurnala Vaišnavskih Studija*, Jan Brzezinski raspravlja o različitim aspektima tog pitanja, naglašavajući važnost kvalifikacije i harizme za vodstvo budućeg ISKCON-a. To je samo jedna tačka gledišta, ali ona jasno pokazuje, koliko je prisutno veliko interesovanje za ovu temu, kako unutar Pokreta tako i izvan.

Pred kraj 1996 godine sam bila zamoljena da pročitam ‘*The Final Order*’ (*Konačna Naredba*), da dam svoje mišljenje, i da raspravljam o pitanjima izloženim u knjizi. Čitajući, shvatila sam da je ovo nesumnjivo stvar od ekstremne važnosti za ISKCON, i tema, prema kojoj sve *bhakte* gaje duboka osećanja. Izgledalo mi je, da ono postavlja važna teološka pitanja koja se tiču duhovnog autoriteta i njegovog opunomoćenja, odnos između učenika i Krišninog predstavnika, guru, i pravi objekti devocijske službe. Kao neko sa strane, potpuno sam nemoćna da sudim o toj stvari (i ne mogu da ocenim ovde izloženi dokaz protiv dokaza za sadašnji *ačarija* sistem). Međutim, mogu da pohvalim ono što je ovde izloženo, kao jedan ozbiljan poduhvat za raspravu o slučaju, da je Šrila Prabhupada uspostavio *ritvik* sistem gurua, koji su trebali da iniciraju u njegovu ime. Nadam se da će ova knjiga biti pažljivo čitana i široko diskutovana, ne zato što ja podržavam ili osuđujem njen stav, nego zato, što duboko sporno pitanje zahteva razmatranje na svim nivoima. Svaki *bhakta* ima stvarni ideo u ovoj stvari.

Bez sumnje, nije mudro da se neko ko nije pripadnik upliće pišući ovakav predgovor, ali moji motivi ostaju moj interes za Pokret i naklonost prema svim njegovim *bhaktama*.

Kim Knott, Februar 1997

Predgovor Petom Izdanju

Sada je prošla tačno decenija, otkako je objavljeno prvo štampano izdanje knjige TFO *'The Final Order'* (*Konačna Naredba*) 1996. Prvobitno sam ga nazvao *Konačna Naredba*, "dokument za raspravu na temu Šrila Prabhupadove instrukcije o nastavljanju iniciranja unutar ISKCON-a". Niko ko zna za Pokret, ne može pobiti činjenicu da je dokument izazvao veliku "raspravu", time uspevši u svojoj nameri, da ovo sporno pitanje iznese na svetlost dana.

Sada će biti teško za ISKCON vodstvo, da zatraži oprostaj od legalnih dokumenata koje je potpisao lično Šrila Prabhupada, i u kojima je jasno izložena njegova namera o tome, da on ostane jedini inicirajući (*dikša*) guru za duhovni Pokret koji je osnovao. Ovi legalni dokumenti čine samu srž dokumenta *'Konačna Naredba'* koji se trenutno distribuira po celom svetu, i koji je takođe dostupan i na globalnoj internet mreži. Još postoje zemlje u kojima *Konačna Naredba* tek treba da se prevede (već od Septembra 2008 dostupni su sledeći prevodi na: Francuski, Španski, Nemački, Ruski, Kineski, Hindi, Bengali, Kannada, Tamil; kao i prevodi na Češkom, Italijanskom, Holandskom, Mađarskom i Srpsko-Hrvatskom, na putu su i drugi prevodi); Stoga su, ISKCON lideri na sve ove knjige stavili zabranu za distribuciju u svim ISKCON centrima. Zato, postoji još veliki broj ISKCON sledbenika koji tek treba da pročitaju dokument, uprkos svim medijskim izveštajima i sporovima. Ali u krajnjoj meri, ISKCON vodstvo i gurui, više nemaju izgovor za nepoznavanje Šrila Prabhupadove naredbe o duhovnoj inicijaciji. U uvodu za dokument *'Konačna Naredba'*, izložili smo sledeće:

"Mi smatramo malo verovatnim to, da neko namerno krši ili poziva druge da nepoštuju, direktnu naredbu našeg Osnivača - Ačarije."

Mada sva GBC odstupanja, neposlušnost, nasilna presija i otvorena laž za *'Konačnu Naredbu'* samo ukazuju, da gore izložen tekst sada treba preimenovati.

Sada postoji svetska organizacija, pod nazivom ISKCON Revival Movement, (**ISKCON-ov Pokret za obnovu - u nastavku IRM**), koji veruje u osnovu Šrila Prabhupadove *Konačne Naredbe* i prihvata je onakvu kakva jeste, Pokret je osnovan specijalno sa zadatkom, da propoveda njen zaključak. Njegovi članovi su osnovali internet veb sajt, na kom je razmešteno preko 100 stranica (www.iskconirm.com) autora dokumenta *'Konačna Naredba'*, i kvartalno izdaje kolor časopis pod nazivom *'Back to Prabhupada'* (*Povratak Prabhupadu*), koji se besplatno distribuira hiljadama potpisnika širom sveta. Medijski izveštaji širom sveta prate IRM aktivnosti, uključujući razne novinske članke i objave na BBC-ju. IRM je takođe imao i prezentaciju na prestižnim akademskim konferencijama,

uključujući International Cultic Studies Association, Centar za Studije o Novim Religioznim Pokretima (CESNUR) i American Academy of Religion. U dodatku, autor dokumenta ‘Konačna Naredba’ je priznat i od strane raznih akademskih i prosvetnih izdavača kao što su Columbia University Press, Firma KLM, Continuum International Publishing and Facts on File. Kroz ove medije, IRM je pridobio zasluge da bude naveliko prihvaćen u učenim krugovima kao sila reforme unutar ISKCON-a. Od osnivanja IRM-a, sve je veći broj ISKCON *bhakta* i centara po celom svetu koji prihvataju konačan zaključak dokumenta ‘Konačna Naredba’.

Često postavljana pitanja o ISKCON-ovom Pokretu za Obnovu (IRM)

1. Šta je IRM?

IRM - je društvo koga čine ISKCON *bhakte* iz svih delova sveta, koji imaju želju, da se Društvo vrati na pravi put u liniji direktiva njegovog Osnivača, Šrila Prabhupada.

2. Zašto IRM postoji?

Duhovna čistoća i opšti prestiž ISKCON-a su pretrpeli enormno pogoršanje od vremena fizičkog odlaska njegovog Osnivača 14-tog Novembra 1977. Šrila Prabhupada je svojim sopstvenim snagama 1966 osnovao ISKCON kao veliki poklon svetu, i do momenta njegovog odlaska Pokret se širio strahovitom brzinom, kao veliki zrak nade za čitavo čovečanstvo. Danas se, nažalost, Pokret sve više dezintegriše, sama činjenica, koja je priznata u cirkularnoj poruci poslatoj Maja 2000 od tadašnjeg GBC predsednika Ravindre Svarupe dasa:

“Onda se postavlja pitanje. Šta, tada, uraditi? Kako ćemo delovati sa polarizovanim i dezintegrisanim Društvom?”

Uzrok te degradacije leži u narušavanju instrukcija i standarda postavljenih od Šrila Prabhupada, od kojih je glavni, zbacivanje Šrila Prabhupada sa položaja jedinog *dikša* gurua za ISKCON.

IRM želi da povrati prethodnu slavu ISKCON-a, čistoću i filozofsku strogost, kroz ponovno uspostavljanje svih instrukcija i standarda datih od Šrila Prabhupada, počevši sa postavljanjem njega samog na položaj jedinog autoriteta i *dikša* gurua za ISKCON. Stav IRM-a, je izložen u pozicionim dokumentima IRM – ‘Konačna Naredba’ i ‘Nikakve izmene u ISKCON Paradigmi’. Oba ova dokumenta su dostupna na našem veb sajtu: www.iskconirm.com

3. Da li je IRM odvojen od ISKCON-a?

IRM - je pokret unutar pokreta. Čine ga ISKCON članovi, koji traže reformu i obnovu Društva.

4. Da li IRM ima za cilj da osnuje novi pokret?

Ne. IRM ima za cilj, da ponovo uspostavi prvobitni ISKCON, koji nam je Šrila Prabhupada ostavio. Kada se ovo postigne, IRM će se raspustiti.

5. Šta bi se postiglo ponovnim vraćanjem Šrila Prabhupada, na položaj jedinog *dikša* gurua?

Kao prvo, osnovni aksiom duhovnog života glasi, da duhovni napredak zavisi prvenstveno od pravilnog sleđenja naredbi gurua. Ako guru traži mleko, a mi mu donesemo vodu, kako on može biti zadovoljan? A ako guru nije zadovoljan, kako onda uopšte možemo prići Gospodinu Krišni?

Skoro tri decenije, ISKCON ne radi ono što je Šrila Prabhupada naredio. Otkako nas je Šrila Prabhupada fizički napustio, mi mu nismo dozvolili da inicira čak ni jednu jedinu osobu kroz njegov *ritvik*, ili predstavnčki, sistem. Ovo je jedini sistem inicijacije, koji je on ikada opunomoćio da se sprovodi u Društvu. Ako ISKCON članovi ponovo počnu da slede naredbu Šrila Prabhupada, onda će prirodno zadovoljiti i Gospodina Krišnu, a time će i sav duhovni uspeh prirodno slediti. Takođe, kada svi budu imali isti direktan odnos sa Šrila Prabhupadom kao njegovi učenici, frakcionaštvo će biti eliminisano. Po prvi put za skoro trideset godina biće ujedinjen timski duh, sa svima koji rade za samo jedan isti cilj - služba i slavljenje Šrila Prabhupada i Šri Krišne. Mnogi ISKCON "gurui" su pali kao plen grubih grešnih delatnosti, a kada su napustili Društvo, obično su sa sobom odnosili hiljade i hiljade dolara i povelili ogroman broj svojih sledbenika. Ovo kontinuirano gubljenje atributa, vere i članova će se eliminisati onda, kada se naša vera položi jedino u Šrila Prabhupada, a ne u njegove pale zamenike. Novac dat kao *dakšina* (poklonjen novac), koji je bio namenjen Hramovima, ovih 80 i nešto "gurua" su prigrabili i upotrebili za svoj lični prestiž.

6. Kako IRM može biti siguran da je njegov stav ispravan, a da GBC stav nije?

IRM smatra svoj stav ispravnim, jer je isti zasnovan na potpisanim, legalnim dokumentima, koja su bila poslata celom Pokretu. Dok je GBC, s druge strane,

predstavio najmanje tri potpuno kontradiktorna zvanična stava (ni jedan od tih stavova ne podržavaju legalna dokumenta), stoga, oni tehnički nemaju poziciju, a da negovorimo o onoj verodostojnoj. Mi ćemo pokazati, da su ove različite tvrdnje ne samo protivrečne jedna drugoj, nego da su na nekim mestima, protivrečne i same sebi. Na primer, ako uzmemo jednostavno pitanje ‘Kada je Šrila Prabhupada nameravao da opunomoći njegovu zamenu na položaju *dikša* gurua za ISKCON’?, dobićemo odgovor iz svakog od sledeća tri zvanična GBC dokumenta:

a) *Po mojoj naredbi razumite* (GBC, 1995): Šrila Prabhupada je dao naredbu za gurue, u isto vreme, kada je izdata i naredba *bhaktama* da deluju u njegovo ime, ovo se desilo **7-og Jula 1977** (str. 28 u dokumentu ‘*Gurui i Inicijacije u ISKCON-u*’, GBC 1995g.)

b) *Učenik mog učenika* (H.H. Umapati Swami, 1977): Jedanaest *dikša* gurua su bili opunomoćeni već **28-og Maja 1977**, otkako “*ritvik*” znači “predstavnik *ačarije*”, što znači “*dikša* guru”.

c) *Prabhupadova Naredba* (Badrinarayan das, 1998): tih jedanaest učenika, su već **9-og Jula 1977** bili imenovani da deluju na položaju gurua, oni su se samo držali etikecije u prisustvu Šrila Prabhupada.

Gore vidimo, da je GBC predstavio tri različita datuma, kada je Šrila Prabhupada navodno, izdao odobrenje za svoju zamenu.

a) se odnosi na razgovor u bašti, **b)** se odnosi na sastanak Šrila Prabhupada i nekih njegovih senior učenika, dok se **c)** odnosi, na potpisanu direktivu za inicijacije po kojoj je i ova knjiga dobila ime. Prema tome, svaki GBC pozicioni dokument priča svoju priču. Da bi stvar bila gora:

Marta 2004, na njihovom godišnjem sastanku u Mayapuru, GBC zvanično povlači dokument ‘*Po mojoj naredbi razumite*’, privatno priznajući, da sadrži “laži” i da “rasteže istinu”. Dokument ‘*Konačna Naredba*’, je prvobitno bio namenjen da izazove upravo ovaj dokument (molimo vidite Uvod), a činjenica, da je isti dokument sada povučen na tako sraman način, samo još više potvrđuje ispravnost pozicije IRM-a.

Iz ovoga je sasvim jasno, da je GBC potpuno zbunjen pitanjem, kada su *dikša* guru naslednici bili imenovani. IRM će dokazati, da je ova protivrečnost neizbežna, otkako Šrila Prabhupada *nikada* nije opunomoćio *dikša* guru zamjenike, nego samo *ritvike*, i to je taj isti *ritvik* sistem, koji je on ostavio da bude na snazi bez

ikakve dalje naredbe da isti bude zaustavljen. Na osnovu ovoga, mi tražimo, da GBC prvo pronađe svoj stav, i samo tada ćemo moći da sudimo o tome koliko je on ispravan.

Žalosno je to, što bi svako, čak i do danas, ko bi doveo u pitanje GBC miazmu protivrečnih izveštaja, bio nemilosrdno izbačen iz Društva.

Krishnakant
Septembar 2008

Ako želite saznati nešto više o IRM-u, uključujući i upisivanje na besplatna regularna izdanja našeg časopisa, ili ako možda imate pitanje u vezi sadržaja dokumenta 'Konačna Naredba', molimo, pošaljite e-mail na Engleskom jeziku autoru, na:

irm@iskconirm.com

ili posetite naš veb sajt na:

www.iskconirm.com

UVOD

Ova knjižica je skroman pokušaj da se predstave Šrila Prabhupadove instrukcije, ostavljene Savetu Upravnog Odbora *Governing Body Commission* (GBC) koje objavljuju njegovu nameru, o nastavljanju procesa inicijacije u Međunarodnom Društvu za Svesnost Krišne (ISKCON). Iako ćemo se pozvati na više dokumenata i članaka, koje su po ovom pitanju izdali senior ISKCON *bhakte*, glavne tačke se odnose na nedavni zvanični GBC priručnik o inicijacijama, pod nazivom ‘*Gurui i Inicijacije u ISKCON-u*’ (ubuduće će se oslovljavati kao *GII*) i na dokument ‘*Po mojoj Naredbi Razumite*’ (*On my order understood*) koji se spominje ispod paragrafa 1.1 u “Zakoni ISKCON-a”.

“GBC odobrava dokument, pod nazivom ‘Po mojoj naredbi razumite’, koji utvrđuje kao zakon za ISKCON konačnu *siddhantu*, o Šrila Prabhupadovoj želji za nastavljanje učeničkog nasleđa nakon odlaska Njegove Božanske Milosti.[molimo Vidite 2 deo: GBC pozicioni dokumenti u ovom broju.]”
(*GII*, str.1)

U *GII*, GBC jasno objavljuje svoju nameru da ukloni sve nedoslednosti i protivrečnosti iz ISKCON kodeksa i zakona, po pitanju gurua, učenika i *gurutatve* uopšte, time uspostavljajući konačnu *siddhantu* (filozofski zaključak). Mi se iskreno molimo, da i ovaj dokument teži upravo ka tim istim ciljevima.

U interesu mnogo veće doslednosti i filozofske strogosti, mi smatramo, da ima još dve ili tri nedoslednosti koje u *GII* nisu potpuno razmotrene, a koje bi bile pošteđene od dalje istrage i ispitivanja. Mada neka od spornih pitanja, koja su postavljena kao konfrontacija tim protivrečnostima, mogu izgledati veoma radikalna, ili čak možda i previše bolna za suočiti, mi smatramo da se mogu, ako se sada počnemo baviti njima, u velikoj meri umanjiti buduće konfuzije i potencijalne devijacije. Ne bi bio presedan, da ISKCON guru sistem bude podvrgnut radikalnom preispitivanju. U prošlosti ISKCON-a simboli su bili uklonjeni, ceremonije skraćene, a paradigma izmenjena – i sve je bilo za vrlo kratko vreme uništeno.

U celokupnoj šemi stvari, ISKCON je nesumnjivo, najvažnije Društvo na planeti. Zato je neophodno, da se pruži konstantno budno nadgledanje koje bi osiguralo, da ono nezastrani ni za milioniti deo obima dlake od šeme upravljanja i filozofskih parametara, postavljenih od našeg Osnivača - *Ačarije*. Šrila Prabhupada je iznova i iznova naglašavao, da mi nesmemo ništa menjati, izmišljati ili špekulisati; nego prosto nastaviti da širimo ono, što je on tako neumorno i pažljivo osnivao. Koje je povoljnije vreme, za bliže razmatranje načina na koji bi nastavili Šrila Prabhupadovu misiju, od ovog, na njegovu stogodišnjicu (1996)?

Mi smo apsolutno ubeđeni u to, da sadašnji ISKCON guru sistem treba biti vraćen strogo u liniju Šrila Prabhupadove zadnje potpisane direktive po tom pitanju; njegova konačna naredba za inicijaciju, izdata **9-og Julia 1977.**

(molimo vidite poglavlje Dodaci, str.111).

Nekada ljudi pitaju, zašto se ovo pismo naglašava više od ostalih pisama ili učenja. U našu odbranu, mi ćemo jednostavno ponoviti aksiom koji GBC i sam koristi u svom priručniku *GII*:

“Logično, kasnije izjave zbog svoje važnosti nadilaze one od ranije”

(*GII*, str.25)

Pošto je pismo od 9-og Julia zaista *konačna* instrukcija po pitanju inicijacija unutar ISKCON-a, koja je predstavljena celom Pokretu onakva kakva jeste, iz tog razloga, ona mora biti tako i razmotrena u svojoj sopstvenoj kategoriji. Pokazaće se, da puno primanje i izvršavanje ove naredbe ni na koji način ne dolazi u konfrontaciju sa Šrila Prabhupadovim učenjima.

Nama nije u interesu da se bavimo bilo kakvim teorijama zavere, niti nameravamo iskopavati krvave detalje o duhovnim teškoćama nekih nesrećnih individua. Šta je urađeno, urađeno je. Mi svakako, možemo samo učiti iz prethodno napravljenih grešaka, mada mi pre svega moramo pomoći, da se prokrči put za pozitivnu budućnost ponovnog ujedinjenja i oprostaja. A ne, da se predugo zadržavamo na prošlim skandalima. Mišljenje autora, je da se ogromna većina ISKCON *bhakta* vrlo iskreno bori da zadovolji Šrila Prabhupada;

Mi smatramo malo verovatnim to, da neko namerno krši ili poziva druge da nepoštuju, direktnu naredbu našeg Osnivača - *Ačarije*.

Ipak, čini se, da su na ovaj ili onaj način, zastranjivanja od epistemologija i detalja upravljanja našla svoj put u opštem toku razvitka ISKCON-a za poslednjih devetnaest godina. Mi se molimo, da u toku identifikacija ovih sivih zona možemo biti od neke pomoći, kao i u iskorenjivanju nepotrebnih opstrukcija u našoj devocijskoj službi prema Šrila Prabhupadu i Šri Krišni.

U ovoj knjižici ćemo izneti kao dokaz, potpisanu dokumentaciju koju je Šrila Prabhupada lično objavio, kao i snimak razgovora, što je sve kao autentično prihvatio i sam GBC. Zatim ćemo pažljivo razmotriti kako kontekst, koji se pojavljuje u tim materijalima, tako i njihov sadržaj, da vidimo, da li se sve treba shvatiti bukvalno, ili možda, s druge strane, postoje i neke modifikujuće instrukcije koje logično, mogu promeniti njihovo značenje i primenu. Takođe ćemo raspravljati o svim relevantnim filozofskim pitanjima, koja su postavljena u vezi ovih dokaza, i odgovoriti na većinu uobičajenih prigovora, upućenih doslovnom prihvatanju Devetojulskog dokumenta, koji je smernica za inicijacije. I na kraju ćemo videti, kako se “zvanični *ačarija* - predstavnički sistem”, koji je

osnova dokumenta od 9-og Jula, može primeniti uz minimum uznemirenja.

Sve naše argumente ćemo bazirati isključivo na filozofiji i instrukcijama koje je dao Šrila Prabhupada u njegovim knjigama, pismima, lekcijama i razgovorima. Mi ponizno molimo za milost sve Vaišnave, da nikome ne nanesimo uvredu i da ni na koji način neugrozimo, vitalnu misiju Njegove Božanske Milosti A.C. Bhaktivedanta Swami Šrila Prabhupada.

Dokaz

Svako ko je poznavao Šrila Prabhupada, je često mogao da primeti njegovu Spedantnu prirodu. Šrila Prabhupadov osećaj za svaki detalj devocijske službe, je jedna od njegovih najizraženijih osobina, a za one, koji su ga lično služili, potpuni dokaz njegove duboke ljubavi i devocije prema Šri Krišni. Ceo njegov život je bio posvećen izvršavanju naredbe njegovog duhovnog učitelja Šrila Bhaktisiddhante, i on je u toj službi bio strašno pažljiv. Ništa nije prepuštao slučaju, uvek je ispravljao, vodio i disciplinovao svoje učenike u svom naporu da osnuje ISKCON. Njegova misija je bila njegov život i duša.

Svakako, bilo bi totalno van Šrila Prabhupadovog karaktera, da ovako važno pitanje, kao što je budućnost inicijacija u njegovom voljenom Društvu, ostavi da visi u vazduhu, dvosmisleno ili otvoreno za dalju diskusiju i špekulisanje. Ovo je naročito tako, jer u svetlu svega onoga što se desilo misiji njegovog duhovnog učitelja, koja je bila, kao što bi on to često naglašavao, velikim delom uništena kroz operaciju neautorizovanog guru sistema. Imajući ovo na umu, počnimo sa izlaganjem činjenica koje niko ne može osporiti:

9-og Jula 1977, četiri meseca pre svog fizičkog odlaska, Šrila Prabhupada postavlja sistem za inicijaciju koristeći “*ritvike*”, ili “predstavnike” *ačarije*. Šrila Prabhupada je naredio, da se ovaj “zvanični *ačarija*” predstavnički sistem treba odmah početi primenjivati, i da treba biti u upotrebi od tada pa nadalje, ili “ubuduće” (molimo vidite poglavlje Dodaci, str.111). Ova upravna naredba, poslata svim GBC članovima i Hramskim Predsednicima Međunarodnog Društva za Svesnost Krišne upućuje na to, da će ovih 11 *ritvika* od tada pa ubuduće, novim učenicima davati duhovna imena i mantrati *gayatri* mantru. Ovi *ritvici* će delovati u ime Šrila Prabhupada, tako da će svi novoinicirani, postati Šrila Prabhupadovi učenici. Na taj način je, Šrila Prabhupada opunomoćio *ritvike* da mogu sami birati koga će inicirati, time jasno stavivši do znanja, da se on od tada pa nadalje više ne treba konsultovati (za detalje o dužnostima *ritvika*, molimo vidite poglavlje “Šta je to *Ritvik*?” str.93).

Momentalno nakon Šrila Prabhupadovog fizičkog odlaska 14 Novembra 1977, GBC suspenduje taj isti *ritvik* sistem. Već do Gaura Purnima 1978 su tih 11 *ritvika*, preuzeli ulogu *ačarija* po zonama- *dikša* gurui, inicirajući učenike u svoje ime. Oni su se pozivali na ovlašćenje dobijeno po naredbi Šrila Prabhupada, tvrdeći, da su ga samo oni mogli naslediti kao inicirajući *ačarije*. Nekoliko godina kasnije, ovaj se sistem ‘*ačarije* po zonama’ pokazao kao neverodostojan i vrlo brzo je bio zamenjen, ali ne vraćanjem originalnog *ritvik* sistema, nego dodavanjem još desetina dodatnih gurua, zajedno sa već razrađenim sistemom provera i odmeravanja, koga su GBC članovi koristili onda, kada su imali posla sa onima koji su odstupali; Opravdanje za

tu promenu, je bilo obrazloženo tvrdnjom, da naredenje za imenovanje *guru*a nije, kao što nam je to isprva bilo rečeno, bilo primenjivo *samo* na ovih jedanaestoro, nego da je to ustvari bila opšta instrukcija za svakoga ko je strogo sledio, i primio dve-trećine većinskih glasova od GBC odbora.

Gore obrazloženo, nije političko mišljenje, nego istorijska činjenica koju su svi prihvatili, uključujući i sam GBC.

Kao što je gore već spomenuto, pismo od 9-og Jula je bilo poslato svim GBC članovima i Hramskim Predsednicima, i ono je sve do današnjeg dana ostalo, *jedina* potpisana instrukcija po pitanju budućih inicijacija, koju je Šrila Prabhupada ikada izdao celom Društvu. Komentarišući naredbu od 9-og Jula, H.H. Jayadvaita Svami je nedavno napisao:

“Merodavnost tog dokumenta je svakako van svake sumnje (...) Jasno je, ovo pismo uspostavlja *ritvik-guru sistem*”.

(Jayadvaita Svami, *Gde su Ritvik Ljudi Pogrešili*, 1996)

Izvor svog neslaganja su ove dve modifikacije, koje su kasnije stavljene iznad ove inače jasne, i merodavne direktive:

Modifikacija a): Imenovanje predstavnika, ili *ritvika*, je bilo samo privremena mera, sa posebnim ciljem da se okonča, odmah nakon odlaska Šrila Prabhupada.

Modifikacija b): Sa prestankom njihovih predstavničkih dužnosti, *ritvici* će automatski postati *dikša* gurui, inicirajući osobe u svoje ime, a ne u ime Šrila Prabhupada.

Reforme sistema *ačarija* po zonama, koje su se desile oko 1987, su ove dve drske pretpostavke ostavile netaknute. To su te iste pretpostavke, na kojima je ustvari, i sam zamenjeni sistem bio baziran. Ovo se odnosi na modifikacije a) i b), jer se nijedna od ovih izjava nepojavljuje u samom Pismu od 9-og Jula, niti u bilo kom drugom oficijalnom dokumentu, što je Šrila Prabhupada izdao posle te naredbe.

Objavljen GBC dokument, *GII*, jasno zadržava gore - spomenute modifikacije:

“Kada je Šrila Prabhupada bio upitan o tome, ko će davati inicijacije nakon njegovog fizičkog odlaska, on je izjavio, da će on “preporučiti” i dati svoju “naredbu” nekome od svojih učenika, koji će za vreme njegovog života inicirati u njegovo ime, a potom, kao “regularni gurui”, čiji će učenici biti duhovni unuci Šrila Prabhupada.”

(*GII*, str.14)

Tokom godina je rastao broj *bhakta*, koji su počeli dovoditi u pitanje legitimnost ovih osnovnih tvrdnji. Za mnoge, one nikada nisu ni bile pravilno potkrepljene, i iz tog razloga, su postojali nelagodni osećaji sumnje i nepoverenja koji su rasli kako unutar, tako i izvan Društva. Sada imamo knjige, dokumente, elektronsku

poštu i veb sajtove, koji skoro da nude dnevne izveštaje o ISKCON-u i sadašnjem devijantnom guru sistemu. Bilo šta, što bi pomoglo da se dođe do nekog rešenja za ovu kontroverzu. To rešenje takođe mora biti pozitivno za svakoga, ko stvarno brine o Šrila Prabhupadovom Pokretu.

Jedina stvar, oko koje su svi saglasni – je ta, da je Šrila Prabhupada vrhovni autoritet za sve ISKCON članove, stoga kakva god da je njegova namera bila, mi smo dužni da je do kraja ispunimo. Druga opšte priznata stvar, je ta, da je jedina potpisana zvanična smernica o budućim inicijacijama, koja je bila poslata svim vođama Društva, bila sama Devetojulska naredba.

Važno je primetiti, da se u *GII* priručniku čak ni ne priznaje postojanje Pisma od 9-og Jula, iako je to jedino mesto, gde se prvobitnih jedanaest “ačarija” doista i pominju. Ovaj propust izaziva nedoumicu, iz razloga, što je sam *GII* priručnik navodno trebao ponuditi ustanovljenu “konačnu *siddhantu*” za celu ovu stvar.

Pogledajmo sada bliže Devetojulsku naredbu, da vidimo, da li u njoj postoji nešto, što bi podržalo gore izložene pretpostavke a) i b):

Sama Naredba

Kao što smo ranije spomenuli, Devetojulska naredba potvrđuje, da se *ritvik* sistem treba slediti “ubuduće”. Reč “ubuduće” (*henceforward*) je upotrebljena sa naročitom svrhom, i ima samo jedno značenje, a to je “od sada pa nadalje”. Ovo je saglasno, kako sa prethodnom Šrila Prabhupadovom ličnom upotrebom te reči, tako i sa njenim značenjem u Engleskom jeziku. Za razliku od drugih reči, reč “ubuduće” je vrlo jasna, otkako ima samo jednu definiciju u rečniku. U drugih 86 razmotrenih slučajeva, u kompjuterskoj bazi Folio je pronađeno, kada je Šrila Prabhupada koristio reč “ubuduće” (*henceforward*), jer nikome čak nije ni palo na pamet, da ta reč može značiti išta drugo do “od sada pa nadalje.” “Od sada pa nadalje” neznaci “od sada pa sve dok ja neodem”. Ona znači samo “od sada pa nadalje”. U pismu *nema* nikakvog pomena o tome, da *ritvik* sistem treba biti zaustavljen nakon Šrila Prabhupadovog odlaska, niti piše, da taj sistem može biti operativan *jedino* u njegovom fizičkom prisustvu. Još se argumentuje, da ceo *ritvik* sistem “visi” na samo jednom slovu “u”, u reči - “ubuduće” - i da je stoga neodrživ; jer ako bi smo čak i *uklonili* slovo “u” iz same reči, samo značenje reči se neće promeniti. I tada nam još uvek ostaje, onaj isti sistem inicijacije, koji je postavio Šrila Prabhupada četiri meseca pre svog odlaska, bez ikakve kasnije instrukcije da se okonča. Bez takve protiv instrukcije, ovo se pismo mora shvatiti kao Šrila Prabhupadova konačna instrukcija za inicijaciju, i stoga se kao takva mora slediti.

Podržavajuće instrukcije

Postoje i druge izjave Šrila Prabhupada, kao i njegovih sekretara, objavljene u danima posle Pisma od 9-og Jula, koje jasno ukazuju da se *ritvik* sistem treba nastaviti sprovesti bez prekida:

“... opisuje, proces inicijacije koji će se slediti ubuduće.”

(11-ti Juli, 1977)

“... nastavi da budeš *ritvik* izvršavajući moje naredbe.”

(19-ti Juli, 1977)

“... nastavi da budeš *ritvik* delujući u moje ime.”

(31-vi Juli, 1977)

(molimo vidite poglavlje Dodaci)

U ovim dokumentima nailazimo na reči kao što su ‘continue’-‘nastavi’ i ‘future’-‘ubuduće’, koje zajedno sa rečju od sada pa nadalje ukazuju jedino na postojanje *ritvik* sistema. Nema te izjave Šrila Prabhupada, koja čak i nagoveštava, da sistem treba biti okončan nakon njegovog odlaska.

Kasnije instrukcije

Kada je *ritvik* sistem jednom bio postavljen i pokrenut, Šrila Prabhupada nikada više nije izdao bilo kakvu drugu kasniju naredbu za njegovo zaustavljanje, niti je ikada izjavio, da isti treba biti zaustavljen nakon njegovog odlaska. Verovatno, znajući, da se takva stvar može greškom ili na neki drugi način desiti, on je u početku svog konačnog Testamenta stavio i to, da se “sistem menadžmenta” unutar ISKCON-a mora nastaviti bez ikakvih izmena - i ta je instrukcija ostala netaknuta, zajedno sa kodicilom dodatim samo devet dana pred njegov odlazak. Ovo bi sigurno bila savršena prilika da se odbaci *ritvik* sistem, da je to uopšte bila njegova namera. Da je korišćenje *ritvika* za davanje duhovnih imena iniciranim, bio upravo taj “sistem menadžmenta”, ilustruje i sledeće:

1975 je u jednoj od prethodnih GBC rezolucija bilo utvrđeno, da je “GBC jedini imao odgovornost za sve menadžerske poslove”. Dole su izložena neka od “menadžerskih” pitanja, koje je GBC rešavao te godine:

“Da bi dobio prvu inicijaciju, kandidat mora biti član Društva punih šest meseci. Za dobijanje druge inicijacije, mora proći period od najmanje jedne godine, nakon dobijene prve inicijacije.”

(GBC Rezolucija Br.9, 25-ti Mart, 1975)

“Procedura iniciranja *Sanjasija*.”

(GBC Rezolucija Br.2, 27-mi Mart, 1975)

Ove rezolucije su odobrene lično od Šrila Prabhupada. One jasno pokazuju,

da je proceduru za izvođenje inicijacija odlučio “sistem menadžmenta”. Ako se smatra, da je *cela* procedura za izvođenje inicijacija bila Šrila Prabhupadov “sistem menadžmenta”, tada se jedan elemenat inicijacije, koji se odnosi na *ritvike* koji bi davali duhovna imena, mora razmotriti u istoj kategoriji.

Stoga se zamena *ritvik* inicijacijskog sistema, našla u direktnoj konfrontaciji sa konačnim Testamentom Šrila Prabhupada.

Druga instrukcija u Šrila Prabhupadovom Testamentu, ukazuje na dugotrajnu upotrebu *ritvik* sistema. U tački 3 Testamena stoji, da se izvršni rukovodioci za njegova trajna vlasništva u Indiji, mogu birati samo među njegovim “iniciranim učenicima”:

“...rukovodilac naslednik ili rukovodioci može ili mogu biti postavljeni od strane preostalih rukovodilaca, pod uslovom da je rukovodilac naslednik moj inicirani učenik...”

(Šrila Prabhupadovo Zadnje Zaveštanje i Testament, 4-ti Juni, 1977)

Ovo je nešto, što se moglo desiti samo u *ritvik* sistemu inicijacije, koji bi jedini ostao na snazi nakon Šrila Prabhupadovog odlaska, jer bi se moglo desiti, da jezerce potencijalnih rukovodilaca eventualno presuši.

Štaviše, svaki put, kada je Šrila Prabhupada govorio o inicijacijama posle 9-og Jula, on bi samo iznova potvrđivao verodostojnost *ritvik* sistema. On nikada nije čak ni nagovestio, da se sistem treba zaustaviti nakon njegovog odlaska, ili da postoje gurui, koji već čekaju sa strane, spremni da na sebe preuzmu *dikša-guru* ulogu. Stoga, barem što se samog direktnog dokaza tiče, ovde izgleda da nepostoji ništa što bi podržalo ranije gore spomenute tvrdnje a) i b). Kao što je već rečeno, ove tvrdnje (da je *ritvik* sistem trebao biti okončan po Šrila Prabhupadovom fizičkom odlasku), formiraju pravu osnovu za trenutni guru sistem u ISKCON-u. U protivnom, ako se iste dokažu neosnovanim, GBC će tada sigurno morati, da radikalno promisli o svemu.

Gore izloženo postavlja scenu. Sama instrukcija, podržavajuće instrukcije i kasnije instrukcije, podržavaju jedino nastavljanje *ritvik* sistema. Sve zainteresovane strane priznaju, da Šrila Prabhupada *nije* objavio nikakvu naredbu za zaustavljanje *ritvik* sistema nakon svog fizičkog odlaska. Takođe svi priznaju, da Šrila Prabhupada *jeste* postavio *ritvik* sistem da bude operativan od 9-og Jula, pa nadalje. Tako imamo slučaj, *gde ačarija*:

- 1) daje jasnu instrukciju za sleđenje *ritvik* sistema;
- 2) ne daje instrukciju da se *ritvik* sistem zaustavi nakon njegovog fizičkog odlaska.

Prema tome, od učenika, koji iz nekog razloga prestane slediti ovu naredbu, se

očekuje, da obezbedi neki čvrst dokaz za urađeni postupak. Jedina stvar koju nam je Šrila Prabhupada zaista rekao da uradimo, je da nastavimo slediti *ritvik* sistem. On nam nikada nije rekao da ga prestanemo slediti, ili da je isti trebao biti sleden *jedino* u vreme njegovog fizičkog prisustva. Teret dokaza će svakako pasti na one, koji žele zaustaviti sistem koji je uspostavio naš *ačarija*, i ostavio da se sledi ubuduće. Ovo je savršeno jasno, niko ne može po svom nahođenju stopirati naredbu gurua:

“...proces je takav, da vi ne možete menjati naredbu duhovnog učitelja”.

(*C.c Adi 7.76-81*, Lekcija, 2/2/67, San Francisco)

Učenik se nemora pravdati, što nastavlja sleđenje direktnih naredbi gurua, posebno onda, kada mu je rečeno da ih nastavi slediti. To je aksiom. To je smisao značenja reči “učenik”.

“Kada jedan postane učenik, on ne može a da neposlušna naredbu duhovnog učitelja”.

(Šrila Prabhupada *Bg.* Lekcija, 11/2/75, Mexico)

Pošto nepostoji direktan dokaz, koji bi potvrdio, da se *ritvik* sistem trebao odbaciti posle fizičkog odlaska Šrila Prabhupada, stoga se, odbacivanje istog, može zasnovati jedino na indirektnim dokazima. Indirektni dokazi mogu nastati iz posebnih okolnosti, vezanih za tačnu i jasnu instrukciju. Ove se olakšavajuće okolnosti, ako uopšte i postoje, mogu iskoristiti u obezbeđivanju osnove za tumačenje doslovne instrukcije. Sada ćemo ispitati slučaj, koji se odnosi na Pismo od 9-og Jula, da vidimo, da li su postojale takve okolnosti, koje su mogle da modifikuju i podrže pretpostavke a) i b).

Prigovori Koji Se Direktno Tiču Forme I Okolnosti Šrila Prabhupadove Konačne Naredbe

1. “Pismo od 9-og Jula jasno ukazuje, da se naredba odnosila samo na period fizičkog prisustva Šrila Prabhupada”.

U pismu nema ničega, što bi ukazalo da je instrukcija važila samo za period, Šrila Prabhupadovog fizičkog prisustva. Štaviše, jedina informacija u njemu data, je podržavala samo nastavljanje *ritvik* sistema, nakon fizičkog odlaska Šrila Prabhupada. **Važno je primetiti, da je u Devetojulskom pismu na tri mesta izjavljeno, da će novoinicirani postati učenici Šrila Prabhupada.** Iznoseći svoje dokaze za zaštitu trenutnog guru sistema, GBC energično argumentuje, da je Šrila Prabhupada već jasno objasnio to, da niko od njegovih učenika ne može inicirati u njegovom prisustvu, taj zakon je nepovrediv. **Stoga, neophodnost utvrđivanja Šrila Prabhupadovog prava sopstvenosti nad novoiniciranim učenicima još jednom pokazuje, da je instrukcija bila namenjena za vreme, kada bi to pravo sopstvenosti moglo postati predmet spora, naime nakon njegovog fizičkog odlaska.**

Već nekoliko godina, je Šrila Prabhupada koristio predstavnike da mantraju na brojanici, izvode *žrtvenu ceremoniju*, daju *gayatri mantru* itd. I niko tada nije postavljao pitanje, kome pripadaju, ti novoinicirani učenici. U samom početku Pisma od 9-og Jula je izričito izjavljeno, da su jedanaestoro imenovanih *bhakta* samo “predstavnici” Šrila Prabhupada. Jedina novina, koju je ovo pismo imalo, je bilo utvrđivanje uloge predstavnika; nešto, što bi se teško moglo zameniti sa direktnom naredbom za njih da postanu punopravni *dikša* gurui. Akcenat Šrila Prabhupada na to, da će svi novoinicirani biti njegovi učenici, bi bio potpuno izlišan, ako bi taj sistem mogao biti operativan samo u njegovom prisustvu, specijalno zato, što je Šrila Prabhupada lično prisutan mogao i sam obezbediti, da niko nepreotme njegove učenike. Kao što je gore spomenuto, u pismu, koje je samo po sebi bilo prilično kratko, ta je stvar *tri puta* ekstremno naglašena, što znači:

“Kada je jedna stvar naglašena tri puta - to znači, konačno”.
(Šrila Prabhupada Bg. Lekcija, 27/11/68, Los Angeles)

Devetojulsko pismo napominje i to, da imena novoiniciranih učenika trebaju biti poslata “Šrila Prabhupadu”. Može li ovo ukazati na to, da je inicijacijski sistem mogao biti operativan samo u Šrila Prabhupadovom fizičkom prisustvu? Neke su *bhakte* prosudile, da, otkako više nemožemo slati ova imena Šrila

Prabhupadu, stoga, *ritvik* sistem mora biti nevažeći.

Prvo, važno je primetiti, - kakva je namera stajala iza slanja imena novoiniciranih Šrila Prabhupadu, koja bi zatim bila uneta u njegovu knjigu "Inicirani Učenici". Mi znamo iz razgovora, koji datira od 7-og Jula (molimo vidite poglavlje Dodaci), da Šrila Prabhupada nije imao ništa sa unosom imena novoiniciranih u ovu knjigu, to su radili njegovi sekretari. Pored toga, dokaz za to, da su imena trebala biti poslata za unos u knjigu, a ne lično Šrila Prabhupadu, se pojavljuje u pismu Hamsadutti, napisanom već sledećeg dana, u kome mu Tamala Krišna Gosvami objašnjava njegove nove *ritvik* dužnosti:

"...trebalo bi da proslediš njihova imena da bi mogli biti uključeni u knjigu Njegove Božanske Milosti 'Inicirani Učenici'".

(Pismo Tamala Krišne Gosvamija Hamsadutti, 10/7/77)

Ovde nije bilo pomena o neophodnosti slanja imena novoiniciranih Šrila Prabhupadu. Ova se procedura lako mogla nastaviti nakon Šrila Prabhupadovog fizičkog odlaska.

Nigde se u konačnoj naredbi nespominje, u slučaju ako knjiga "Inicirani Učenici" postane fizički odvojena od Šrila Prabhupada, da se sve inicijacije moraju obustaviti.

Drugo. Procedura slanja imena novoiniciranih učenika Šrila Prabhupadu se u bilo kom slučaju odnosi na delatnost *posle inicijacije*. Imena učenika, bi se jedino mogla poslati *nakon* što su učenici već dobili inicijaciju. Zato se instrukcija, koja obrazlaže, šta treba raditi *posle* inicijacije, ne može ni na koji način iskoristiti za izmenu ili prekid pre-inicijacije, ili zaista, samih procedura inicijacije (uloga *ritvika* bi do tada već bila ispunjena mnogo pre no što se stvarna ceremonija i desi). Da li se imena mogu poslati Šrila Prabhupadu ili ne, nema nikakve veze za inicijacijski sistem, jer u momentu kada su nova imena već spremna za slanje, inicijacija se već uveliko desila.

I, na kraju, ako je slanje imena Šrila Prabhupadu bio vitalan deo ceremonije, tada bi još do fizičkog odlaska Šrila Prabhupada sam sistem morao biti nevažeći, ili bi u krajnjoj meri, bio u stalnom riziku da to postane. Opšte je prihvaćeno, da je Šrila Prabhupada trebao otići u bilo koje vreme, tako je opasnost, da nemajući kome da se pošalju imena, postojala još od prvog dana objave Devetojulske naredbe. Drugim rečima, ako uzmemo mogući scenario, da je Šrila Prabhupada napustio planetu na drugi dan nakon inicijacije učenika kroz *ritvik* sistem, prema gore izloženoj tvrdnji, učenik ne bi mogao biti iniciran u pravi čas, samo zbog brzine, kojom se dostavlja pošta. U knjigama Šrila Prabhupada se nigde nespominje, da se transcendentalni proces *dikše*, - koji može potrajati i mnogo života dok se neupotpuni, može osujetiti neefikasnošću poštanske službe. Svakako, da čak

i sada, nepostoji ništa što bi moglo omesti, da se imena novoiniciranih unose u knjigu njegove Božanske Milosti. Ova bi knjiga mogla biti ponuđena Šrila Prabhupadu u odgovarajuće vreme.

2. “Pismo ništa izričito ne kaže za to, da će se ‘ovaj sistem nastaviti sprovesti nakon fizičkog odlaska Šrila Prabhupada’, zato je, stopiranje *ritvik* sistema nakon Šrila Prabhupadovog odlaska, bila ispravna odluka”.

Molimo, razmotrite sledeće tačke:

1. Pismo od 9-og Jula takođe izričito ne kaže: ‘da se *ritvik* sistem trebao okončati sa odlaskom Šrila Prabhupada’. Ali je on ipak bio okončan momentalno nakon njegovog odlaska.
2. Pismo takođe ne kaže: ‘da je *ritvik* sistem trebao biti operativan, samo dok je Šrila Prabhupada bio fizički prisutan’. Ali je on ipak bio operativan u vreme njegovog prisustva.
3. Pismo takođe ne kaže: ‘da je *ritvik* sistem trebao biti operativan do fizičkog odlaska Šrila Prabhupada’. Mada je on faktički bio operativan samo do njegovog odlaska.
4. Pismo takođe ne kaže: ‘da *ritvik* sistem mora biti zaustavljen’. Ali je on ipak bio zaustavljen.

U suštini, GBC insistira na sledećem:

- *ritvik* sistem mora biti zaustavljen.
- *ritvik* sistem mora biti zaustavljen sa odlaskom Šrila Prabhupada.

Gore izloženi uslovi se nepojavljaju ni u Pismu od 9-og Jula, ni u bilo kojoj drugoj potpisanoj naredbi; ali ipak formiraju čvrstu osnovu, kako za sistem *ačarija pozonama*, tako i za sadašnji “Više *Ačarija Nasledni Sistem*”, ili **M.A.S.S. (“Multiple Acarya Successor System”)**, kako ćemo ga kasnije zvati. (U ovom kontekstu mi koristimo reč *ačarija* u njenom najjačem smislu, što znači inicirajući duhovni učitelj, ili *dikša* guru).

Potpuno je nelogično raspravljati o tome, da samo zato, što pismo neodređuje tačan vremenski period, u kome bi se sistem trebao sprovesti, da se stoga isti morao zaustaviti po odlasku. Pismo konkretno ne ukazuje na to, da se *ritvik* sistem treba sprovesti u skladu sa potpisanom naredbom od 9-og Jula, pa tako, po ovoj logici, ispada da se sistem nikada nije ni trebao slediti. Čak iako

prihvatimo to, da se “ubuduće” može u krajnjoj liniji, rastegnuti do vremena kraja tog dana, kada je naredba bila objavljena, Pismo ništa ne kaže o tome, da se naredba morala slediti i 10-og Jula, i zbog toga je, možda tada sistem i trebao biti stopiran.

Zahtev, da je *ritvik* sistem operativan samo unutar strogo određenog vremenskog perioda, protivreči njegovoj operativnosti u trajanju od 126 odvojenih vremenskih perioda od po 24 časa (tj. 4 meseca), pošto nijedan od tih 126 odvojenih vremenskih perioda nije posebno preciziran u pismu. Mada je izgledalo da su svi bili vrlo srećni, dok je sistem bio operativan u okviru ovog vremenskog perioda. Osim ako značenje reči “*henceforward*” (ubuduće) shvatimo bukvalno kao “indefinitely” (neodređeni vremenski period), onda smo sistem mogli zaustaviti u bilo koje vreme posle 9-og Jula, zašto se onda izabrao baš momenat fizičkog odlaska?

Ni u jednom od 86 zabeleženih slučajeva gde je Šrila Prabhupada upotrebio, niti u celoj istoriji Engleskog jezika postoji primer, da je stvarno značenje reči “*henceforward*” (ubuduće) ikada bilo:

“Svaki period vremena do fizičkog odlaska osobe, koja je izdala naredbu”.

Međutim, GBC sada smatra, da je upravo ovo gore značenje reči “ubuduće”, onda, kada je ista bila upotrebljena u Pismu od 9-og Jula. Ceo sadržaj pisma jedino govori o tome, da se *ritvik* sistem treba slediti “ubuduće”. Zašto je onda bio zaustavljen?

3. “Očigledno je, da se neke instrukcije ne mogu sprovoditi nakon fizičkog odlaska Šrila Prabhupada, i stoga je prihvaćeno, da je njihova operativna namena bila, samo za vreme fizičkog prisustva Šrila Prabhupada; npr. neko je mogao biti imenovan da ‘ubuduće’ daje Šrila Prabhupadu svakodnevnu masažu. Možda je *ritvik* naredba, bila baš tog tipa?”

Ako je instrukciju nemoguće izvršiti, kao npr. davanje dnevne masaže Šrila Prabhupadu nakon njegovog fizičkog odlaska, onda je očigledno, da više nepostoji potreba za takvom službom. Dužnost učenika, je da prosto sledi naredbu, sve do tada, dok se ista više ne može slediti, ili dok duhovni učitelj nepromeni naredbu. Onda se može postaviti pitanje, da li je moguće slediti *ritvik* sistem bez fizičkog prisustva osobe, koja ga je postavila.

Naime, *ritvik* sistem je bio *specijalno* postavljen tako, da može biti operativan bez *ikakvog* fizičkog angažovanja Šrila Prabhupada, na bilo koji način. Da se sleđenje *ritvik* sistema nastavilo nakon fizičkog odlaska Šrila Prabhupada, sistem

bi u svakom pogledu ostao identičan načinu na koji ga je Šrila Prabhupada praktikovao, dok je bio fizički prisutan. Posle 9-og Jula, Šrila Prabhupada se više nije angažovao, tako je čak i tada, u toj fazi, sistem bio operativan i u potpunoj funkciji, upravo onako, kako ga je Šrila Prabhupada postavio, kao da je on već fizički napustio planetu. Zato u ovom slučaju, mi nemožemo klasifikovati *ritvik* sistem kao disfunkcionalan, ili neoperativan, samo na osnovu Šrila Prabhupadovog fizičkog odlaska, jer njegov odlazak ni na koji način ne ugrožava sleđenje samog sistema. **Drugim rečima, pošto je *ritvik* sistem bio postavljen sa specijalnom namenom, da bude operativan isto kao da je Šrila Prabhupada i sam fizički prisutan na planeti, njegovo napuštanje planete, samo po sebi, ne može učiniti sistem nevažećim.**

4. “Činjenica, da je naredba bila objavljena ‘samo’ u pismu a ne i u knjizi, daje nam za pravo, da je tumačimo indirektno”.

Ovaj argument “samo u pismu a ne i u knjizi” se u ovom slučaju ne može dovesti u vezu, jer pismo od 9-og Jula nije obično pismo. Kao pravilo, Šrila Prabhupada bi napisao pismo kao odgovor na specifično pitanje izvesnog učenika, da bi pružio svoje individualno vodstvo ili izrekao disciplinsku meru. Prirodno, u ovim slučajevima konkretna pitanja *bhakta*, situacija ili devijacija, mogu dati osnovu za dalje tumačenje. Ne može se sve što se nalazi u Šrila Prabhupadovim pismima, univerzalno primeniti (npr. u jednom pismu on savetuje *bhaktu*, koji nezna koristiti začine, da kuva sa samo malo soli i kurkume; jasno je, da se ovaj savet ne odnosi na ceo Pokret).

Međutim, konačna naredba za inicijaciju ne podleže takvoj interpretaciji, jer ona nije napisana kao odgovor na specifično pitanje naročite individue, niti se odnosi na individualnu situaciju ili ponašanje izvesnog učenika. **Pismo od 9-og Jula je bilo proceduralna instrukcija, ili dokumenat sistema upravljanja, koje je bilo poslato svakom lideru Pokreta.**

Pismo prati formu svake druge važne instrukcije koju je objavio Šrila Prabhupada, kada je hteo, da se ista sledi bez interpretacije – on je izložio to napismeno, odobrio i potpisao, a zatim poslao svim njegovim liderima Društva. Naprimer, u toj formi je bilo i pismo, koje je on poslao “SVIM PREDSEDNICIMA HRAMOVA”, 22-og Aprila 1972:

“Dužnost zonskog sekretara je da nadgleda da li se duhovni principi dosledno slede u svim Hramovima koji su u njegovoj zoni. Inače svaki Hram treba biti nezavisan i samostalan”.

(Šrila Prabhupadovo Pismo Svim Predsednicima Hramova, 22/4/72)

Šrila Prabhupada ne bi izdao novu knjigu, svaki put kada bi objavio neku važnu instrukciju, bez obzira na to, da li se ta instrukcija trebala nastaviti sprovođenju nakon njegovog odlaska ili ne. Na taj način, sama forma, koja je bila upotrebljena u Devetojulskom pismu, ne može biti plen za pogrešne interpretacije, niti može na bilo koji način umanjiti njenu punomoć.

5. “Možda su, iza naredbe od 9-og Jula postojali neki posebni razlozi, koji su sprečavali njenu primenu nakon fizičkog odlaska Šrila Prabhupada?”

Ako su takve okolnosti i postojale, Šrila Prabhupada bi ih sigurno izložio u pismu ili nekom drugom pratećem dokumentu. Šrila Prabhupada je uvek davao dovoljno informacija, da bi obezbedio pravilnu primenu njegovih instrukcija. On se svakako nije vodio pretpostavkom, da su svi njegovi Predsednici Hramova bili mistični čitači misli, i da je stoga, bilo dovoljno objaviti samo nepotpune i nedovršene direktive, koje bi se kasnije mogle razjasniti posredstvom telepatije. Naprimera, ako je Šrila Prabhupada nameravao da se njegov *ritvik* sistem stopira nakon njegovog odlaska, on bi dodao sledećih osam reči Devetojulskom pismu - “Ovaj sistem će se okončati nakon mog odlaska”. Ako samo površno pogledamo pismo, ono će nam reći, da je Šrila Prabhupada želeo da se *ritvik* sistem nastavi slediti “ubuduće”. (molimo vidite poglavlje Dodaci, str. 111).

Ponekad se polemiše, da je *ritvik* sistem bio postavljen samo zato, što je Šrila Prabhupada bio bolestan.

Bhakte su bile možda svesne, ili ne, stepena Šrila Prabhupadove bolesti, ali kako su oni mogli izvesti zaključak iz pisma, koje ne kaže ništa o njegovom zdravstvenom stanju, smatrajući to jednim razlogom za njegovu objavu? Da li je Šrila Prabhupada ikada rekao, za bilo koju svoju datu instrukciju, da se ista uvek mora interpretirati u skladu s njegovim poslednjim medicinskim nalazom? Zašto primaoci konačne naredbe o inicijaciji *nisu* pretpostavili, da je pismo bila opšta instrukcija za sleđenje, bez interpretiranja?

Šrila Prabhupada je već objavio da je došao u Vrindavan da bi napustio telo. Budući da je on *tri-kala-jna* (zna sve o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti), vrlo je moguće, da je bio svestan sopstvenog odlaska u sledeća četiri meseca. Tako je pokrenuo konačnu instrukciju, za nastavljanje sprovođenja delatnosti u svom Pokretu. On je već ostavio svoje zaveštanje i Testament, kao i ostala dokumenta za BBT (Bhaktivedanta Book Trust) i GBC koja je već potpisao, sa posebnom namerom, da obezbedi vodstvo nakon svog skorog odlaska. Jedino pitanje koje je ostalo otvoreno, je, - ko će obavljati inicijacije kada on ode. Do tog momenta, još je postojala neizvesnost o tome kako će se sve odvijati. Devetojulska naredba

je precizno razjasnila svima, tačno kako će se proces sprovođenja inicijacija obavljati u njegovom fizičkom odsustvu.

U zaključku moramo reći i to, da vi ne možete modifikovati instrukciju na osnovu nedostupnih vam informacija. Zašto bi Šrila Prabhupada namerno izdao instrukciju, ako je on već unapred znao, da je niko neće moći pravilno slediti, budući da im on nije dao sve relevantne informacije unutar instrukcije? Ako je *ritvik* sistem bio postavljen samo zato, što je Šrila Prabhupada bio bolestan, onda bi on to jasno i rekao u pismu ili nekom drugom pratećem dokumentu. Nije nigde zabeleženo, da se Šrila Prabhupada ikada namerno ponašao na tako dvosmislen ili nejasan način, posebno onda kada je poučavao ceo Pokret. Šrila Prabhupada nikada nije ništa potpisao na kavaljerski način, i ko god da razmotri pitanje veličine same instrukcije, videće da je nezamislivo i neprihvatljivo, da je Šrila Prabhupada izostavio *bilo kakvu* vitalnu informaciju.

6. “Zar ‘Snimak na audio traci’ ne sadrži relevantnu informaciju, koja jasno uramljuje smisao naredbe od 9-og Jula, kao jedino moguće primenjivu, za vreme dok je Šrila Prabhupada bio fizički prisutan na planeti?”

U GBC priručniku - *GII*, jedini ponuđen dokaz koji podržava modifikacije a) & b), je onaj, koji je preuzet iz razgovora vođenog 28-og Maja, 1977. Po svemu sudeći, dokument *GII* prikriva činjenicu o tome, da ne postoji drugi instrukcioni dokument, koji je u direktnoj vezi sa funkcijom *ritvika* nakon odlaska Šrila Prabhupada:

“Tako Šrila Prabhupada, nije ponovio svoje ranije izjave, bilo je jasno, da je on očekivao od ovih učenika da iniciraju u budućnosti”.

(*GII*, str.35)

Pošto je to *jedini* dokaz, postoji celo poglavlje posebno posvećeno razgovoru od 28-og Maja 1977 na 35-oj strani ove knjižice. Dovoljno je reći, da Devetojulsko pismo taj razgovor uopšte nespominje, niti je Šrila Prabhupada ikada zahtevao, da snimak razgovora bude odaslan zajedno sa konačnom naredbom. Iz ovog možemo sa svom sigurnošću zaključiti, da zapis sa trake nesadrži ni delić izmenjenih informacija, neophodnih za pravilno razumevanje konačne naredbe. Treba primetiti i to, da razgovor od 28-og Maja, nije bio objavljen sve do par godina *nakon* odlaska Šrila Prabhupada. Pored toga, nama još predlažu da jasno napisanu instrukciju modifikujemo samo na osnovu informacije, koja nije bila dostupna čak ni tim istim ljudima, kojima je instrukcija izdata.

Kao što ćemo kasnije videti, u Majskom razgovoru, nepostoji ništa što bi

protivrečilo konačnoj naredbi.

Opšta činjenica pokazuje, da će kasnije instrukcije gurua uvek nadilaziti one od ranije; konačna naredba je konačna naredba, i mora se slediti:

“Ja vam mogu reći puno toga, ali kada kažem nešto direktno tebi, onda to uradi. Tvoja prva dužnost je da to uradiš, nemožeš se raspravljati - ‘Ser, ranije ste mi rekli da ovako uradim’, ne, to nije tvoja dužnost, ono što ti sada kažem to uradi, to je neposlušnost, nemožeš se raspravljati”.

(Šrila Prabhupada Š.B. Lekcija, 14/4/75, Hyderabad)

Kao što je Gospodin Krišna u *Bhagavad-giti* dao Arđuni toliko puno instrukcija, On je govorio o raznim podelama yoge, od *Dhyane* do *Jnane*, ali je sve to nadišla Njegova konačna naredba:

“Uvek misli o Meni i postani Moj bhakta”- treba biti shvaćeno i prihvaćeno kao Gospodinova konačna naredba, i na taj način se treba slediti”.

(Učenja Gospodina Caitanye, poglavlje 11).

Konačna naredba, data od Šankaračarije, “*bhaja Govinda*” - je takođe bila namenjena da nadiđe mnoge od njegovih ranijih izjava, faktički njih sve. Kao što je predstavljeno u uvodu ove knjižice, GBC i sam prepoznaje ovaj aksiomatski princip logike:

“Logično, kasnije izjave zbog svoje važnosti nadilaze one od ranije”

(*GII*, str.25)

Nije moguće imati “kasniju izjavu”, od one *poslednje*. I po toj GBC logici, mi smo dužni slediti *ritvik* sistem.

7. “Šrila Prabhupada je izjavio mnogo puta, da svi njegovi učenici moraju postati gurui. Nesumnjivo, ovo potvrđuje, da Šrila Prabhupada nije namerio dugovremeno sprovođenje *ritvik* sistema.”

Šrila Prabhupada nikada nije imenovao, niti je ikoga ovlastio, da nakon njegovog odlaska postane *dikša* guru. Dokazi, koji bi podržali ovu tvrdnju, nikada nisu bili izneseni, i zaista, mnogi senior ISKCON lideri su priznali ovu činjenicu:

“Ičinjenica je, da Šrila Prabhupada nikada nije rekao “ovo su sledećih jedanaest *ačarija*, i oni su autorizovani Gurui kako za pokret, tako i za ceo svet”. On to nije uradio”.

(Ravindra Svarupa Das, San Diego Debata, 1990)

Šrila Prabhupada je nedvosmisleno ukazao, da *dikša* guru mora biti *mahab-hagavata* (najviši nivo spoznaje Boga), i da mora biti posebno *opunomoćen* od svog duhovnog učitelja. On je uvek oštro osuđivao tvrdnje prisvajanja na sebe položaja gurua, od strane onih, koji nisu bili pravilno kvalifikovani i opunomoćeni. Dole citiramo stihove iz knjiga Šrila Prabhupada, gde se termin *dikša* odnosi na neophodnu kvalifikaciju:

*Maha-bhagavata-srestho brahmano vai gurur nram
sarvesam eva lokanam asau pujoyo yatha harih
maha-kula-prasuto 'pi sarva-yajnesu diksith
sahasra-sakhadhya yi ca na guruh syad avaisnavah*

“Guru mora biti na najvišem nivou predanog služenja. Postoje tri kategorije *bhakta* i učenik mora prihvatiti gurua koji pripada najvišoj kategoriji”.

(C.c. Madhya, 24.330, smisao)

“Kada neko dostigne najviši položaj *maha-bhagavate*, treba biti prihvaćen kao guru i obožavan kao Hari, Božanska Ličnost. Samo takva osoba je dostojna da prihvati položaj gurua.”

(C.c. Madhya, 24.330, smisao)

Pored neophodnih kvalifikacija, Šrila Prabhupada je takođe učio, da je posebno opunomoćenje od prethodnih *ačarija* od suštinske važnosti, pre no što iko počne delovati kao *dikša* guru:

“Zacelo, ti možda znaš, da on nije oslobođena duša, i potom, on ne može nikoga inicirati u Svesnost Krišne. Za to je potreban poseban duhovni blagoslov od viših autoriteta”.

(Šrila Prabhupada Pismo Janardani, 26/4/68)

“Osoba treba primiti inicijaciju od verodostojnog duhovnog učitelja, koji dolazi u učeničkom nasleđu i koga je ovlastio njegov duhovni učitelj. To se zove *diksa-vidhana*”.*

(Šrimad-Bhagavatam, 4.8.54, smisao)

Indijac: Kada ste vi postali duhovni vođa Svesnosti Krišne?

Šrila Prabhupada: Šta je to?

Brahmananda: On pita, kada ste vi postali duhovni vođa Svesnosti Krišne?

Šrila Prabhupada: Kada mi je moj Guru Maharadž naredio. To je guru *parampara*..

Indijac: Da li je...

Šrila Prabhupada: Pokušaj da razumeš. Nemoj brzati. Guru može postati guru, samo kada dobije naredbu od svog gurua. To je sve. Drugačije, niko ne može postati guru.

(Šrila Prabhupada Bg. Lekcija, 28/10/75)

Tako, prema Šrila Prabhupadu, jedan može postati *dikša* guru samo kada su oboje, *kvalifikacija i opunomoćenje*, na mestu. Šrila Prabhupada nije opunomoćio takve gurue, niti je izjavio, da je iko od njegovih učenika kvalifikovan da inicira. Nego je on upravo, dva meseca do 9-og Jula utanačio, da su svi njegovi učenici još uvek “uslovljene duše”, i da je neophodno budno nadgledanje za slučaj, da se neke osobe požele postaviti kao guru (molimo vidite poglavlje Dodaci, Razgovor, 22-gi April 1977).

Dokazi, koji su upotrebljeni da podrže alternativu *ritvik* sistemu, se mogu klasifikovati u tri osnovne kategorije:

1. Šrila Prabhupadov učestali poziv za sve da postanu guru, često pri tom citirajući stih “*amara ajnaya guru hana*” iz *Caitanya-caritamrte*.
2. Na desetine ličnih pisama, gde Šrila Prabhupada govori o svojim učenicima kao o *dikša* guruima, koji će delovati nakon njegovog odlaska.
3. Druge izjave u Šrila Prabhupadovim knjigama i lekcijama, gde se spominje princip preimenovanja učenika u *dikša* gurue.

Razmotrimo prvo kategoriju 1)

Instrukcija koju je Šrila Prabhupada često citirao, a koja kaže da svi trebaju postati guru, se nalazi u sledećem stihu *Caitanya-caritamrte*:

“Pouči svakoga da sledi naredbe Gospodina Šri Krišne izložene u *Bhagavad-giti* i *Šrimad-Bhagavatamu*. Na taj način postani duhovni učitelj i pokušaj da izbaviš svakoga u ovoj zemlji”. *

(C.c. *Madhya*, 7.128)

Međutim, Gospodin Caitanya ohrabruje svakoga da postane *onaj* tip gurua, koji je jasno utvrđen u detaljnom smislu koji sledi ovaj stih:

“Osoba može udobno nastaviti da živi u svom domu. Mi jednostavno molimo svakoga da peva Hare Krišna mantru i propoveda instrukcije Krišne kakve jesu izložene u *Bhagavad-Giti* i *Šrimad-Bhagavatamu*.”

(C.c. *Madhya*, 7.128, smisao)

“Može ostati porodični čovek, medicinski stručnjak, inženjer ili bilo šta drugo. To nije važno. Samo treba da sledi uputstva Šri Caitanye

Mahaprabhua, peva Hare Krišna *maha mantra* i poučava rodake i prijatelje učenjima *Bhagavad-gite* i *Šrimad-Bhagavatama* (...). Najbolje je da ne prihvata učenike”.

(C.c. *Madhya*, 7.130, smisao)

Tako možemo videti, da ove instrukcije nezahtevaju, da guru moraju prvo dostići neki naročiti nivo realizacije, pre no što otpočnu delovati. Ovaj zahtev je momentalan. Iz ovoga je jasno, da su svi ohrabreni, da jednostavno samo propovedaju o onome što znaju, i da na taj način, postanu *šikša*, ili poučavajući guru. Ovo je dalje pojašnjeno i naredbom, da *šikša* guru treba ostati na toj poziciji, a *ne* da se trudi, da postane *dikša* guru:

“Najbolje je da ne prihvata učenike”.

(C.c. *Madhya*, 7.130, smisao)

Prihvatanje učenika je glavni posao *dikša* gurua, dok *šikša* guru, treba jednostavno da nastavi sa svojim dužnostima i propoveda Svesnost Krišne najbolje što može. Iz smisla Šrila Prabhupada za gore navedeni stih, jasno se vidi, da Gospodin Caitanya autorizuje ustvari *šikša* gurue, a ne *dikša* gurue.

Ovo je takođe jasno razjašnjeno i u mnogim drugim obraćanjima, u kojima Šrila Prabhupada ohrabruje svakoga da postane guru:

“*yare dekha, tare kaha, Krišna-upadesa*. Vi ne treba ništa da izmišljate. Ono što je Krišna već rekao, vi samo ponovite. Kraj. Ne dodajte ništa, ne krivotvorite. Onda ćete postati guru (...) Ja mogu biti budala, raskal (...) Zato mi moramo slediti ovaj put, da vi postanete guru, da oslobodite vaše susede, prijatelje, ali govorite samo Krišnine opunomoćene reči. Onda će biti delotvorno (...) Svako to može. I dete to može”.

(Šrila Prabhupada Večernji darshan, Hrsikesh, 11/5/77)

“Zbog toga što su ljudi u mraku, nama je potrebno mnogo miliona gurua koji bi ih prosvetlili. Zato je misija Caitanye Mahaprabhua, (...) On je rekao da “Svako od vas treba postati guru”.

(Šrila Prabhupada Lekcija, 21/5/76, Honolulu)

“Vi jednostavno kažite (...) “Uvek misli na Mene”, Krišna je rekao, “I samo postani Moj *bhakta*. Obožavaj Me i odaj Mi poštovanje”. Radite ove stvari iskreno. “Tako, ako možete navesti osobu da radi ove stvari, vi postajete guru. Gde je tu poteškoća?”

(Šrila Prabhupada Razgovor, 2/8/76, Novi Mayapur)

“Pravi guru je onaj, koji poučava ono što je Krišna rekao... Jednostavno trebate reći, ‘Ovo je ovo’. To je sve. Da li je to jako

težak zadatak?”

(Šrila Prabhupada Lekcija, 21/5/76, Honolulu)

“... ‘Ali ja nemam kvalifikaciju. Kako ja mogu postati guru?’ Nema potrebe za kvalifikacijom... Koga god da sretnoš, jednostavno ga pouči o onome što je Krišana rekao. To je sve. Onda postaješ guru”.

(Šrila Prabhupada Lekcija, 21/5/76, Honolulu)

(Zapanjujuće je, da su neke *bhakte* iskoristile pojedine citate kao ove gore izložene, da bi opravdali “minimalno kvalifikovane *dikša* gurue”*(1), entitet, nijednom spomenut u knjigama, pismima, lekcijama ili razgovorima Šrila Prabhupada).

Primer gurua, koji nema osobnih kvalifikacija, osim ponavljanja onoga što je već čuo, se može naći u bilo kom programu obuke za *bhakte* u ISKCON-u. Savršeno je jasno, da je gore izloženo, bio ustvari poziv upućen svima da postanu poučavajući duhovni učitelji, ili *šikša* gurui. Ovo znamo, jer nam je Šrila Prabhupada ranije sve to već detaljno objasnio u svojim knjigama, a posebno to, kakvi se strogi uslovi moraju ispuniti da bi neko mogao postati *dikša* guru:

“Kada neko dostigne najviši položaj *maha-bhagavate*, treba biti prihvaćen kao guru i obožavan kao Hari, Božanska Ličnost. Samo takva osoba je dostojna da prihvati položaj gurua.”

(*C.c. Madhya*, 24.330, smisao)

“Osoba treba primiti inicijaciju od verodostojnog duhovnog učitelja, koji dolazi u učeničkom nasleđu i koga je ovlastio njegov duhovni učitelj. To se zove “*dikša-vidhana*”.

(*Š.B.* 4.8.54, smisao)

U tim citatima Šrila Prabhupada potvrđuje, da se naredba za postajanje *dikša* (inicirajući) gurua, mora primiti specijalno od svog sopstvenog gurua. Opšta instrukcija Gospodina Caitanye je prisutna već 500 godina. Očigledno, Šrila Prabhupada nije smatrao da se stih “*amara ajnaya guru hana*” odnosi obavezno na *dikšu*, inače zašto bi nam opet trebala *druga* posebna naredba, od našeg sadašnjeg *ačarije*? Ova opšta instrukcija Gospodina Caitanye se odnosi jedino na *šikša*, a ne na *dikša* - gurua. *Dikša* guru je izuzetak, a ne pravilo, jer je Šrila Prabhupada već razmišljao na koji način mogu milioni muškaraca, žena i dece, delovati kao *šikša* gurui.

Pogledajmo sada kategoriju 2):

U svoje vreme je postojala grupa *bhakta* koji su bili puni sebe, veoma nestrpljivih, da iniciraju sopstvene učenike u Šrila Prabhupadovom prisustvu. Šrila Prabhupada im je napisao nekoliko pisama. Ova pisma su upotrebljena kao podrška M.A.S.S. sistemu. Šrila Prabhupada je imao pravičan i nepristrasan standardni pristup,

kada je imao posla sa takvim ambicioznim individuama. Obično im je govorio, da trebaju nastaviti sa strogim treningom, i da će u budućnosti, posle njegovog fizičkog odlaska, moći prihvatati učenike:

“Kao prvo, upozorio sam Acyutanandu, ne pokušavaj da iniciraš. Nisi u pravilnom položaju da bilo koga iniciraš. Nemojte biti obmanjeni takvom *mayom*. Ja vas sve treniram da postanete budući duhovni učitelji, ali nemojte žuriti”.

(Šrila Prabhupada Pismo Acyutanandi i Jaya Govindi, 21/8/68)

“Nekada ranije si tražio moju dozvolu za prihvatanje nekih učenika, sada se bliži vreme kada ćeš uskoro imati mnogo učenika, zahvaljujući tvom snažnom propovedačkom radu”.

(Šrila Prabhupada Pismo Acyutanandi, 16/5/72)

“Čuo sam, da postoji neka vrsta obožavanja tebe od strane drugih *bhakta*. Naravno, pravilno je odati poštovanje drugom Vaišnavi, ali ne u prisustvu duhovnog učitelja. Nakon odlaska duhovnog učitelja, doći će i to, ali za sada sačekaj. U suprotnom, proizvešće frakcionaštvo”.

(Šrila Prabhupada Pismo Hamsadutti, 1/10/74)

“Nastavi sa strogim treningom, i postaćeš verodostojni Guru koji može prihvatati učenike, po istom principu. Ali u skladu s etikecijom, običaj je da za vreme života tvog duhovnog učitelja, potencijalne učenike dovodiš k njemu, a u njegovom odsustvu, tj. posle njegovog odlaska, možeš prihvatati učenike za sebe bez ikakvog ograničenja. Ovo je zakon učeničkog nasleđa. Ja želim da vidim, da svi moji učenici postanu verodostojni duhovni učitelji koji će svuda širiti Svesnost Krišne, to će mene i Krišnu jako zadovoljiti”.

(Šrila Prabhupada Pismo Tusta Krišni, 2/12/75)

Interesantno je primetiti, da dok *GII* citira gore pomenuti “zakon” u podršci doktrini M.A.S.S., u isto vreme se u *samom* dokumentu izjavljuje, da to ustvari uopšte i nije zakon:

“U spisima postoji mnogo takvih primera, kada učenici daju inicijaciju u prisustvu svog gurua, (...) U spisima ne postoji naročita instrukcija, da učenik ne može dati inicijaciju za vreme fizičkog prisustva svog gurua”. (*GII*, p. 23)

Nestrpljenje da se prihvate sledbenici i obožavanje, je ustvari diskvalifikacija za duhovnog učitelja. Mi se samo možemo diviti moći lažnog ega, jer čak i prisustvu najmoćnijeg *ačarije* koga je planeta ikada videla, neke su se ličnosti i dalje smatrale dovoljno kvalifikovanim da iniciraju sopstvene učenike, baš

ispred samog Šrila Prabhupadovog nosa! *(2)

Očigledno je, iz pisama upućenih ovim *bhaktama*, da ih je Šrila Prabhupada jednostavno pokušavao održati u devocijskoj službi, govoreći im, da mogu prihvatati sopstvene učenike, samo ako se još malo strpe. Delujući tako, u krajnjoj liniji je postojala mogućnost, da će se vremenom, njihov ambicionistički mentalitet pročistiti.

Ponizni *bhakte*, koji veoma marljivo obavljaju svoju službu predanog poštovanja žrtvujući se za svog duhovnog učitelja, nikada ne bi primili pismo, koje opisuje njihovu svetlu budućnost kao *dikša* guru. Zašto bi Šrila Prabhupada, ozbiljno obećao *dikša* guru nasleđe jedino onima, koji su bili najambiciozniji, i stoga, manje dostojni?

Što se tiče izjava sa trake, da će oni biti slobodni davati inicijacije nakon njegovog odlaska, taj deo je tačan. Kao što je u Engleskoj, svakome ko navrší 17 godina, dozvoljeno da vozi kola. Ipak, nismo zaboraviti i ova dva mala uslova. Prvi: jedan mora biti kvalifikovan da vozi; drugi: jedan mora biti ovlašćen vozačkom dozvolom dobijenom od autoriteta. Iz ovoga čitalac sam može izvući zaključak.

Drugo pismo, koje se citira u podršci M.A.S.S. sistemu, kaže:

“Svi oni, koji su do 1975 prošli sve gore navedene testove, će dobiti posebnu punomoć za davanje inicijacije, i tako povećati populaciju sledbenika Svesnosti Krišne”.

(Šrila Prabhupada Pismo Kirtananandi, 12/1/69)

Da li gore izložene izjave, opravdavaju okončanje konačne naredbe za inicijaciju?

Pošto je ovo jasan pokušaj okončavanja *ritvik* sistema pomoću ličnih pisama, mi ćemo se ovde pozvati na Šrila Prabhupadov “zakon o učeničkom nasleđu”. Prvi deo “zakona” kaže, da učenik ne sme delovati kao inicirajući *ačarija*, sve dok je njegov guru fizički prisustan. Pošto je to “zakon”, jasno je, da se gore pomenuto pismo neodnosi na Šrila Prabhupadove učenike, koji bi inicirali u svoje ime; **Šrila Prabhupada je 1975 godine još uvek bio na planeti.** Iz toga možemo samo zaključiti, da je on još rane 1969, imao u vidu neku vrstu “zvaničnog” sistema inicijacije posredstvom predstavnika. Kao što se ispostavilo, do 1975 je Šrila Prabhupada zaista “opunomoćio”, ili autorizovao, *bhakte* kao što je Kirtanananda, koji bi mantrali na brojanicama i sproveli inicijacije u njegovo ime. Iz ovoga se vidi, da je gore spomenuto pismo već predviđalo, buduće korišćenje predstavnika za cilj izvođenja obreda inicijacije. Šrila Prabhupada je kasnije ove predstavnike nazvao “*ritvicima*”, i njihovu je funkciju propisao u naredbi od 9-og Julá 1977. I opet, bilo bi nepromišljeno sugerisati, da je Šrila

Prabhupada ustvari opunomoćio Kirtananandu da deluje kao *sampradaya* - inicirajući *ačarija*, samo na osnovu toga što je prošao par testova.

“Svako ko sledi naredbu Gospodina Caitanye pod vodstvom Njegovog verodostojnog predstavnika može postati duhovni učitelj, i ja želim, da u mom odsustvu, svi moji učenici postanu verodostojni duhovni učitelji, za cilj širenja Svesnosti Krišne po celom svetu”.

(Šrila Prabhupada Pismo Madhusudani, 2/11/67)

Koristeći gornji citat, neke *bhakte* su utvrdile, da, pošto je Šrila Prabhupada govorio o svojim učenicima, kao o duhovnim učiteljima u njegovom odsustvu, onda je on najverovatnije mislio na *dikša* gurue, jer su oni tada već svi bili *šikša* gurui. Međutim, Šrila Prabhupada je moguće samo ponavljao svoje opšte ohrabrenje za sve njegove učenike, da postanu dobri *šikša* duhovni učitelji, i da takođe u njegovom odsustvu, nastave biti dobri *šikša* duhovni učitelji. Definitivno, se u gore izloženim citatima nepominje, da će njegovi učenici inicirati ili prihvatiti svoje *sopstvene* učenike. Termin “verodostojni duhovni učitelj, za cilj širenja Svesnost Krišne po celom svetu”, je jednako primenljiv i na *šikša* gurue.

Čak iako takva pisma, kao ova gore, aludiraju na drugi tip guru sistema, ona se i dalje, ne mogu koristiti za modifikaciju konačne Devetojulske naredbe, otkako ove instrukcije nikada nisu bile ponovljene ostatku Pokreta.

Pisma, o kojima je reč, nisu čak ni bila izdata do 1986. Ponekad se tvrdi, da je informacija iz ovih pisama procurela u javnost, i da su tako svi ostali članovi Pokreta bili obavešteni. Možda je to istina, ali bitna stvar koju trebamo primetiti, je da takvu tehniku obaveštavanja, Šrila Prabhupada nikada nije odobrio. Nismo našli nikakav dokaz, da je Šrila Prabhupada ikada naredio distribuciju svoje lične korespondencije, svima i svakome. On je jednom neformalno predložio, da se njegova pisma mogu objaviti “ako bude bilo vremena”, ali nikada nije rekao, da bez ovih dokumenata niko neće znati, kako se pravilno sprovodi M.A.S.S. sistem nakon njegovog odlaska.

Da bi se stvorila predstava o tome, šta se trebalo uraditi još 1977, morali bi se predstaviti dokazi, iz tog vremena, koji bi bili jasni i lako dostupni u autorizovanoj formi. Ako su ta pisma, zaista držala ključ objašnjenja Šrila Prabhupadovog plana za izvođenje inicijacija tokom sledećih deset hiljada godina, tada bi, nesumnjivo, on napravio njihovu publikaciju i masovnu distribuciju, kao stvar od prvostepene važnosti. A postojala je, na kraju krajeva, i velika verovatnoća, da svi ISKCON lideri nebudu u mogućnosti da pročitaju njegovu ličnu korespondenciju, i kao rezultat toga, ne bi imali jasan uvid u to, kako se inicijacije trebaju sprovesti nakon njegovog odlaska. Mi znamo, da je ovo više nego verovatno, jer niko od GBC članova nije imao nikakvu predstavu o tome, šta je Šrila Prabhupada planirao do 28-og Maja 1977. (molimo vidite poglavlje Dodaci).

U svetlu gore izloženog, svaki pokušaj modifikacije Pisma od 9-og Jula na osnovu ove šake pisama, se može smatrati apsolutno neumesan. Ako su sva ta pisma bila vitalni delovi njegove konačne naredbe, Šrila Prabhupada bi to sigurno jasno stavio do znanja u samoj naredbi, ili nekom drugom pratećem dokumentu.

Na kraju, jedini položaj, koji je Šrila Prabhupada odobrio i opunomoćio u planu inicijacije, je bio položaj predstavnika *ačarije, ritvika*.

I konačno, pogledajmo kategoriju 3):

U knjigama i lekcijama Šrila Prabhupada, postoji puno različitih izjava koje su bile smišljeno izabrane, kao opravdanje za raspuštanje *ritvik* sistema. Sada ćemo preispitati ova svedočenja.

U knjigama Šrila Prabhupada, mi nalazimo samo opšti termin, koji obrazlaže kvalifikacije *dikša* gurua. I nema nikakvog posebnog pomena za njegove sopstvene učenike, da će oni u budućnosti postati *dikša* gurui. Radije, citati samo ponavljaju glavnu poentu: potrebna je visoka kvalifikacija i opunomoćenje, da bi se postalo *dikša*-guru:

“Onaj, ko je sada učenik, je sledeći duhovni učitelj. Niko ne može da bude verodostojni i ovlašćeni duhovni učitelj, ako strogo ne poštuje svog duhovnog učitelja”.

(*Š.B. 2.9.43, smisao*)

Ova instrukcija, teško da ikome daje *kart-blanš* za davanje inicijacije samo na osnovu toga, što je guru napustio planetu. Koncept o guruu koji napušta planetu ovde nije čak ni spomenut. A spomenuta je ideja, da su oni morali biti opunomoćeni samo zato, što su bili veoma poslušni. Dok mi znamo, da su oni morali prvo dostići nivo *maha-bhagavate*.

Neke *bhakte* ukazuju na deo iz knjige “*Lako putovanje na druge planete*”, koji se bavi pitanjem “**poučavajućih gurua**”, kao dokaz za podršku doktrini M.A.S.S., tvrdeći da on opravdava demontiranje *ritvik* sistema. Ipak, ova pametno smišljena analogija, samo jasno definiše njihov položaj kao *šikša*, a ne *dikša*, gurua.

U ovom slučaju, poučavajući guru deluje u ime učitelja. On sam nije učitelj. On može postati kvalifikovan kao učitelj, ali to je ceo proces, i nije opisan kao automatsko dostizanje tog položaja nakon odlaska učitelja (koji, se nesumnjivo odnosi, na *dikša*-gurua). Poučavajući guru, po definiciji, može imati jedino *šikša* učenike; a i njihov broj je ograničen. Jednom kada poučavajući guru postane kvalifikovan, tj. kada dostigne nivo *maha-bhagavate*, i kada je opunomoćen od prethodnog *ačarije*, više nema smisla zvati ga poučavajući guru; on i sam postaje verodostojan duhovni učitelj. Jednom kada i sam postane verodostojan duhovni učitelj, on može prihvatiti neograničen broj učenika. Na taj način je,

poučavajući guru - *šikša* -guru, a učitelj - *dikša* -guru, i strogim sledenjem naredbi *dikša* gurua, *šikša* guru, može postepeno dostići neophodan nivo, da bi i sam mogao postati *dikša* guru. Pored toga, poučavajući guru samo pomaže učitelju za vreme njegovog prisustva. Ovo se opet neslaže sa “zakonom” učeničkog nasleđa, koji je upotrebljen kao podrška M.A.S.S. sistemu, u kome su poučavajući gurui ustvari *dikša* gurui. Drugim rečima, poučavajući guru nezauzima mesto, niti nasleđuje položaj *dikša*, nego deluje rame uz rame s duhovnim učiteljem.

A pouzdano se zna, da poučavajući guru sistem ni na koji način nepodržava GBC pretpostavke a) i b), po kojima je, *ritvik* sistem trebao biti stopiran nakon odlaska Šrila Prabhupada, a *ritvici* automatski postali *dikša* gurui.

Postoje i drugi slučajevi, nevezano za lična pisma Šrila Prabhupada, koji se citiraju kao dobijeno ovlašćenje za njegove učenike da postanu *dikša* gurui:

“I tako, deset, jedanaest, dvanaest. Moj Guru Maharadž je deseti od Caitanye Mahaprabhua, ja sam – jedanaesti, a vi - dvanaesti. Zato propovedajte ovo znanje”.

(Šrila Prabhupada Lekcija po dolasku u Los Angeles, 18/5/72)

“U isto vreme, ja ću zahtevati od svih njih da postanu duhovni učitelji. Svako od vas u budućnosti treba postati duhovni učitelj”.

(Šrila Prabhupada *Vyasa-Puja*, 5/9/69, Hamburg)

Prvi citat jasno ukazuje na to, da su učenici Šrila Prabhupada *već* dvanaesti - “a vi - dvanaesti”. Stoga, ovo i nije neko posebno ovlašćenje za njih da u budućnosti postanu *dikša* gurui, nego jednostavno izjava, da oni već nastavljaju prenošenje poruke *parampara*. Drugi citat je sličnog tona. On nesumnjivo napominje, da su njegovi učenici sledeći u liniji. Ali kao što prvi citat kaže, to nasleđe je već uspostavljeno zahvaljujući njihovom energičnom propovedanju. U bilo kom slučaju, nepostoji jasna, izričita naredba za prihvatanje sopstvenih učenika, nego samo za propovedanje. Samo zato što je Šrila Prabhupada zahtevao od svojih učenika da postanu sledeći duhovni učitelji, neznači da je on hteo, da oni u budućnosti postanu *inicirajući* duhovni učitelji. Insistirati na tome, da je on to zaista hteo, je čista špekulacija. Dok mi ustvari znamo da je to *pogrešno*, jer konačna naredba jasno ukazuje na to, da njegovi učenici trebaju delovati samo kao predstavnici *ačarije*, a ni na koji način kao inicirajući, ili *dikša* gurui.

Argument, da takve izjave mogu nadići konačnu naredbu je neodrživ, i takođe mu se može lako suprotstaviti drugim citatima Šrila Prabhupada, specijalno u vezi toga, šta će se desiti nakon njegovog odlaska. Takođe, on potpuno protivreči sledećim direktnim citatima:

Reporter: Šta će se desiti sa Pokretom u SAD, kada vi umrete?

Šrila Prabhupada: Ja nikada neću umreti.

Bhakte: *Jaya! Haribol!* (smeh)

Šrila Prabhupada: Ja ću nastaviti da živim u svojim knjigama, i vi ćete to koristiti.

(Šrila Prabhupada Konferencija za Štampu, 16/7/75, San Francisco)

Ovo je bila dobra prilika, da Šrila Prabhupada iznese svoj plan za M.A.S.S., da je to uopšte i bila njegova namera. Ali umesto izjave, da će ga njegovi učenici naslediti kao *dikša* guru, on kaže da nikada neće umreti, i da će njegove knjige uraditi sve što je potrebno. Iz ovog razgovora se lako može razumeti, da je Šrila Prabhupada *živi* duhovni učitelj koji nastavlja usađivati transcendentalno znanje (glavni sastavni deo *dikše*) kroz svoje knjige; i da će se ovo nastaviti, sve dok postoji ISKCON. A uloga njegovih učenika - je da obezbede sprovođenje procesa.

“Nemojte postati prevremeni ačarija. Pre svega sledite naredbe ačarije, i postanite zreli. Tada je bolje postati ačarija. Zato što smo zainteresovani za obučavanje ačarija, ali takva je etikecija, da bar za vreme dok je guru prisutan, jedan netreba postati ačarija. Čak i ako je već spreman, ne bi trebao, zato što etikecija nalaže, da ako neko pride i zatraži da bude iniciran, dužnost takve osobe je da budućeg kandidata dovede svom ačariji”.

(Šrila Prabhupada *C.c.* Lekcija, 6/4/75, Mayapur)

Gornji citat napominje princip, demonstrirajući, kako njegovi učenici mogu postati *ačarije*. Ali je ipak ceo naglasak stavljen na to, da oni netrebaju to *sada* uraditi. Ustvari, čini se da Šrila Prabhupada jedino napominje princip, po kome svi njegovi učenici trebaju postati *ačarije*, a opominje ih, da to nerade u njegovom prisustvu. I gore pomenuta lična pisma imaju sličnosti sa ovim citatom. Ovo očigledno, nije izričita naredba za bilo koje naročite osobe, da prihvataju sopstvene učenike, nego radije, opšta izjava utvrđenog principa. Kao što ćemo videti kasnije u poglavlju “Snimak na audio traci” str. 35, sam razgovor je u *GII* upotrebljen kao osnovni dokaz za podršku sistema M.A.S.S., međutim, Šrila Prabhupada nije dao *dikša* guru naredbu čak ni kasno u Maju 1977 (“*Po* mojoj naredbi, (...) *Ali* po mojoj naredbi, (...) *Kada* ja naredim”). I ova je situacija ostala nepromenjena do njegovog fizičkog odlaska. Štaviše, kasnije u samoj lekciji on ohrabruje svoje učenike, da ove *ačarija* ambicije kanališu na sledeći način:

“I da se postane ačarija nije teško. (...) amara ajnaya guru hana tara ei desa, yare dekha tare kaha Krišna-upadesa: “Sledenjem Moje naredbe, ti postaješ guru”. (...) Onda, u budućnosti... recimo da sada imamo deset hiljada. Mi ćemo se zatim proširiti na sto hiljada. To je

potrebno. Od sto hiljada na million; i od million na deset miliona”.
(Šrila Prabhupada C.c. Lekcija, 6/4/75, Mayapur)

Već je pokazano, da je instrukcija Gospodina Caitanye bila namenjena za snažno propovedanje, i stvaranje puno novih sledbenika Svesnosti Krišne, a ne za prihvatanje učenika. To je potvrđeno i rečima Šrila Prabhupada, gde on ohrabruje svoje učenike da naprave mnogo više *bhakta*. Od velikog je značaja, Šrila Prabhupadova izjava “recimo da *sada* imamo deset hiljada...” (tj. u prisustvu Šrila Prabhupada). I jasno je, da on govori o sledbenicima Svesnosti Krišne, a ne o “učenicima njegovih učenika”, pošto je glavna tema lekcije bila ta, da oni netrebaju incirati u njegovom prisustvu. Prosto imajući u vidu, da je upravo u to vreme moglo biti oko deset hiljada sledbenika Svesnosti Krišne, a u budućnosti će biti dodati još milioni. *Ritvik* sistem je trebao garantovati, da ovi sledbenici prvo postanu propisno kvalifikovani za inicijaciju, da bi mogli dobiti *dikšu* od Šrila Prabhupada, upravo kao što su je mogli dobili u to vreme, kada je on dao gore navedenu lekciju.

U zaključku:

Nema dokaza, da je Šrila Prabhupada izdao posebne naredbe svojim učenicima da postanu *dikša* gurui, stoga je postavio alternativni *ritvik* sistem.

A ono što *imamo*, je šaka (u to vreme) neobjavljenih ličnih pisama, poslatih samo posebnim individuama, koji su pretendovali da postanu *dikša* gurui, čak i u prisustvu Šrila Prabhupada, od kojih su se neki tek nedavno priključili Pokretu. U takvim slučajevima im je bilo rečeno, da oni pre no što ispune svoje ambicije, prvo moraju sačekati da Šrila Prabhupada napusti planetu. Sama činjenica, da ta pisma nisu bila objavljena u vremenu objave naredbe od 9-og Jula, znači, da ista nisu bila namenjena imati bilo kakav direktan odnos na buduće inicijacije unutar ISKCON-a.

Štaviše, knjige i razgovori Šrila Prabhupada sadrže jedino instrukcije za njegove učenike da budu *šikša* gurui. Iako je bio pomenut opšti princip, da učenici trebaju postati *dikša* gurui, Šrila Prabhupada nije dao posebnu naredbu svojim učenicima da iniciraju i prihvataju učenike za sebe.

Gornji citati, nemogu ni na koji način zameniti jasnu Devetojulsku instrukciju, naredbu, koja je bila poslata celom Pokretu kao poseban smerni dokument. *Očigledno, nepostoji nijedan ekvivalentni dokument koji bi uokvirio ISKCON M.A.S.S sistem.*

Tako ideja, da je Šrila Prabhupada naširoko i nadugačko mislio za sve njegove učenike da postanu *dikša* gurui, momentalno nakon njegovog odlaska, ubrzo nakon odlaska ili bilo kako drugačije, je ništa drugo do mit.

Obično se tvrdi, da Šrila Prabhupada u Pismu od 9-og Jula nije morao sricati, šta se trebalo činiti u vezi budućih inicijacija, pošto je već iznova i iznova u svojim knjigama, pismima, lekcijama i razgovorima detaljno objasnio tačno ono, šta je on hteo da se dogodi. Nažalost, ova tvrdnja, pored toga što je potpuno lažna, iznosi samo i nove besmislice:

- Ako su prethodna učenja Šrila Prabhupada, za to kako je on hteo da se inicijacije nastave u njegovom odsustvu, bila zaista toliko kristalno jasna, da i on sam nije video nikakvu potrebu za izdavanje posebne direktive po tom pitanju, zašto je isprva GBC poslao specijalnu delegaciju kraj njegove postelje? Delegaciju, čija je glavna namera bila da sazna šta se treba činiti povodom inicijacija, “posebno” u vreme, kada on više nebude bio sa njima! (molimo vidite poglavlje “Snimak na audio traci”, str.35). Šrila Prabhupada je bio lošeg zdravlja, samo što nije napustio telo, i u takvoj situaciji mu dolaze njegovi senior ljudi sa nekim elementarnim pitanjima, na koja je po svojoj prilici, on u proteklih deset godina odgovorio već nebrojeno puta.
- Ako je Šrila Prabhupada jasno protumačio M.A.S.S. sistem, zašto je onda on ostavio tako malo instrukcija o njegovoj upotrebi, da su njegovi senior ljudi bili primorani da ubrzo nakon njegovog odlaska, pitaju Šridar Maharadža (iz Gaudiya Math-a) o tome kako se treba sprovesti sistem?
- Ako je svima zaista bilo tako jasno, da je Šrila Prabhupada hteo da svi postanu *dikša* gurui, zašto je onda GBC postavio sistem *ačarija* po zonama, u kome je šansa da neko postane *dikša* guru bila vrlo mala, dozvolivši da tako traje skoro celu deceniju?

Iako smo videli neke veoma kritične tačke GBC dokumenta *GII*, u njemu postoji još jedan pasus vezan za ovo sporno pitanje, koji nam je potpuno okupirao um mišlju, da će se cela Šrila Prabhupadova porodica ponovo ujediniti:

“Jedina dužnost učenika je da obožava i služi svog duhovnog učitelja. Njegov um netreba biti uznemiren time, kako on može postati guru. Bhakta, koji iskreno želi ostvariti duhovni napredak, se treba truditi da postane učenik, a ne duhovni učitelj”.

(*GII*, str. 25, GBC 1995, naglasak dodat)

Mi smo s tim potpuno saglasni.

*(1) - Ovo tumačenje je podržano i u dokumentu Ajamile dasa “Regularan ili *Ritvik*”, izdatom u GBC časopisu ‘ISKCON’, 1990.

*(2) - Želeli bi smo naglasiti i to, da, otkako je većina gore spomenutih *bhakta* prepoznala svoje greške, mi se stoga osećamo dužnim, izviniti im se za bilo

kakvu nanetu uvredu ili neprijatnost. Možda će usvojiti i činjenicu, da se lična pisma poslata od Šrila Prabhupada, specijalno adresirana na njihove pojedine *anarte*, trenutno koriste kao podrška M.A.S.S. sistemu unutar ISKCON-a.

8. “Možda, u knjigama Šrila Prabhupada postoji neki *šastrik* princip, koji sprečava davanje *dikše*, ako guru nije na istoj planeti, na kojoj je i učenik?”

Ovakva izjava nepostoji u knjigama Šrila Prabhupada, a pošto knjige Šrila Prabhupada sadrže sve neophodne principe *šastra*, takvo ograničenje jednostavno ne može postojati u našoj filozofiji.

Upotreba *ritvik* sistema nakon odlaska Šrila Prabhupada, je u skladu s mnogim njegovim instrukcijama, koje potvrđuju, da je odnos između gurua i učenika nematerijalan (molimo vidite poglavlje Dodaci). Nakon što pročita ove citate, jedan može primetiti, da su tokom godina neki GBC članovi predstavili potpuno drugačiju sliku stvari:

**“Šrila Prabhupada nas je učio, da je učeničko nasleđe živa stvar (...)
Zakon učeničkog nasleđa glasi, da jedan treba prići živom duhovnom učitelju, živom, u smislu da je fizički prisutan”.**
(Šivarama Svami, *časopis ISKCON, str.31, GBC 1990*)

Teško se gore izloženi iskazi mogu uskladiti s iskazima kao što su:

“Fizičko prisustvo nije važno”.
(Šrila Prabhupada Razgovor u Sobi 6/10/77, Vrindavan)
ili
“Fizičko prisustvo je beznačajno”.
(Šrila Prabhupada Pismo, 19/1/67)

Naravno, moramo imati nama spolja vidljivog gurua, jer je u uslovljenom stanju izravna percepcija Nad-Duše nemoguća, ali Šrila Prabhupada nigde ne uči, da ovaj fizički dostupan guru takođe mora biti i fizički prisutan u radu s učenikom:

“Stoga moramo iskoristiti *vani* a ne fizičko prisustvo.”
(*C.c. Antya Lila*, zaključne reči).

Šrila Prabhupada je i praktično demonstrirao ovaj princip, inicirajući veliki broj svojih učenika, a da ih nikada nije čak ni fizički sreo. Sama ta činjenica dokazuje, da *dikša* može biti uspostavljena bez ikakvog fizičkog angažovanja gurua. Nema ničega u *šastrama*, ni od Šrila Prabhupada, što bi moglo povezati *dikšu* sa fizičkim prisustvom. Iz tog razloga, nastavljanje delatnosti *ritvik* sistema je u punoj saglasnosti kako sa *šastrama*, tako i sa primerom koji je postavio naš *ačarija*, dok je bio fizički prisutan.

U knjigama Šrila Prabhupada, se u jednom od glavnih delova na temu *dikše* izjavljuje, da je jedini uslov za dobijanje inicijacije (*dikše*), saglasnost gurua. U *ritvik* sistemu, ta je odluka bila potpuno prepuštena *ritvicima*:

“Tako da bez čekanja na mene, koga god da vi preporučite, zaslužuje. To će se uzdati u diskreciju”.

(Šrila Prabhupada Razgovor u Sobi, 7/7/77, Vrindavan)

Šrila Prabhupada nas uči:

“Što se tiče vremena *dikše* (inicijacije), sve zavisi od položaja gurua. (...) Ako se *sad-guru*, verodostojni duhovni učitelj, složi, može odmah primiti inicijaciju ne čekajući na prikladno vreme ili mesto”.

(C.c. *Madhya*, 24.331, smisao)

Važno je primetiti, da *dikša* guru i budući učenik, nisu ni na koji način uslovljeni, da moraju biti u fizičkom kontaktu, ili da *dikša* guru mora biti fizički prisutan, da bi dao svoju saglasnost -(interesantno je, da Šrila Prabhupada termin *sad-guru* izjednačava s terminom *dikša* guru). Šrila Prabhupada je mnogo puta rekao, da je uslov za dobijanje inicijacije jednostavno pokoravanje pravilima i sledenje propisa, koje je on iznova i iznova učio:

“To je proces inicijacije. Učenik mora priznati da neće više činiti grešna dela - imati nezakonit seks, jesti meso, kockati se i uzimati opojna sredstva. On obećava da će izvršiti naredbe duhovnog učitelja. Tada duhovni učitelj preuzima brigu o njemu i uzdiže ga na nivo duhovnog oslobođenja”.

(C.c. *Madhya*, 24.256, smisao)

***Bhakta*:** Koliko je važna formalna inicijacija?

Šrila Prabhupada: Formalna inicijacija znači prihvatiti i zvanično se pokoriti naredbama Krišne i Njegovog predstavnika. To je formalna inicijacija.

(Šrila Prabhupada Lekcija, 22/2/73, Auckland)

Šrila Prabhupada: Ko je moj učenik? Pre svega, neka počne strogo slediti pravila i propise.

Učenik: I sve dok jedan sledi, onda je on...

Šrila Prabhupada: Onda je on u redu.

(Šrila Prabhupada Jutarnja Šetnja, 13/6/76, Detroit)

“...ako nepostoji disciplina, tada nema ni govora o učeniku. Učenik

- je onaj, ko sledi disciplinu”.

(Šrila Prabhupada Jutarnja Šetnja, 8/3/76, Mayapur)

Da li definicija reči *dikša* podrazumeva vezu s guruom, fizički prisutnim na planeti?

“*Dikša* je proces kojim osoba može probuditi svoje transcendentalno znanje i poništiti sve posledice grešnih dela. Onaj ko je veoma dobro proučio razotkrivene spise zna da se taj proces naziva *dikša*“.

(*C.c. Madhya, 15.108, smisao*)

Molimo vidite takođe i “*Dikša*” dijagram, str.95.

Nema ničeg u ovoj definiciji *dikše*, što na bilo koji način nagoveštava neophodnost, da guru mora biti na istoj planeti na kojoj je i učenik, da bi se proces *dikše* pravilno sproveo. Naprotiv, instrukcije Šrila Prabhupada i njegov lični primer kategorički dokazuju, da se sastavni elementi *dikše* mogu iskoristiti, bez potrebe fizičkog angažovanja guraa:

“Napredak u duhovnom životu ne može omesti nikakvo materijalno stanje”. To se zove *ahaituky apratihata*. (Š.B. 7.7.1, smisao)

“Moć transcendentalnog zvuka se nikada ne umanjuje kada je onaj koji ga izgovara prividno odsutan”. (Š.B. 2.9.8, smisao)

Na taj način, se svi sastavni elementi *dikše* - transcendentalno znanje, primanje *mantra* itd. - mogu efektivno primiti bez fizičkog prisustva guraa.

Kada sve sumiramo, možemo pouzdano zaključiti, da nepostoji nijedan *šastrik* princip, ikada spomenut u bilo kojoj knjizi Šrila Prabhupada, koji onemogućava odobravanje *dikše* jednom kada guru napusti planetu Zemlju. Mada se istorijski presedan ponekad citira kao primedba, istorijski presedan *nije* princip *šastra*. Iako istorijski presedan, može poslužiti kao dokaz upotrebe *šastrik* principa, nedostatak istorijskog presedana je taj, što on ne mora nužno dokazati da je *šastrik* princip negde bio prekršen.

Stoga, naša je filozofija zasnovana na sleđenju principa *šastra*, a ne istorijske tradicije. Upravo je ovo to, što izdvaja ISKCON od praktično svake druge grupe Gaudija Vaišnava. U Indiji ima mnogo uticajnih *smarta brahmana*, koji oštro kritikuju nedostatak odanosti prema tradiciji koju je izložio Šrila Prabhupada.

Izjave *šastra*, zajedno sa praktičnim primerom samog Šrila Prabhupada, u potpunosti podržavaju princip, da *dikša* ni na koji način ne zavisi od fizičkog prisustva guraa.

9. “Zbog toga, što bi ova instrukcija dovela do postavljanja sistema koji je bez presedana, i koji nema istorijsku osnovu, ona treba biti odbačena”.

Ovo ne može biti osnova, za odbacivanje Pisma od 9-og Jula, pošto je Šrila Prabhupada ranije već postavio mnoge presedane, kao što su npr. - smanjivanje broja neophodnih krugova na đapi sa 64 na 16, sklapanje brakova, dozvoljavanje ženama da žive u hramovima, davanje *gayatri mantr*e na audio traci, itd. I to je zaista osobina, koja odlikuje *ačarije* u našoj liniji, da su praktično bez izuzetka svi oni, postavili svoj lični istorijski presedan. Kao *ačarije*, oni imaju puno pravo da postupe na odgovarajući način, delujući pri tom u skladu s principima *šastra*. Kao što smo već objasnili, korišćenje *ritvika* bez fizičkog prisustva gurua na planeti ne krši nijedan princip *šastra*. Knjige Šrila Prabhupada sadrže sve esencijalne principe *šastra*, a pošto se u njegovim knjigama nepominje neophodnost fizičkog prisustva gurua na planeti u vreme sprovođenja inicijacije, to onda ne može ni biti princip. Stoga, istorijski presedan nastavljanja korišćenja *ritvika* nakon Šrila Prabhupadovog odlaska, može izmeniti samo detalj, ali ne i princip.

Šrila Prabhupada je uradio mnogo toga, posebno u vezi inicijacija, koje su bile jedinstvene, a ipak, mi ih neodbacujemo (molimo vidite tabelu na str.50). Može se argumentovati, da je on neke od ovih izmena objasnio u svojim knjigama. To je istina. Ali je bilo i mnogo onih, koje nije objasnio u svojim knjigama. Pored toga, u njegovim knjigama nije bilo potrebe davati detaljna objašnjenja *ritvik* sistema, pošto je on sam tokom mnogo godina praktično demonstrirao njegov prototip, sa završnim detaljima o tome kako se treba nastaviti, potpuno razjašnjenim u Devetojulskoj naredbi. Šrila Prabhupada nas nikada nije učio, da samo slepo sledimo tradiciju:

“Naša jedina tradicija - je kako zadovoljiti Višnua”.

(Šrila Prabhupada Bg. Lekcija, 30/7/73, London)

“Ne. Tradicija, religija - sve je to materijalno. A takođe su i imenovanja”.

(Šrila Prabhupada Razgovor u Sobi, 13/3/75, Teheran)

Potpuno je nevažno, da li su potpuno iste naredbe koje smo primili od Šrila Prabhupada, bile ikada izdate od drugih prethodnih *ačarija*. Naša je jedina dužnost - slediti naredbe našeg sopstvenog *ačarije*.

Ako se sistem za davanje inicijacija može odbaciti, samo na osnovu toga što on nema istorijski presedan, onda bismo svakako bili primorani da po istom osnovu, odbacimo i ceo sadašnji guru sistem u ISKCON-u.

Nikada pre nije mnoštvo gurua bilo potčinjeno odboru, koji je mogao suspendovati

ili okončati njihove inicijacijske delatnosti.

Nepostoji, da je ijedan prethodni inicirajući guru u našoj liniji, bio ikada izabran glasanjem u kancelariji s dve trećine glasova, niti da je kasnije pao kao plen grubih grešnih aktivnosti, i kao rezultat toga, bio na brzinu isključen iz “učeničkog nasleđa”. Mi takve neregularne prakse odbacujemo ne na osnovu istorijskog presedana, već na osnovu toga, što one nasilno krše mnoga osnovna načela Vaišnavske filozofije, pronađena u knjigama Šrila Prabhupada, i što grubo narušavaju njegovu konačnu naredbu.

Činjenica, da sistem, identičan *ritvik* sistemu, nije direktno spomenut u *šastrama* ili drevnim Vedskim tekstovima, takođe nema značenja. Prema nekim Vedskim pravilima, šudre i žene ne bi čak uopšte ni trebali primiti *brahmansku* inicijaciju:

“Dikša ne može biti data šudri (...) Ova inicijacija nije data po Vedskim pravilima, iz razloga, što je danas jako teško pronaći kvalifikovanog brahmanu”.

(Šrila Prabhupada *Bg. Lekcija, 29/3/71, Bombay*)

Tako, strogo govoreći, Šrila Prabhupada nije trebao inicirati nikoga od svojih zapadnih učenika, pošto su svi bili rođeni niže, od najniže Vedske kaste. Šrila Prabhupada je mogao nadići takve Vedske zakone putem pozivanja na naredbe *šastra* višega reda. On je ponekada nadilazio ove naredbe na načine, koji nikada ranije nisu bili primenjivani:

“Kao i Hari, duhovni učitelj koga je On opunomoćio nije podložan kritikama svetovnih pravila i propisa”.

(*C.c. Madhya, 10.136, tekst i smisao*)

“Zato milost Svevišnje Božanske Ličnosti i Išvare Purija nije podložna nikakvim Vedskim pravilima i propisima”.

(*C.c. Madhya, 10.137*)

Važno je primetiti, da iako je *ritvik* sistem možda totalno jedinstven (barem koliko mi to znamo), on ne krši principe *šastra* višega reda. Svedočanstvo Šrila Prabhupadove genijalnosti je i to, što je on bio sposoban milostivo primeniti takve principe *šastra*, na novi i jedinstven način, u skladu s vremenom, mestom i okolnostima.

Možda, mi još nismo u potpunosti shvatili, koliko je specijalan Šrila Prabhupada. Nikada ranije nije postojao svetski *ačarija*. Nijedan prethodni *ačarija*, nikada nije izjavio da će njegove knjige biti zakon za sledećih deset hiljada godina. Nikada pre nije postojalo nešto kao ISKCON. Zašto nas toliko iznenađuje, da tako jedinstvena ličnost može odlučiti, da postavi naizgled neuobičajen inicijacijski sistem?

10. “Pošto ranije, Šrila Prabhupada nije posebno pominjao *ritvik* sistem do 9-og Jula 1977, to dokazuje, da se on nije trebao nastaviti nakon njegovog fizičkog odlaska”.

Ova primedba je zasnovana na pretpostavci, da Šrila Prabhupada nikada ne bi “iznenada” objavio nešto novo za Pokret. Bukvalno shvaćena, ova primedba je apsurdna, jer znači, da se bilo koja naredba gurua može odbaciti samo na osnovu toga što je nova, ili čak samo malo drugačija od onih prethodno objavljenih. Zaključeno je, da Šrila Prabhupada u svojim zadnjim mesecima na planeti, nije trebao objaviti tako dalekosežne instrukcije u vezi njegovog Društva, osim ako nisu svi bili dobro poznati s njima.

Kao što smo objasnili, *ritvik* sistem u bilo kom slučaju nije “nov”. Pre objave Devetojulskog pisma, *dikša* inicijacija u Pokretu se u većini slučajeva sprovodila posredstvom predstavnika. Šrila Prabhupada je bio *dikša* guru za ISKCON, i većinu je inicijacijskih ceremonija, posebno kasnijih godina, vršio Predsednik Hrama ili neki drugi predstavnik ili sveštenik u ime Šrila Prabhupada.

Najistaknutija razlika nakon 9-og Jula 1977 je bila ta, da su sada nove učenike prihvatili predstavnici, bez ikakvog obraćanja Šrila Prabhupadu za odobrenje. Pismo koje se slalo svim novoiniciranim, više nije Šrila Prabhupada potpisivao, a *ritvici* su izabirali imena za sve novoinicirane učenike. Takođe, sama procedura je sada bila usko vezana za relativno nepoznatu reč - “*ritvik*”.

Povezati se sa verodostojnim *ačarijom* posredstvom predstavnika, je bilo dobro poznato iskustvo hiljadama učenika. Pismo od 9-og Jula, reč “*ritvik*”, definiše kao “predstavnik *ačarije*”. Jasno je, da sistem dobijanja inicijacije posredstvom predstavnika Šrila Prabhupada, nije uopšte “nov”. On je jednostavno bio nastavljanje svega onoga što je Šrila Prabhupada učio, i praktično upotrebio, kada se njegov Pokret počeo ubrzano širiti.

Zašto je primljeno kao silan šok to, što će se *ritvik* sistem nastaviti nakon 14-og Novembra, 1977?

Iako nepoznato mnogima, reč “*ritvik*”, svakako nije nova. Sama reč i njeni izvodi, su već 31 put jasno definisani od Šrila Prabhupada u njegovim knjigama. Ono što je bilo “novo”, je bio sistem, koji je već više godina bio u upotrebi, samo sada stavljen na papir, uz neophodne korekcije za ubuduće. Teško da iznenađuje, što je Šrila Prabhupada u to vreme objavio mnogo dokumenata u pisanoj formi, u vezi budućnosti njegovog Pokreta. Devetojulska naredba je ustvari bila samo potvrda verodostojnosti sistema, koga su tada svi već smatrali standardnom praksom.

Ironično, ono što je stvarno bilo “novo”, je čudno preobraćanje *ritvika* u “prave *ačarije*, materijalne i duhovne naslednike Šrila Prabhupada”. Ova izvanredna inovacija je primljena kao takav šok, da su ubrzo nakon uspostavljanja novog sistema, na stotine učenika jednostavno napustile Pokret, sa hiljadama drugih koji su ih sledili.

Sumirano:

Pokazali smo, da nema direktnog dokaza, koji bi podržao okončanje *ritvik* sistema nakon odlaska Šrila Prabhupada, niti kasnije preobraćanje *ritvika* u *dikša* gurue - pretpostavke a) i b). Čak i da je postojao čvrst indirektan dokaz koji bi podržao pretpostavke a) i b), i dalje bi bilo diskutabilno, da li bi on stvarno mogao zameniti direktan dokaz, otkako je *ritvik* sistem već bio usvojen. Ipak, kao što smo pokazali, nepostoji ni najmanji trag bilo kakvog drugog indirektnog dokaza, koji bi prekinuo *ritvik* sistem nakon odlaska Šrila Prabhupada. Stoga je:

1. Instrukcija bila izdata celom Pokretu za Svesnost Krišne, s naredbom da se sledi - **Direktan dokaz.**
2. Sama ispitana instrukcija, kao i ostale podržavajuće i kasnije instrukcije, podržavaju jedino nastavljanje *ritvik* sistema - **Direktan dokaz.**
3. Nepostoji direktan dokaz, gde je Šrila Prabhupada izričito naredio okončanje *ritvik* sistema nakon njegovog odlaska.
4. Takođe nepostoji indirektan dokaz na osnovu instrukcije, *šastra*, drugih instrukcija, posebnih okolnosti, posebnih razloga, same prirode i konteksta instrukcije, ili bilo čega drugog što bismo mogli zamisliti, koji bi pružio čvrstu osnovu za zaustavljanje *ritvik* sistema nakon odlaska Šrila Prabhupada. Interesantno je, da smo tokom ispitivanja ovih ostalih faktora, mi nailazili na sve veći broj indirektnih dokaza, koji samo podržavaju nastavljanje sprovođenja Devetojulske naredbe.

Sagledavši sve gore izložene analize, mi smelo tvrdimo, da je opoziv Šrila Prabhupadove konačne instrukcije u vezi inicijacije unutar ISKCON-a, nakon 14-og Novembra 1977, bio u najmanju ruku jedan samovoljan i neautorizovan akt. Nismo našli nikakve dokaze koji bi podržali pretpostavke a) i b), a koje, kao što smo već rekli, čine samu osnovu trenutne guru politike u ISKCON-u. Ponovno uspostavljanje Šrila Prabhupadove originalne naredbe je naša jedina opcija, kao učenika, sledbenika i slugi Šrila Prabhupada.

Da bi smo još jače podržali ovu saglasnost, proći ćemo kroz Razgovor od 28-og Maja 1977, kao i kroz brojne srodne prigovore, koji se čine odgovornim za celu ovu konfuziju.

Snimak na Audio Traci

U *GII* priručniku, GBC tvrdi, da jedino opravdanje modifikacija a) i b) za Pismo od 9-og Jula, dolazi od snimljenih razgovora u sobi, vođenih u Vrindavanu 28-og Maja 1977. Ove modifikacije su dole izložene na razmatranje:

Modifikacija a): Imenovanje predstavnika, ili *ritvika*, je bilo samo privremena mera, sa posebnim ciljem da se okonča, odmah nakon odlaska Šrila Prabhupada.

Modifikacija b): Sa prestankom njihovih predstavničkih dužnosti, *ritvici* će automatski postati *dikša* gurui i iniciraće učenike u svoje ime, a ne u ime Šrila Prabhupada.

Zato smo u ovom poglavlju, posebnu pažnju posvetili bližem razmatranju razgovora od 28-og Maja, da vidimo, da li se može na legitiman način upotrebiti za modifikaciju konačne naredbe, na osnovu gore pomenutih modifikacija a) i b).

Pošto cela GBC pozicija počiva na ovom jednom parčetu dokaza, prilično je zabrinjavajuće, da su oni već uspeli objaviti najmanje četiri različite zvanično potvrđene verzije, ili transkripta, ovog istog snimka s audio trake. Ovi se različiti transkripti pojavljuju u sledećim publikacijama:

1983: *Šrila Prabhupada - Lilamrita, Vol 6* (Satsvarupa das Gosvami, BBT)

1985: *Po Mojoj Naredbi* (Ravindra Svarupa das)

1990: *Časopis 'ISKCON'* (GBC)

1995: *Gurui i inicijacije u ISKCON-u* (GBC)

Činjenica, da nam je predstavljeno pet različitih verzija istog snimka razgovora, samo po sebi nameće brojna ozbiljna pitanja. Na primer, ne bi bilo nerazumno pitati, koja je verzija prava? Kao prvo, zašto uopšte i postoje različite verzije? Da li je transkript sastavljen od jednog, ili više razgovora? Da li je i sama traka bila izmenjena, i modifikovana sa više od jednog vođenog razgovora? Da li je postojalo više verzija jedne iste objavljene trake? Ako jeste, kako možemo biti sigurni koja je verzija prava i identična stvarnom razgovoru? Tako smo već, čak i pre nego što je sam dokaz ispitan, stavljeni u uvredljiv položaj, s obzirom da se od nas očekuje, da potpisano pismo modifikujemo kroz analize transkripta s trake, iznad čije autentičnosti više brojna ozbiljna pitanja.

Međutim, u cilju boljeg ispitivanja same trake, mi ćemo koristiti skup od pet različitih varijanti transkripta. Zato ćemo ovde u razgovoru, sve varijacije staviti u zagradu:

- (1) **Satsvarupa dasa Gosvami:** Onda, naše sledeće pitanje je u vezi toga, kako će se obavljati inicijacije ubuduće,
- (2) posebno u vreme kada više ne budeš bio sa nama. Mi hoćemo da znamo
- (3) kako će se sprovoditi prva i druga inicijacija (e).
- (4) **Šrila Prabhupada:** Da. Predložiću neke od vas. Nakon što se ovo reši...
- (5) Predložiću neke od vas koji će vršiti službu kao *predstavnici* (k) *ačarije* (a).
- (6) **Tamala Krišna Gosvami:** Da li se to zove *ritvik ačarija*?
- (7) **Šrila Prabhupada:** *Ritvik*. Da. (Da, *ritvici*)
- (8) **Satsvarupa dasa Gosvami:** (Onda) kakav je odnos te osobe koja daje inicijaciju i...
- (9) **Šrila Prabhupada:** On je guru. On je guru.
- (10) **Satsvarupa dasa Gosvami:** Ali on deluje u Vaše ime.
- (11) **Šrila Prabhupada:** Da. Takva je formalnost. Jer sve dok sam ja prisutan, jedan ne treba postati guru, tako u moje ime, po mojoj naredbi, *amara ajnaya guru hana*, (on je) (postaje) pravi guru.
- (12) Ali po mojoj naredbi
- (13) **Satsvarupa dasa Gosvami:** Tako se (onda) (oni) (oni će postati) (moguće) oni tada takođe mogu smatrati Vašim učenicima?
- (14) **Šrila Prabhupada:** Da, oni su (njihovi) učenici, (ali) (zašto) razmotriti...ko
- (15) **Tamala Krišna Gosvami:** Ne. On pita da li ovi *ritvik-ačarije*, oni su predstavnici, daju *dikšu*,
- (16) (Njihovim) ... ljudima kojima oni daju *dikšu*, čiji su oni učenici?
- (17) **Šrila Prabhupada:** Oni su njegovi učenici. (učenici onoga ko inicira).
- (18) **Tamala Krišna Gosvami:** Oni su njegovi učenici (?)
- (19) **Šrila Prabhupada:** Onaj, ko inicira... (I oni su moji) (njegovi) (on je) duhovni unuk.
- (20) **Satsvarupa dasa Gosvami:** (Da)
- (21) **Tamala Krišna Gosvami:** (To je jasno)
- (22) **Tamala Krišna Gosvami:** (Nastavimo dalje)
- (23)

- (24) **Satsvarupa dasa Gosvami:** Onda imamo pitanje u vezi...
- (25) **Šrila Prabhupada:** Kada ti ja naredim (da) postaneš guru, on (ti) postaje(š) regularan guru.
- (26) To je sve. On (I oni) postaje (ju) učenik (ci) mog učenika. (To je to). (Pogledaj samo).

Kao što smo već rekli, niti je Devetojulska naredba, niti je bilo koji drugi kasniji dokument potpisan od Šrila Prabhupada, ikada bio *eksplicitno* adresiran na gore izloženi razgovor. Ovo je vrlo čudno, pošto se glavni argument *GII* dokumenta sastoji u tome, da je ta kratka razmena reči apsolutno neophodna za pravilno razumevanje Devetojulske naredbe.

Ovo nije regularan način, na koji bi Šrila Prabhupada izdao instrukciju njegovoj ogromnoj svetskoj organizaciji, tj. objavljujući nekompletne i zbunjujuće pisane direktive, koje mogu biti pravilno shvaćene jedino putem izvlačenja starih snimaka razgovora s trake.

Kada u potpunosti sagledamo veličinu same naredbe, naime, nastavljanje *sankirtan* misije tokom sledećih deset hiljada godina, kao i to, šta se dogodilo s Gaudiya Math-om (čiji je slučaj identičan ovom), jednostavno je neshvatljivo da je Šrila Prabhupada upravljao stvarima na ovakav način. Ipak, ovo je ono, u šta treba da verujemo, ako nameravamo prihvatiti sadašnji GBC stav. Sada ćemo pažljivo nastaviti ispitivanje više različitih transkripta, posebno obračujući pažnju na linije, u kojima *GII* podržava gore spomenute modifikacije Devetojulske naredbe:

Linije 1-3: Ovde Satsvarupa das Gosvami postavlja Šrila Prabhupadu konkretno pitanje o načinu obavljanja inicijacija u budućnosti - **“posebno u vreme, kada više nebudeš bio sa nama”**. Kakav god da je odgovor Šrila Prabhupada dao, mi znamo, da se on odnosi specijalno na vreme nakon njegovog odlaska, pošto je Satsvarupa veoma zabrinut posebno za taj vremenski period ,tj. - **“kada više nebudeš bio sa nama”**.

Linije 4-7: Ovde Šrila Prabhupada odgovara na Satsvarupa das Gosvamijevo postavljeno pitanje. On kaže, da će imenovati neke učenike, koji će vršiti dužnost “predstavnik *ačarije*”, ili “*ritvika*”. Jasno odgovorivši na postavljeno pitanje, Šrila Prabhupada je začutao.

On nenudi više nikakva dalja objašnjenja u vezi toga, ne kvalifikuje, niti pokušava pojasniti svoj odgovor. Iz toga možemo zaključiti, da je to jednostavno i bio odgovor. Jedina moguća alternativa ovome, je ta da je:

1) Šrila Prabhupada namerno odgovorio pogrešno na postavljeno pitanje, ili da je to uradio na zbunjujuć način.

Ili, da je

2) Šrila Prabhupada loše čuo postavljeno pitanje, misleći, da je Satsvarupa pitao samo o tome šta se još trebalo uraditi dok je on bio prisutan.

Nema tog Šrila Prabhupadovog učenika, koji bi čak i pomislio na opciju 1), a da je opcija 2) i bila u pitanju, onda nam sam razgovor svakako ne bi mogao ništa reći o jedinstvenoj direktivi za buduće inicijacije nakon njegovog odlaska.

Ljudi ponekada vode raspravu oko toga, da je kompletan odgovor možda bio pravilno obelodanjen, deo po deo, u ostatku razgovora. Problem ovog zaključka, leži u samom načinu izdavanja instrukcije, Šrila Prabhupada bi jedino mogao pravilno odgovoriti na Satsvarupovo originalno pitanje, da su bili ispunjeni sledeći uslovi:

- Da je neko samoinicijativno preuzeo na sebe da nastavi s pitanjima.
- Da su čistom srećom postavili prava pitanja, u nameri da dobiju tačan odgovor na Satsvarupovo originalno pitanje.

Ovo bi svakako bio ekscentričan način za bilo koga da odgovori na postavljeno pitanje, a da ne govorimo o naređenju za svetsku organizaciju, to svakako nije bio Šrila Prabhupadov stil. I zaista, zašto bi on, kao što to GBC tvrdi, prošao kroz sve nevolje izdavanja pisma celom Pokretu, sa svim mogućim instrukcijama o načinu iniciranja, da su iste mogle biti važeće samo četiri meseca, on se svakako ne bi na tako nejasan način ophodio s instrukcijama za ISKCON, koje su bile namenjene da traju sledećih deset hiljada godina.

Jasno je, ako i dalje smatramo, da ovaj transkript u celosti podržava modifikacije a) & b), onda ovo sve sigurno nismo dobro razumeli. Šrila Prabhupada je bio upitan šta će biti sa inicijacijama, posebno u vreme kada on ode: on odgovara da će imenovati *ritvike*. Ovo u potpunosti protivreči predstavljenim GBC modifikacijama, i samo pojačava predstavu o tome, da se naredba od 9-og Jula trebala nastaviti slediti “*ubuduće*”. Nastavimo dalje:

Linije 8-9: Ovde Satsvarupa das Gosvami postavlja pitanje, o odnosu između onoga ko **inicira**, i osobe koja biva inicirana. Satsvarupa das Gosvami još nije ni završio svoje pitanje, kada ga je Šrila Prabhupada prekinuo odgovorivši “on je guru”. Pošto “*ritvici*”, po definiciji, *nisu* oni koji iniciraju, time je Šrila Prabhupada upućivao jedino na sebe kao na inicirajućeg “guru”, svih onih koji bivaju inicirani. Ovo je potvrđeno i u Pismu od 9-og Jula, gde se čak *tri* puta naglašava, da su svi inicirani jedino “Šrila Prabhupadovi učenici”.

Ponekad se iznose čudne teorije, onda, kada je Šrila Prabhupada odgovorio: “on je guru”, da je on tada stvarno govorio o samim “*ritvicima*”. Ovo je zaista neobično, jer Šrila Prabhupada reč “*ritvik*” definiše jedino kao “predstavnik *ačarije*” -

bukvalno sveštenik, koji izvodi neki tip religiozne ceremonije ili rituala. U Pismu od 9-og Jula, Šrila Prabhupada precizno objašnjava kakvu će ceremonijalnu funkciju ovi sveštenici sprovesti. Njihova dužnost je bila da novoiniciranima daju duhovna imena, a u slučaju druge inicijacije, da na njihovim brojanicama mantraju *gayatri* mantru - sve to u ime Šrila Prabhupada. I to je bilo sve. Nema nikakvog pomena za to da su oni *dikša* gurui, da iniciraju učenike za sebe, ili da budu Duhovni Učitelji koji deluju samo u svoje ime. Pismo izričito definiše, da je *ritvik* jedino “(representative of the *acarya*)” - “predstavnik *ačarije*”. Tako su trebali vršiti dužnost u ime *ačarije*, a ne da oni sami budu *ačarije*. Da je ovo bio slučaj, zašto bi Šrila Prabhupada napravio zabunu time nazivajući *ritvike* “guru”? Da su oni svo vreme bili inicirajući gurui, zašto ih on jednostavno nije tako i zvao, da izbegne celu ovu konfuziju?

Kada je raspravljao o filozofskim ili upravljačkim pitanjima, koja su se ticala njegovog položaja kao *Ačarije*, Šrila Prabhupada je često govorio o sebi u trećem licu. Svakako da je Šrila Prabhupada to isto i ovde uradio, otkako su pitanja Satsvarupa das Gosvamija bila postavljena u trećem licu.

Po tome, razgovor može imati smisla, jedino ako prihvatimo, da je Šrila Prabhupada “guru”, koji je inicirao nove učenike posredstvom svojih predstavnika - *ritvika*.

Iako su svi odgovori Šrila Prabhupada bili savršeno jasni i dosledni, čini se da i dalje postoji sumnja u umovima onih koji su postavljali pitanja. Na tu njihovu nedoumicu nailazimo u **liniji 10**, gde Satsvarupa das Gosvami kaže “**Ali on to obavlja u Tvoje ime**”. Rekavši “on”, Satsvarupa das Gosvami je upućivao na *ritvik* sistem, dok je Šrila Prabhupadovo “on”, kao što smo videli, upućivalo jedino na njega samog, otkako je on jedini *inicijator* u *ritvik* sistemu. Uprkos očiglednoj konfuziji, Šrila Prabhupada spretno podešava svoj sledeći odgovor da bi ga uskladio s aktuelnom zabrinutošću Satsvarupa das Gosvamija, naime - kakav će biti status ovih budućih *ritvika*.

Linije 11-13: *GII* tvrdi, da na ovom mestu u razgovoru, postoji osnovan dokaz koji bi opravdao pomenutu modifikaciju a). Pre no što razmotrimo, da li ove linije uopšte i čine neki dokaz, prvo se trebamo prisetiti analiza **linija 1-7**.

Ako **linije 11-13** zaista potvrđuju opravdanost modifikacije a), onda se na taj način, one nalaze u direktnoj konfrontaciji s **linijama 1-7**, u kojima je Šrila Prabhupada već jasno odgovorio, da će *ritvici* biti imenovani “specijalno” za period posle njegovog odlaska. Stoga, ako je u linijama 11-13 modifikacija a) zaista bila opravdana, onda iz toga jedino proizilazi, da je Šrila Prabhupada protivrećio izjavi koju je sam dao samo par trenutaka ranije. Tako se još jednom pokazalo, da su dati transkripti potpuno beskorisni u utvrđivanju načina za obavljanje budućih inicijacija, pošto bi na taj način, u istom razgovoru dva

potpuno različita stava bila važeća. Tako bi bili primorani, da se ponovo vratimo konačnoj Devetojulskoj naredbi i njenoj nemodifikovanoj formi.

Hajde da vidimo, da li se ovo zaista tako i desilo. Ne zaboravite da tražimo posebnu izjavu, koja govori o tome da *ritvici* trebaju prekinuti svoje dužnosti, momentalno s odlaskom Šrila Prabhupada. Drugim rečima, oni *jedino* mogu obavljati svoju dužnost u njegovom prisustvu.

Čitajući **linije 11-13**, jedino što vidimo da je izjavljeno, je to da *ritvici* mogu vršiti dužnost samo u prisustvu Šrila Prabhupada, jer u njegovom prisustvu, oni svakako ne mogu biti gurui. Time, Šrila Prabhupada samo iznova ponavlja princip, koji je prizivao svremena na vreme, kada je imao posla s ambicioznim učenicima. Taj princip glasi: u prisustvu gurua, jedan mora delovati samo u njegovo ime. Međutim, ono što Šrila Prabhupada ne kaže, je to da se “delovanje u njegovo ime” *mora* okončati onog momenta, kada on napusti planetu. On takođe ne kaže, da se ‘delovanje u njegovo ime’, može odvijati *samo* u njegovom prisustvu. Zaista, on nigde ne dovodi u vezu njegovo fizičko prisustvo s konceptom delovanja u njegovo ime, on jednostavno kaže da je to samo posebna mera, kojom bi sprečio njegove učenike da postanu gurui. Ovo “sprečio njegove učenike da postanu gurui”, je ono što se odnosi na funkciju *ritvika*. Drugim rečima, u vreme ovog razgovora, jedan od razloga koji nam govori da oni ne mogu biti *dikša* gurui, je bilo i Šrila Prabhupadovo fizičko prisustvo. Ali, kao što ćemo dalje videti, ovo nije bila jedina prepreka koja je sprečavala njegove učenike da uzmu *dikša* guru mantiju.

U liniji 12 vidimo, da bi onaj, ko bi postao guru, takođe morao primiti Šrila Prabhupadovu posebnu naredbu “*Po mojoj naredbi*”. Ovaj uslov on ponavlja u **liniji 13** - “*Ali po mojoj naredbi*”, i još jednom u **liniji 25** - “*Kada ja naredim*”. Jasno je kao dan, da ovo ne može biti prava naredba, inače zašto bi on rekao “*Kada ja naredim*”? Ako je ovo zaista bila naredba za njih da postanu gurui nakon njegovog odlaska, kao što to GBC tvrdi, onda bi on rekao nešto slično ovome: “*Sada vam naređujem, da nakon mog odlaska, momentalno okončate ritviksistem i postanete dikša gurui*”. Takva izjava, bi sigurno dala neki kredibilitet sadašnjem GBC stavu i doktrini M.A.S.S. Ipak, kao što se može videti, u razgovoru od 28-og Maja se ne može naći ništa ni nalik ovakvoj naredbi.

Još se dalje raspravlja upotreba “*amara ajnaya*” stiha, koji se u ovom slučaju odnosi, na navodno davno dobijenu naredbu za njih da postanu *dikša* gurui, jer je ovu naredbu Gospodina Caitanye Šrila Prabhupada citirao mnogo puta. Premda se naredba “*amara ajnaya*” odnosi, kao što smo videli, samo na *šikša* gurue; jer znamo da Šrila Prabhupada još nije bio izdao naredbu za njih da postanu *dikša* gurui, otkako je Šrila Prabhupada samo rekao “*Kada ja naredim*”. Stoga, Šrila Prabhupada u ovom slučaju koristi ovaj stih, da jednostavno prenese značenje

same naredbe, a to je, da niko ne može postati guru, nebitno, da li *dikša* ili *šikša*, a da pre toga nije bio posebno opunomoćen.

Dok u **linijama 11-13**, svakako nepostoji ništa, što bi moglo da na bilo koji način modifikuje Šrila Prabhupadov, inače potpuno jasan odgovor, na Satsvarupovo originalno postavljeno pitanje (**linije 1-7**). Stoga, naše razumevanje **linija 1-7** ostaje netaknuto. Šrila Prabhupada svakako nije protivrečio sam sebi, a naredba od 9-od Jula ostaje i dalje nepromenjena.

Ono što uspostavljaju **linije 11-13**, je operativnost *ritvik* sistema još za vreme prisustva Šrila Prabhupada, a ne to, da sistem može biti operativan *jedino* u njegovom prisustvu. Devetojulsko pismo daje jasno objašnjenje reči “ubuduće”. Reč “ubuduće” objedinjuje sve vremenske intervale, počevši od tog dana pa nadalje, bez obzira na fizičku prisutnost Šrila Prabhupada. Nastavimo dalje.

Linije 14-15: Interesantno, u ovom momentu Satsvarupa das Gosvami postavlja pitanje u prvom licu: “**Tako se oni tada takođe mogu smatrati Vašim učenicima?**” Šrila Prabhupada odgovara: “**Da, oni su učenici...**” još jednom potvrđujući, kome pripadaju budući učenici. Iako nije sasvim jasno šta će Šrila Prabhupada sledeće reći, njegov prvobitni odgovor je posve definitivn. Postavili su mu direktno pitanje u prvom licu, i on je odgovorio sa: “**Da**”.

Ako je GBC imao bilo-kakvu nadu za podršku modifikacija a) i b), tada bi Šrila Prabhupada na ovo pitanje morao odgovoriti potpuno suprotno: “*Ne, oni nisu moji učenici*”. Šta god da je on nameravao reći dalje je irelevantno, jer to niko ne može saznati. Mi samo znamo, kada je bio upitan da li su svi budući novoinicirani učenici njegovi, da je on odgovorio sa “*Da*”. Još jednom, loš znak po modifikacije a) i b).

Linije 16-18: Čini se, da Tamala Krišna Gosvami ovde oseća neku konfuziju i nedoumicu, pa stoga prekida Šrila Prabhupada. On dalje pojašnjava Satsvarupovo pitanje, pitajući Šrila Prabhupada, čiji su učenici oni koji su dobili *dikšu* od *ritvika*. Šrila Prabhupada ponovo odgovara u trećem licu (jer je bio upitan u trećem licu): “*Oni su njegovi učenici*”. Iz ovoga se vidi, kao što smo već ranije objasnili, da je on mislio *na sebe* kada je to rekao, jer *ritvici*, po definiciji, nemaju sopstvene učenike.

A činjenicu, da je to Šrila Prabhupada rekao definitivno misleći na sebe, znamo, jer je odgovorio na pitanje u jednini (“*njegovi učenici...onaj ko inicira*”), dok mu je pitanje o *ritvicima* bilo postavljeno u pluralu (“*ovi ritvik - ačarije*”).

Ponekad se nameće ideja, da na ovom mestu u razgovoru, Tamala Krišna Gosvami postavlja pitanje u nekom nejasnom futurističkom smislu, u nekom neodređenom vremenskom periodu, u kome bi se *ritvici* na neki način preobratali u *dikša* gurue. Prema ovo teoriji, Šrila Prabhupada je moguće već sada na

mističan način, uhvatio tok misli koje je Tamala Krišna Gosvami imao na umu, odgovarajući mu, da su budući inicirani “njegovi učenici”, tj. učenici *ritvika*, koji sada više uopšte i nisu *ritvici*, nego *dikša* gurui. Pored toga, ovaj fantastičan metod “susreta umova” je kako malo verovatan, tako i veoma spekulativan, i u vezi ove teze postoji još najmanje jedan problem:

Do ovog momenta, Šrila Prabhupada nigde ne kaže da će *ritvici*, koje je tek trebao imenovati, ikada moći delovati drugačije osim kao *ritvici*. Zašto je onda Tamala Krišna Gosvami pretpostavljao, da će se kasnije njihov status promeniti?

Linije 19-20: Tamala Krišna Gosvami ponavlja pitanje, i Šrila Prabhupada onda nastavlja: “*onaj ko inicira...njegov duhovni unuk*”. Izabrali smo ovu verziju prevoda (his grand - disciple) “njegov duhovni unuk”, pored verzije “on je duhovni unuk” (he is grand - disciple), jer najviše nalikuje kopiji s trake, a izgleda i da se najbolje uklapa u smisao razgovora. (Drugačije bi osoba koja inicira, istovremeno bila i duhovni unuk! - “Onaj **ko** inicira...**on** je duhovni unuk”.)

Argument, za vreme kada je Šrila Prabhupada ovde govorio u trećem licu, da je on tada imao u vidu ne sebe nego rivike, može biti proveren modifikacijom razgovora, u skladu sa ovom tačkom gledišta, tj. zamenom izjava trećeg lica izjavama prvog lica, (prikazano u zagrada) - odnoseći se na **linije 17-20**:

TKG: Čiji su oni učenici?

Šrila Prabhupada: Oni su (*ritvika*) učenici.

TKG: Oni su (*ritvika*) učenici.

Šrila Prabhupada: (*Ritvik*) inicira ... (*Ritvika*) duhovni-unuk ...

Tako data pretpostavka, da *ritvici* jedino izvode ceremoniju, i da je njihova dužnost samo predstavnička, bi trebala biti očigledan dokaz čitaocu, da je interpretacija **linija 17-20** potpuno besmislena. I protivreči terminu, po čijoj definiciji, *ritvik* ne može imati sopstvene učenike, a da negovorimo o duhovnim unucima.

Još se protiv nas dižu optužbe, da mi na neki način “izvrćemo” reči Šrila Prabhupada, zamenjujući izjave trećeg lica, izjavama prvog lica.

Međutim, mi smatramo, da je naše tumačenje u skladu s funkcijom, koju je Šrila Prabhupada dodelio *ritvicima*. Tako uzevši u obzir ovaj razgovor, mi imamo samo dve moguće varijante za njegovo tumačenje:

- 1) U budućnosti, svi novi učenici trebaju pripasti *ritvik* - sveštenicima, koji po definiciji nisu *dikša* gurui, nego službenici, specijalno postavljeni kao predstavnici.
- 2) U budućnosti, svi novi učenici pripadaju *dikša* guruu, Šrila Prabhupadu.

Opcija 1) je potpuno apsurdna. Iz tog razloga, prilazimo varijanti 2), kao jedinom racionalnom rešenju, i koja je posve saglasna s tumačenjem snimljenog razgovora s trake.

Linije 25-26: Šrila Prabhupada nedvosmisleno zaključuje, da oni *jedino* po njegovoj naredbi mogu postati guru. Samo u tom slučaju, će novoinicirani postati “*učenik mog učenika*”.

Postoji velika podela oko termina “duhovni - unuk”. Za mnoge, upotreba ove Šrila Prabhupadove fraze služi kao nepobitan argument, da Šrila Prabhupada može imati duhovne - unuke samo onda, kada postoje i sami *dikša* guru. Ovo je istina. Nažalost, reči koje prate termin “*njegov duhovni unuk*”, su obično ignorisane. Šrila Prabhupada dalje utvrđuje, da će duhovni - unuk, a znači i *dikša* guru, postojati samo onda, kada on naredi svom učeniku da postane *dikša* guru. Drugim rečima, Šrila Prabhupada jednostavno kaže, da će onda, *kada* guru naredi svom učeniku da postane *dikša* guru, on imati duhovne - unuke (“njegove duhovne-unuke”), pošto će *tada* novi *dikša* gurui inicirati u svoje ime (“on postaje učenik mog učenika”). Ovo se čini kao dovoljno jasno objašnjenje, činjenica koju niko ne može osporiti. A šta je sa naredbom, da *ritvici* trebaju postati budući *dikša* gurui, gde je ona? U **linijama 25-26** svakako nije; niti bilo gde u razgovoru.

Ustvari, razgovor od 28-og Maja, ne naređuje bilo kojoj dotičnoj osobi da treba bilo šta konkretno da uradi. Šrila Prabhupada jednostavno iznosi svoju nameru za imenovanje *ritvika* nekog momenta u budućnosti. On dalje nastavlja odgovarati na malo nejasna pitanja o odnosu guru - učenik u *ritvik* sistemu. Zatim, Šrila Prabhupada zaključuje sa izjavom, šta će biti u slučaju, ako on ikada odluči dati nekome od svojih učenika verodostojnu naredbu, da on može postati sledeći *dikša* guru. Jasno je, dakle, da je specijalna naredba za naročite osobe koje trebaju obavljati posebne funkcije, bila prvi put objavljena u pismu od 7-og Jula (molimo vidite poglavlje Dodaci), a zatim, i zvanično potvrđena u potpisanom i overenom pismu od 9-og Jula. Takođe, čitajući Devetojulsko pismo možemo videti i to, da se u njemu nidge nespominje, da će jedanaest imenovanih *ritvika* u budućnosti *ikada* postati *dikša* gurui; niti to, da *ritvik* sistem treba biti ikada stopiran.

Nakon naše iscrpne analize razgovora od 28-og Maja, jasno je, da je ono što GBC prezentuje, samo jedan klasičan cirkularan argument:

U nameri da se podrže modifikacije a) i b), koje su inače od vitalnog značaja za sadašnji stav o položaju ISKCON gurua, nama se nalaže, da pismo od 9-og Jula modifikujemo “naredbom”, za koju se tvrdi da je Šrila Prabhupada dao u razgovoru od 28-og Maja. Međutim, nakon što pažljivo pročitamo transkript, možemo videti da Šrila Prabhupada kaže, da oni mogu postati gurui samo

onda “Kada ja naredim”. Onda kako se može tvrditi, da je naredba - “Kada ja naredim” - ona ista - “naredba”, koja je konačno zauzela svoje mesto u pismu od 7-og i 9-og Jula? Pošto je ova “naredba” bila samo za stvaranje *ritvika*, to je ona ista “naredba”, za koju je GBC isprva tražio modifikaciju, u nameri da podrži svoje teške modifikacije a) i b).

Nažalost, ako usvojimo zaključak ovih linija, ovenčanih u *GII* priručniku, naći ćemo sebe nasilno uvučenim u gore izloženu apsurdnu dijalektičku logiku.

Kao pomoć za razumevanje gore izložene nerešive situacije, molimo vidite Dijagram na strani 96.

Na kraju krajeva, najveći problem sa celom teorijom “modifikacija”, pored očiglednog nedostatka bilo kakvog podržavajućeg dokaza, je taj, da se legitimno ne može modifikovati Šrila Prabhupadova instrukcija, služeći se informacijom, koja nije bila dostupna tim istim ljudima, koji su trebali ispuniti instrukciju.

Ako je zaista bio slučaj, da je razgovor od 28-og Maja sadržao sve jasne instrukcije za podršku modifikacija a) i b), onda bi poslednje pismo sigurno dalo barem neki nagoveštaj o njima. Zaista, glavni cilj sastanka tog 28-og Maja je bio, jasno utvrđivanje načina za sprovođenje inicijacija, nakon što Šrila Prabhupada napusti planetu. Mada se i dalje iznosilo mišljenje, onda, kada je Šrila Prabhupada konačno objavio svoju poslednju pisanu naredbu za inicijacije, da je on imao u vidu samo period vremena do svog odlaska.

Drugim rečima, problem, za koji Šrila Prabhupada nije bio upitan, o tome, da je on po svojoj prilici dao jasne i nedvosmislene naredbe, dok je zaista važnu stvar, onu koju je svako hteo znati, tj. budućnost inicijacija u sledećih deset hiljada godina, on u potpunosti izostavio u svojoj zadnjoj potpisanoj instrukciji po tom pitanju.

Ne možemo naći nijedan primer, koji potvrđuje, da je Šrila Prabhupada ikada upravljao Društvom načinom, na koji bi:

- 1) Izdao važne direktive, u kojima je bio izostavljen sam glavni razlog, zbog kojeg su iste bile izdate.
- 2) Namerno zadržavao vitalne informacije, koje su se ticale načina upravljanja novim sistemom.
- 3) Računao na to, da su primaoci njegovih instrukcija mistični čitači umova, da bi mogli pravilno slediti instrukciju.

Obično se prigovara, da Šrila Prabhupada u svom poslednjem pismu nije morao detaljno izlagati, šta se trebalo raditi po pitanju budućih inicijacija, pošto je već

sve jasno objasnio u svojim knjigama i lekcijama, u kojima je on izrazio želju, da svi trebaju postati *dikša* guru. Nedostatak tog argumenta je već bio dokazan u odgovoru na prigovor 7, (molimo vidite stranu 14).

U *GII*, su još jednom pokušali izvući - nešto iz razgovora od 28-og Maja, u nameri da podrže modifikacije a) i b), a odnosi se na Šrila Prabhupadovu upotrebu stiha “*amara ajnaya guru hana*” u **liniji 12**. Taj stih, je tokom razgovora od 28-og Maja bio ponavljan više puta, nakon diskusije u vezi prevođenja njegovih knjiga. Prema ovom tvrđenju, naredba da se postane *ritvik* je identična naredbi da se postane *dikša* guru, potome, što je Šrila Prabhupada ovu poznatu instrukciju Gospodina Caitanye “svi da postanu guru”, pomenuo u istom razgovoru u kom je raspravljao i pitanje *ritvika*. Ali sve što je Šrila Prabhupada izjavio, je to da:

“...onaj ko razume naredbu svog gurua, u svom *parampara*, on može postati guru. I zato ću izabrati neke od vas.”

(Razgovor od 28-og Maja 1977)

Glavne poente za razmatranje su:

1. Kakva je to bila “naredba gurua”, koju su oni trebali razumeti? - Da deluju kao *ritvici*.
(“Predložiću neke od vas koji će obavljati službu kao predstavnici *ačarije*”)
2. Kakva je služba bila namenjena onima konačno izabranima? - Da deluju kao *ritvici*. (molimo vidite Pismo od 9-og Jula, str.110)
3. I sleđenjem naredbi svog gurua, kakav će tip gurua oni postati? - Kao što je već bilo pokazano u podrobno izloženoj analizi naredbe Gospodina Caitanye “postati guru”, svako, ko sa verom izvršava ovu naredbu, je automatski kvalifikovan kao *šikša* guru.

***GII* predstavlja protivrečno tvrđenje, da u sledenju naredbi gurua delovanjem samo kao *ritvik* (a ne kao *dikša* guru), jedan automatski treba delovati kao *dikša* guru.**

Po ovoj logici, svako ko sledi bilo koju naredbu svog gurua, takode na neki način prima i posebnu naredbu, da postane *dikša* guru! Nažalost, *GII* nenuđi nikakav dokaz za podršku ove teze.

Kao što je pokazano, upotreba stiha “*amara ajnaya*” je jednostavno naredba za sve da postanu *šikša*-guru, i to je sve. **(“Najbolje je da ne prihvata učenike.”)**

U zaključku:

1. 9-og Jula 1977, Šrila Prabhupada imenuje 11 *ritvika* da sprovede prvu i drugu inicijaciju ‘ubuduće’.

2. U razgovoru od 28-og Maja nepostoji nikakav dokaz, koji bi opravdao izmenu naredbe od 9-og Jula, tj. da su imenovani *ritvici* trebali prekinuti obavljanje svojih dužnosti u momentu odlaska Šrila Prabhupada.

3. Takođe u razgovoru od 28-og Maja nema ničega, što bi se moglo iskoristiti za modifikaciju naredbe od 9-og Jula, tj. da se *ritvici* trebaju preobratiti u *dikša* gurue onog momenta, kada Šrila Prabhupada napusti planetu.

4. Jedina činjenica, jasno utvrđena u razgovoru od 28-og Maja, je ta, da su *ritvici* trebali nastaviti obavljanje svojih dužnosti nakon odlaska Šrila Prabhupada.

Treba primetiti, da je postojalo najmanje četiri različita transkripta, i tri različite "zvanične" GBC interpretacije ovog istog razgovora. Mnoge *bhakte* smatraju, da se iz ovog razloga, razgovor od 28-og Maja ne može uzeti za ključni dokaz.

Da li čitaoc na osnovu svega ovoga može izvući neki zaključak? Ako ne može, njemu tada nepreostaje ništa drugo, nego da se još jednom okrene k Devetojulskom pismu kao konačnoj naredbi, otkako je to potpisano pismo, jasno napisana i adresirana za ceo Pokret naredba. Ovakav bi sigurno bio zaključak i na sudu; potpisan, pisani dokaz uvek ima prioritet nad snimcima s trake. Jedini razlog, zbog kojeg smo na ovako pažljiv način ispitali razgovor od 28-og Maja, je taj, što ga je GBC predstavio kao *jedino* parče dokaza u podršci modifikacija a) i b).

Iz tog razloga smo primorani, da po istom osnovu, u potpunosti odbacimo modifikacije a) i b), koje su glavna osnova za trenutni GBC stav po pitanju inicijacija unutar ISKCON-a, iz jednostavnog razloga, što nepostoji nikakav dokaz koji bi ih podržao. Stoga, instrukcija data u smernom dokumentu od 9-og Jula, zaista uspostavlja Šrila Prabhupadovu konačnu naredbu za inicijacije, i zbog toga se, kao takva mora slediti.

Ono što dalje sledi, su odgovori na ostale srodne prigovore protiv *ritvik* sistema, za koje smo mislili, da će biti od koristi ako ih podrobno razmotrimo.

Ostali Srodni Prigovori

1. “Šrila Prabhupada nije spominjao korišćenje *ritvika* u njegovim knjigama.”

1) Reč “*ritvik*” (znači, “sveštenik”) i njeni različiti izvodi, u knjigama Šrila Prabhupada imaju 31 odvojen odnos, malo manje od reči “*dikša*” i njenih izvoda, koji u knjigama Šrila Prabhupada imaju 41 odvojen odnos. Svakako, korišćenje *ritvik* sveštenika pri pomaganju u izvođenju ceremonija, je koncept koji je potpuno odobren u knjigama Šrila Prabhupada:

***Ritvik* :** 4.6.1 / 4.7.16 / 5.3.2 / 5.3.3 / 5.4.17 / 7.3.30 / 8.20.22 / 9.1.15

***Rtvijah* :** 4.5.7 / 4.5.18 / 4.7.27 / 4.7.45 / 4.13.26 / 4.19.27 / 4.19.29 / 5.3.4 / 5.3.15 / 5.3.18 / 5.7.5 / 8.16.53 / 8.18.21 / 8.18.22 / 9.4.23 / 9.6.35

***Rtvijam* :** 4.6.52 / 4.21.5 / 8.23.13 / 9.13.1

***Rtvigbhyah* :** 8.16.55

***Rtvigbhih* :** 4.7.56 / 9.13.3

(svi su stihovi preuzeti iz *Šrimad-Bhagavatama*)

2) Iako je duhovne principe Šrila Prabhupada detaljno objasnio u svojim knjigama, postoje i *specifični* detalji u vezi onih principa, koji nisu često bili obrazlagani (npr. oblast oko obožavanja Božanstava). Ovi specifični detalji su obično bili saopštavani na neki drugi način, kao što su pisma i praktična demonstracija. Zato, moramo napraviti razliku između *principa dikše* ili inicijacije, i *detalja* koji se tiču njene formalnosti. Šrila Prabhupada nikada nije definisao termin *dikša*, kao bilo kakvu ritualnu ceremoniju, nego, kao primanje transcendentalnog znanja koje vodi ka oslobođenju:

“Drugim rečima, duhovni učitelj budi u uspavanom živom biću njegovu izvornu svesnost, tako da može obožavati Gospodina Višnu. To je značenje *dikše*, ili inicijacije. Inicijacija je proces primanja čistog znanja o duhovnoj svesnosti.”

(*Šri C.C. Madhya-Lila*, 9.61, smisao)

“Dati *dikšu* znači inicirati učenika transcendentalnim znanjem zahvaljujući kome se učenik može osloboditi sve materijalne zagadenosti.”

(*Šri C.C. Madhya*, 4.111, smisao)

“Dikša je proces kojim osoba može probuditi svoje transcendentalno znanje i poništiti sve posledice grešnih dela. Onaj ko je veoma dobro proučio razotkrivene spise zna da se taj proces naziva *dikša*.”

(Šri C.C. Madhya, 15.108, smisao)

Dikša obično podrazumeva i sprovođenje ceremonije, ali ona nije apsolutno neophodna, nego je više formalnost:

“U svakom slučaju, od 1922 do 1933 praktično nisam ni bio iniciran, ali sam bio pod utiskom propovedanja kulta Šri Caitanye Mahaprabhua. O tome sam mislio. I to je bila inicijacija od mog Guru Maharadža.”

(Šrila Prabhupada Lekcija, 10/12/76, Hyderabad)

“Inicijacija je formalnost. Ako ste ozbiljni, to je prava inicijacija. Moj dodir je samo formalnost...Vaša je odlučnost.To je inicijacija.”

(Šrila Prabhupada Razgovor, ‘Potraga za uzvišenim’, *Back to Godhead*, #49)

“...učeničko nasleđe ne znači uvek da jedan mora biti iniciran zvanično. Učeničko nasleđe znači prihvatiti zaključak učeničkog nasleđa.”

(Šrila Prabhupada Pismo Dineshu, 31/10/69)

“Pevanje Hare Krišna je naš glavni posao, to je prava inicijacija. I dokle god sledite moje instrukcije po tom pitanju, inicijacija je već tu.” (Šrila Prabhupada Pismo Tamala Krišni, 19/8/68)

“Tako da, sa inicijacijom ili bez inicijacije, prva stvar je znanje... znanje. Inicijacija je formalnost. Kao što ideš u školu da bi stekao znanje, pristupanje je formalnost. To nije jako bitna stvar.”

(Šrila Prabhupada Intervju Chandigarh, 16/10/76)

Šrila Prabhupada: Ko je moj učenik? Pre svega, neka počne strogo slediti pravila i propise.

Učenik: I sve dok jedan sledi,onda je on...

Šrila Prabhupada: Onda je on u redu.

(Šrila Prabhupada Jutarnja šetnja, 13/6/76, Detroit)

“...ako nepostoji disciplina, tada nema ni govora o učeniku. Učenik - je onaj, ko sledi disciplinu”.

(Šrila Prabhupada Jutarnja šetnja, 8/3/76, Mayapur)

“Ako on ne sledi disciplinu, onda on nije učenik.”

(Š.B. Lekcija, 21/1/74)

Tako je, ceremonija inicijacije - formalnost, koja se izvodi s ciljem da na um učenika ostavi jak utisak, i da ga uvek podseća na čvrstu obavezu, koju je dao procesu *dikše*. Takve obaveze uključuju:

- Primanje transcendentalnog znanja koje će ga pročititi od sve zagađenosti.
- Nepokolebljiva odlučnost da se uvek slede naredbe *dikša* gurua.
- Entuzijastično izvršavanje naredbi duhovnog učitelja.

Šrila Prabhupada je jasno stavio do znanja, da je zvanična ceremonija samo formalnost, a ne neophodnost. Još uz to, ova formalnost inicijacije kroz ceremoniju, sama po sebi sadrži i brojne elemente, kao što su:

1. Preporuka od zvaničnog predstavnika institucije, obično je to Predsednik Hrama.
2. Odobrenje od vršioca dužnosti - *ritvika*.
3. Učestvovanje u obrednoj ceremoniji - *yajna*.
4. Prihvatanje duhovnog imena.

Samo se u tačkama **2** i **4** zahteva prisustvo *ritvik* sveštenika; U Druge dve, tu službu obično obavlja Predsednik Hrama ili drugi kvalifikovani brahmana.

Kao što je ranije spomenuto, nigde niko nije rekao, da guru i učenik moraju postojati na istoj planeti, da bi učenik mogao primiti bilo koji elemenat *dikše*, kao što je transcendentalno znanje, uništavanje posledica grešnih delatnosti, obredna ceremonija - *yajna*, i duhovno ime. S druge strane, svaki se elemenat *dikše* (prenošenje znanja, *yajna*, itd.), može lako primiti i bez fizičkog prisustva gurua. Ovo je Šrila Prabhupada i sam praktično demonstrirao, kada je sve potrebne elemente *dikše* dao kroz posrednike, kao što su njegovi učenici i knjige. Na taj način se korišćenjem *ritvika* ne menja nijedan duhovni princip, izmena je samo u detalju.

Zbog toga, dužnosti koje ispunjavaju *ritvici*, kao što vidimo, se tiču samo detalja oko formalnosti izvođenja ceremonije; ceremonije, koja je sama sastavljena od jednog elementa, ne toliko neophodnog u transcendentalnom procesu *dikše* (molimo vidite “*Dikša*” dijagram na str. 95)

Možemo primetiti, da se Šrila Prabhupada prema tim elementima odnosio proporcionalno njihovoj važnosti:

Naziv	Objašnjeno u knjigama?	Sledi tradiciju?	Osnovne izmene u tradiciji?	Izmene u tradiciji, objašnjeno u knjigama?
<i>Dikša</i>	DA	NE	Znanje u osnovi dato kroz <i>Vani</i> , a ne kroz fizički kontakt Lična <i>parikša</i> malo korišćena Novi standardi za inicijaciju	NEKE
Proces ceremonije inicijacije	NE	NE	korišćenje predstavnika za mantranje na brojanicama Davanje <i>gayatri-mantre</i> pomoću audio trake	NE
Proces davanja imena	NE	NE	Davanje imena u vreme <i>harinama-dikše</i> Korišćenje predstavnika za davanje imena	NE

Na taj način, odsustvo posebnih napomena u knjigama Šrila Prabhupada u vezi korišćenja *ritvika* u procesu inicijacije, je kako u prošlosti pa tako i sada, potpuno dosledno sa Šrila Prabhupadovim opštim pristupom na stvari, koje su se ticale inicijacijskog procesa; u njegovim knjigama je konkretno navedeno, da su one direktno proporcionalne važnosti korišćenja novih izmena.

2. “Kako može *parikša* (uzajamno ispitivanje između učenika i gurua), koja je neophodan elemenat *dikše*, biti postignuta bez fizičkog kontakta?”

Ovo pitanje nastaje iz ustanovljene potrebe, da učenik mora “prići”, “ispitivati” i “služiti” gurua (*Bg.* 4.34), a da je guru dužan “nadgledati” učenika (*C.c. Madhya* 24.330). Ako pažljivo ispitamo ove stihove, videćemo da sledeće tvrdnje postaju očigledne:

- Nema pomena za to, da ovo “ispitivanje”, “služenje” i “nadgledanje” zahteva fizički kontakt.
- Smisao iz Bg. 4.34, govori o ovim aktivnostima kao o suštinskim za *učenika*. Zato, ako ove aktivnosti obavezno zahtevaju prisustvo gurua na istoj planeti, na kojoj je i učenik, onda *niko* nije bio učenik Šrila Prabhupada još od 14-og Novembra, 1977.
- “Ispitivanje” se vrši zato, što “duhovni učitelj” treba da “preda znanje”. Međutim, “predati znanje” je takođe definicija i *šikše*, i već je prihvaćeno, da bi se dala *šikša* ili prihvatilo ispitivanje, koje se odnosi na *šikšu*, guru ne mora biti obavezno prisutan na planeti (molimo vidite str. 97 poglavlje Dodaci - “Da li guru mora biti fizički prisutan?”). I kao što je gore objašnjeno, da *parikša* zahteva neophodno fizičko prisustvo gurua, u tom slučaju, *niko* ne bi imao “dobijeno znanje” još od 14-og Novembra 1977.
- “Nadgledanje”- je prosto saglasnost budućeg učenika za sleđenje regulativnih principa, i on može biti nadgledan od strane predstavnika gurua:
“U našem pokretu svesnosti Krišne osoba mora biti spremna da se odrekne četiri stuba grešnog života (...) Posebno u zapadnim zemljama, prvo proveravamo da li je potencijalni učenik spreman da sledi četiri propisana principa.” (C.c. *Madhya*, 24.330, smisao, naglasak dodat)

Ova olakšica, korišćenje predstavnika, je ponovljena i u nekoliko redova niže, kada se raspravljalo o potrebnom nadgledanju budućih kandidata za drugu inicijaciju:

“Tako učenik predano služi pod vodstvom duhovnog učitelja ili njegovog predstavnika najmanje šest meseci do godinu dana.”
 (C.c. *Madhya*, 24.330, smisao, naglasak dodat)

U sledećih nekoliko redova možemo videti, koliko je neizbežno bilo korišćenje predstavnika:

“Duhovni učitelj treba proučavati učenikovu ljubopitljivost najmanje šest meseci ili godinu dana.” (C.c. *Madhya*, 24.330, smisao)

- Imajući na umu način, na koji je Šrila Prabhupada postavio Društvo, gore izložen uslov bi postao *nemoguć* za sleđenje. On nije lično mogao nadgledati svakog pojedinog učenika punih šest meseci, jer ih je tada već imao na hiljade. Tako je, korišćenje predstavnika bilo ne samo pitanje izbora, nego se činilo i kao potpuno *neizbežno*, i sve to u cilju, da Šrila Prabhupada ispuni sve gore postavljene uslove. Ako je lična (s guruom

koji je fizički angažovan) *parikša* bila nepovrediv princip *šastra*, zašto je onda Šrila Prabhupada s namerom organizovao propovedačku misiju (sa učenicima i centrima po celom svetu), koja je ovakvo lično ispitivanje učinila *nemogućim*? Neko je čak izneo i argument, da je Šrila Prabhupada bio toliko uspešan u svojoj propovedačkoj misiji, samo iz razloga što je prekršio principe *šastra*, argument, koji obično koriste druge grupe Gaudiya Vaišnava u Indiji.

- Sve gore izneto, je dalje podržano sa najjačim mogućim dokazom - ekstenzivnim praktičnim primerom samog *ačarije*: Šrila Prabhupada je većinu svojih učenika inicirao bez ikakve lične *parikše*. Na taj način je Šrila Prabhupada postavio sistem, u kome je prilaženje njegovim predstavnicima za *dikšu*, bilo isto kao prilaženje njemu lično. Može se raspravljati, da je uklanjanje lične *parikše* bilo opravdano time, što je guru još bio prisutan na planeti. Time bi lična *parikša* barem teoretski bila moguća. Međutim, ovaj argument nema osnovu, iz razloga što:
 - i) Se u *šastrama* nigde nespominje ovakva barem teoretska klauzula za ličnu *parikšu*. Tako je, uklapanje nekih mogućih okolnosti ili slučajnosti nakon već dobro utvrđene činjenice, ništa drugo do umna izmišljotina.
 - ii) Kada opisuje korišćenje predstavnika za ličnu *parikšu*, Šrila Prabhupada nikada netvrdi, da oni mogu postojati samo ako je i on prisutan na planeti. Koji je to do sada nepomenuti princip iz *šastra*, koji nameće ograničenje korišćenja predstavnika u izvesnim okolnostima, a koji se direktno tiču fizičke blizine osobe koja ih je angažovala?
 - iii) Na ovaj način, nepobitno smo dokazali i to, da potreba za ličnom *parikšom* nije uslov iz *šastra*. Šrila Prabhupada podržava korišćenje predstavnika, kao što su njegovi učenici i knjige, kao zamenu za ličnu *parikšu*. Zato se pitanje za to, kada se lična *parikša* može ili ne može ukloniti, čak ni ne postavlja.
 - iv) *Dikša*, ostvarena bez fizičkog kontakta, je sama po sebi dokaz, da se ista može sprovesti bez lične *parikše*.
 - v) Sama činjenica govori, da se lična *parikša* nije uvek koristila, čak i onda, kada je to stvarno bilo moguće, što samo iznova dokazuje da ona nije neophodan uslov u procesu *dikše*.

Šrila Prabhupada je vrlo jasno stavio do znanja, kakve je standarde on očekivao od svojih učenika; Predsednici Hramova i *ritvici* su bili ti, koji su trebali nadgledati učenike u sprovođenju tih standarda. Standardi za inicijaciju danas, su identični onima koje je ustanovio Šrila Prabhupada dok je bio fizički prisutan.

Stoga, ako je on još u svom fizičkom prisustvu zahtevao da se po tom pitanju nekonsultuje, šta nas onda navodi da mislimo, da se on hitno hoće umešati u

taj proces sada?

Naša jedina briga, je da osiguramo da se standardi koje je ustanovio Šrila Prabhupada, strogo održavaju bez ikakvih izmena ili špekulacija.

3. “Mi možemo prihvatiti Šrila Prabhupada, ali kako možemo znati, da je on prihvatio nas kao svoje učenike, čak i u njegovom fizičkom odsustvu?”

7-og Jula, Šrila Prabhupada uspostavlja *ritvik* sistem i utvrđuje, da *ritvici* mogu prihvatati *bhakte* kao njegove učenike, bez ikakvog ličnog konsultovanja s njim. Na taj način, Šrila Prabhupada nije bio umešan u proces odabiranja ili prihvatanja novih učenika. *Ritvici* su imali svu neophodnu punomoć i slobodu delovanja. Neposredno fizičko prisustvo Šrila Prabhupada nije bilo potrebno:

Šrila Prabhupada: Tako da bez čekanja na mene, koga god da vi preporučite, zaslužuje. To će se uzdati u diskreciju.

Tamala Krišna Gosvami: U diskreciju...

Šrila Prabhupada: Da.

(Razgovor na temu imenovanja *ritvika*, 7 Juli 1977, Vrindavan)

Štaviše, dužnost Tamala Krišne Gosvamija je bila ta, da sva imena koja su dali *ritvici*, unese u knjigu “Inicirani učenici”. Tako, samo površno gledano, Šrila Prabhupada nije morao čak ni znati o postojanju učenika. Prema tome, proces koji bi se sada odvijao, bi u potpunosti bio isti kao i ranije, jer su *ritvici* imali svu neophodnu punomoć da predstavljaju Šrila Prabhupada po tom pitanju.

4. “Samo u slučaju, da se *dikša* inicijacija uspostavila pre nego što je guru napustio planetu, moguće je nastaviti s prilaženjem, ispitivanjem i služenjem njega, u njegovom fizičkom odsustvu.”

U krajnjem slučaju, gore izložen iskaz, barem priznaje *da je moguće* prići, ispitivati i služiti fizički odsutnog duhovnog učitelja. Tvrđenje, da je to moguće *jedino* kada je “*dikša*-veza uspostavljena pre nego što je guru napustio planetu” je čist izum, i ne može se naći nigde u knjigama Šrila Prabhupada, i po tom osnovu može biti potpuno ignorisano. *Dikša*, čak ni ne zahteva formalnu inicijacijsku ceremoniju da bi mogla delovati; to je prenošenje transcendentalnog znanja s gurua na iskrenog učenika (zajedno sa uništenjem posledica grešnih delatnosti):

“...učeničko nasleđe ne znači uvek da jedan mora biti iniciran zvanično. Učeničko nasleđe znači prihvatiti zaključak učeničkog nasleđa.”

(Šrila Prabhupada Pismo Dineshu, 31/10/69)

“Tako da, sa inicijacijom ili bez inicijacije, prva stvar je znanje? znanje. Inicijacija je formalnost. Kao što ideš u školu da bi stekao znanje, pristupanje je formalnost. To nije jako bitna stvar.”

(Šrila Prabhupada Intervju Chandigarh, 16/10/76)

Nerazumno je izjaviti, da transcendentalni proces *dikše* ne može pravilno delovati, ako guru nije fizički prisutan tokom ne-potrebne žrtvene ceremonije - *yajne*; otkako:

- Šrila Prabhupada nije često bio fizički prisutan tokom ceremonija inicijacije. U većini slučajeva, ceremonije su obavljali njegovi predstavnici, kao npr: Predsednici Hramova, senior *sanjasi* i *ritvici*.
- Opšte je priznato, da i sada, na hiljade Šrila Prabhupadovih učenika imaju korist od procesa *dikše*, iako njihov guru nije fizički prisutan već skoro dvadeset godina.

Može se argumentovati, da iako Šrila Prabhupada nije prisustvovao ovim delatnostima, on je ipak i dalje bio fizički prisutan na planeti, u vreme kada su se ceremonije inicijacija izvodile. Da li je za *dikšu*, neophodno fizičko prisustvo gurua na planeti za vreme izvođenja obreda inicijacije? Da bismo mogli pridati neko značenje ovom argumentu, potrebno je da u knjigama Šrila Prabhupada prvo pronađemo neophodnu instrukciju, koja bi isti podržala, kao npr:

‘*Dikša* se može dogoditi samo onda, kada udaljenost gurua i učenika za vreme izvođenja formalne inicijacijske ceremonije, nije veća od dijametra Zemlje.’

Do danas, još niko nije pronašao takvu instrukciju. Radije, dole izložen citat, pokazuje dobro - poznat primer *dikše* u našoj filozofiji (*Bg.* 4.1), koji ustvari protivreči gore datom tvrđenju:

“Tako da nije postojala teškoća u komunikaciji s Manuom ili Manuovim sinom, Ikšvakuom. Komunikacija je tu, radio sistem je bio tako dobar, da se komunikacija mogla preneti s jedne planete na drugu.”

(Šrila Prabhupada *Bg.* Lekcija, 24/8/68)

Prema tome, iz ovoga je očigledno, da *dikša* ne zavisi od fizičke udaljenosti između gurua i učenika.

<p>5. “To, što vi predlažete, zvuči kao da nagoveštava Krišćanstvo”</p>
--

1) *Mi* ne predlažemo *ritvik* sistem, Šrila Prabhupada ga predlaže – u konačnoj naredbi od 9-og Jula, 1977. Stoga, ako i *jeste* kao Krišćanstvo, mi ga i dalje moramo slediti, jer je to naredba našeg gurua.

2) Šrila Prabhupada je javno odobrio ideju Kriščana, da nastave slediti Isusa Krista kao njihovog gurua. On je smatrao da je Kristov učenik, svako ko sledi njegova učenja, i takav učenik dostiže onaj nivo oslobođenja, koji je obećao Isus Krist.

Madhudvisa: Da li mogu Kriščani, bez pomoći Duhovnog Učitelja, dostići duhovno nebo kroz verovanje u reči Isusa Krista, i pokušavanjem sleđenja njegovih učenja?

Šrila Prabhupada: Nerazumem.

Tamala Krišana: Da li mogu Kriščani u ovom dobu, bez Duhovnog Učitelja, nego samo čitajući Bibliju, i sleđenjem Isusovih reči, dostići...

Šrila Prabhupada: Kada čitaš Bibliju, ti slediš Duhovnog Učitelja. Kako možeš reći bez Duhovnog Učitelja? Čim čitaš Bibliju, znači da slediš instrukciju Gospoda Isusa Krista, što znači da slediš Duhovnog Učitelja. Onda kako može postojati šansa da se bude bez Duhovnog Učitelja?

Madhudvisa: Ja sam mislio na živog Duhovnog Učitelja.

Šrila Prabhupada: Duhovni Učitelj nije pitanje o... Duhovni Učitelj je večan. Duhovni Učitelj je večan... Tako da je tvoje pitanje ‘bez Duhovnog Učitelja’. Na bilo kom stupnju života vi ne možete bez Duhovnog Učitelja. Možeš prihvatiti ovog ili onog Duhovnog Učitelja. To je druga stvar. Ali moraš prihvatiti. Kao što kažeš “čitajući Bibliju”, kada čitaš Bibliju, to znači da slediš Duhovnog Učitelja koga predstavlja neki sveštenik ili duhovnik u liniji Gospoda Isusa Krista.

(Jutarnja šetnja,, 2/10/68, Seattle)

“Što se tiče odredišta sledbenika Gospoda Isusa Krista, oni mogu otići na nebo (u raj), to je sve. To je planeta u materijalnom svetu. Sledbenik Gospoda Isusa Krista je onaj, ko strogo sledi Deset Božijih Zapovesti. (...) Prema tome, zaključak je, da sledbenici Gospoda Isusa Krista bivaju uzdignuti na rajske planete, koje se nalaze u ovom materijalnom svetu.”

(Šrila Prabhupada Pismo Bhagavanu, 2/3/70)

“U stvari, onaj koga vodi Isus Krist sigurno će biti oslobođen.”

(Savršena pitanja savršeni odgovori, poglavlje 9)

“... Ili Krišćani koji slede Krista, veliku ličnost, mahajano yena gatah sa panthah. Ti sledi nekog mahajanu, veliku ličnost (...) Ti sledi jednog ačariju, kao Krišćani, oni slede Krista, ačarija. Muslimani, oni slede ačariju, Muhameda. To je dobro. Moraš slediti nekog ačariju (...) evam parampara-praptam.”

(Šrila Prabhupada Razgovor u Sobi, 20/5/75, Melbourne)

3) Ovaj izraz “Nagoveštava Krišćanstvo”- je prosto ironičan, jer je trenutni Guru sistem u ISKCON-u i sam usvojio određene Krišćanske procedure. Teologija koja stoji iza izglasavanja gurua, koju trenutno sprovodi GBC, je slična sistemu koji se sprovodi na Koledžu za Kardinale koji glasaju za izabir Pape u Katoličkoj Crkvi:

“Procedure izglasavanja (...) za guru kandidate (...), koje će ustanoviti glasači (...) proces izglasavanja gurua (...) s dve trećine GBC glasova (...) svi GBC članovi su kandidati za gurua.” (GBC Rezolucije)

Slično, GBC sebe zove “najviši duhovni savet, koji vodi ISKCON” (*Back To Godhead*, 1990 -1991); ponovo, “Krišćanska terminologija”.

Ove naročito “Krišćanske” metode Isus nikad nije poučavao, i Šrila Prabhupada ih je oštro osuđivao:

“Vaišnavski ačarija se ne može izabrati svetovnim glasovima. On je samoobasjan i nema potrebe za bilo kakvim sudskim odlukama.”
(*C.c. Madhya*, 1.220, smisao)

“Prema savetu Šri Jive Gosvamija, duhovnog učitelja ne bismo trebali prihvatiti zbog naslednih ili tradicionalnih društvenih i svešteničkih običaja.” (*C.c. Adi*, 1.35, smisao)

6. “Ritvici daju neki tip dikše. Šrila Prabhupada je samo naš šikša guru.”

- 1) Funkcija *ritvika* se razlikuje od funkcije *dikša*-gurua. Jedinstven zadatak *ritvika*, je da pomaže *dikša* guruu u iniciranju učenika, a ne da ih uzima za sebe.
- 2) *Ritvik* samo nadgleda inicijacijski postupak, daje duhovno ime itd., on čak i ne mora obavezno izvesti samu inicijacijsku ceremoniju, vatrenu-*yajnu*. To obično radi Predsednik Hrama – i tada niko netvrdi da je *on dikša guru*.
- 3) Zašto se Šrila Prabhupadu nedozvoljava da bude, to što *on* hoće da bude?

On svakako jeste, naš *šikša* guru, ali kao što je to jasno stavio do znanja u Devetojulskom pismu, on takođe treba biti i naš *dikša* guru.

- 4) Pošto je Šrila Prabhupada naš glavni *šikša* guru, on je u svakom slučaju i naš *de facto dikša* guru, iz razloga što:
- On daje *divya-jnana* ili transcendentalno znanje - definicija *dikše*.
 - On sadi *bhakti lata bija* - definicija *dikše*.

Bhakte mu takođe mogu pomagati u dve gore navedene delatnosti (propovedanjem, distribucijom knjiga itd.), ali oni su *vartma-pradasaka* gurui, a ne *dikša* gurui, premda vršenjem takve službe i oni takođe mogu postati oslobođene duše.

- 5) Glavni *šikša* guru, svakako konačno i sam postaje *dikša* guru:

“Šrila Prabhupada je osnovni *šikša* guru za sve ISKCON *bhakte* (...) Instrukcije Šrila Prabhupada su najvažnija učenja za svakog ISKCON *bhaktu*.”

(GBC Rezolucija, Br. 35, 1994)

“Obično duhovni učitelj, koji konstanto usmerava učenika u duhovnoj nauci, kasnije konačno postaje i njegov inicirajući duhovni učitelj.”

(*C.c. Adi, 1.35*, smisao)

“dužnost *šikša* gurua ili *dikša* gurua, je da pouče učenika na pravi način, a na učeniku je da sledi proces. Prema naređenjima *šastra*, nema razlike između *šikša* gurua i *dikša* gurua, i obično *šikša* guru kasnije postaje *dikša* guru.”

(*Š.B. 4.12.32*, smisao)

7. “Ako je Šrila Prabhupada svakome *šikša* guru, onda kako može takođe biti i *dikša* guru?”

Zabuna oko pojma *dikša* - i *šikša*-guru nastaje tada, kada se njihove titule zamene sa njihovim funkcijama. Zbog toga se ponekad prihvata, da samo *šikša* guru može dati *šikšu*, a ne i *dikša* guru. Međutim, iz zadnjeg upravo citiranog stiha, vidimo, da *dikša* guru takođe usmerava i daje instrukcije. Ovo bi trebalo biti očigledno, jer kako bi drugačije mogao predati *divya-jnanu*?

Pradyumna: *Guru-padasrayah*. “Jedan prvo mora uzeti utopište lotosovih stopala duhovnog učitelja.” *Tasmat Krshna-diksadi-siksanam. Tasmat*, “od njega”, *Krshna-diksadi-siksanam*, “jedan treba uzeti Krišna-Dikša, inicijaciju, i *Šikšu*.”

Šrila Prabhupada: *Dikša* znači *divya-jnanam ksapayati iti diksa*. To, što objašnjava *divya-jnanu*, transcendentalno, to jeste *Dikša. Di, divya, diksanam. Dikša*. Tako je *divya-jnana*, transcendentalno znanje... Ako ne prihvatite duhovnog učitelja, kako ćete onda dobiti transcendentalno znanje... Vas će učiti ovde-onde, ovde-onde, i samo ćete gubiti vreme. Samo ćete protratiti svoje dragoceno vreme na takozvanog učitelja. Zato vas mora voditi verodostojni duhovni učitelj. Pročitaj.

Pradyumna: *Krshna-diksadi-siksanam*.

Šrila Prabhupada: *Šikšanam*. Mi trebamo učiti. Jer ako ne učiš, kako misliš dalje napredovati? Onda?

(Šrila Prabhupada Razgovor u Sobi, 27/1/77, Bhubaneswar)

Da je transcendentalna *šikša* sama bit *dikše*, očigledno se vidi iz najbolje znanog stiha u vezi guru-učenik (*Bg. 4.34*). U ovom stihu, reč "*upadeksyanti*" je prevedena kao, "iniciraće". Ali u konačnom prevodu, reč "iniciraće", je zamenjena s dve reči, "predati znanje", proces koji je potpomognut sa učenikovim "ispitivanjem". Zato je proces inicijacije, ovde opisan kao sinoniman sa predavajućim znanjem. Nažalost, oni koji prizivaju da je "Prabhupada *šikša* a ne *dikša* guru", upadaju u logičku zamku svoje sopstvene tvorevine. Ako je Šrila Prabhupada sposoban "predati znanje" kada nije na planeti, tada on mora, po definiciji, nastaviti i dalje predavati *divya-jnanu* - transcendentalno znanje. Stoga, ako Šrila Prabhupada može biti *šikša* guru bez fizičkog prisustva, onda počemu on ne može takođe biti i *dikša* guru? Apsurdno je raspravljati, da Šrila Prabhupada može dati *šikšu*, kada nije prisutan na planeti, ako deluje kao *šikša* guru, a da ne može dati *šikšu*, ako mu samo promenimo titulu. **Sama činjenica, da on može biti *šikša* guru kada nije na planeti, je jasan dokaz, da on istovremeno može biti i *dikša*-guru.**

Neke osobe su napravile korak dalje u iznošenju argumenata, i drznule se tvrditi, da Šrila Prabhupada ne može dati čak ni transcendentalnu *šikšu* bez fizičkog tela. Ako je to slučaj, onda se možemo zapitati, zašto je Šrila Prabhupada tako vredno radio na pisanju i prevođenju toliko puno knjiga, osnovavši još i međunarodno izdavaštvo, sve za cilj njihovog propovedanja u sledećih deset hiljada godina? Ako više nepostoji mogućnost primanja transcendentalnih instrukcija iz knjiga Šrila Prabhupada, zašto ih onda uopšte i distribuiramo, i zašto se ljudi, i dalje predaju Gospodinu samo na osnovu onoga što je u njima dato?

8. "Vi hoćete reći, da Šrila Prabhupada nije napravio čiste *bhakte*?"

Ne, mi kažemo, da Šrila Prabhupada jeste uspostavio *ritvik* sistem, zato, da bi omogućio nastavljanje inicijacijskog procesa. Da li je Šrila Prabhupada napravio

čiste *bhakte* ili ne, je irelevantno za ovu jasnu i nedvosmisleni konačnu naredbu. Naša dužnost kao učenika, je da jednostavno sledimo instrukcije gurua. Veoma je neumesno, zapostaviti instrukciju gurua, samo na osnovu špekulacije, koliko postoji čistih *bhakta* sada, ili koliko će ih biti u budućnosti.

Čak i da uzmemo najgori mogući scenario, da zapravo trenutno i nema čistih *bhakta*, za razmatranje bi prvo trebali uzeti u obzir, situaciju koja je postojala nakon odlaska Šrila Bhaktisiddhante Sarasvatija. Posle skoro 40 godina, Šrila Prabhupada je nagovestio, da je iz Gaudiya Matha, proizašao samo jedan ovlašćeni inicirajući *ačarija*:

“Ustvari, među mojom braćom po bogu, ni jedan nije kvalifikovan da postane *ačarija. (...) umesto da inspirišu naše studente i učenike, oni ih još nekada mogu i zagaditi. (...) oni su vrlo sposobni, da naude našem prirodnom napretku.”**

(Šrila Prabhupada Pismo Rupanugi, 28/4/74)

* (Šrila Prabhupada je koristio termin “*ačarija*” i “guru” naizmenično):

“Ja ću napraviti neke gurue. Ja ću reći ko je guru, ‘Sada ti postani *ačarija*.’ (...) Ti možeš varati, ali to jednostavno neće imati efekta. Pogledaj samo naš Gaudiya Math. Svako je hteo biti guru. Mali hram i ‘guru’. A kakav tip gurua?”

(Šrila Prabhupada Jutarnja šetnja, 22/4/77)

Ovo *može* biti shvaćeno kao teška optužba protiv propovedačkog rada Šrila Bhaktisiddhante. Svakako, bilo bi potpuno suludo govoriti da je Šrila Bhaktisiddhanta bio “neuspešan”. Šrila Bhaktisiddhanta je poznat po tome, što je govorio: ‘ako moja misija uspe napraviti barem jednog čistog *bhaktu*, ja ću je smatrati uspešnom.’

U svakom slučaju, primena *ritvik* sistema, *neisključuje* moguće postojanje čistih *bhakta*. Postoje razni scenariji, koji lako mogu ugoditi kako *ritvicima*, tako i čistim *bhaktama*, npr:

Šrila Prabhupada je moguće napravio mnogo čistih *bhakta*, koji nemaju nikakvu želju da postanu *dikša* gurui.

Nepostoji dokaz koji sugerise, da najnapredniji ISKCON *bhakte* obavezno moraju biti oni, koji će se svake godine kandidovati na izborima. Ove čiste *bhakte*, možda jedino žele, da na ponizan način pomažu misiju Šrila Prabhupada. Nigde se nespominje, da čisti *bhakta* obavezno mora postati *dikša* guru. Takve osobe, bi bile veoma zadovoljne službom u *ritvik* sistemu, da je to bila naredba njihovog gurua.

Šrila Prabhupada je možda želeo veliki broj poučavajućih gurua, ali ne obavezno i inicirajućih. Ovo tvrđenje, je povezano s ranijim citiranim instrukcijama, o tome da svako treba postati *šikša* guru, kao i sa Šrila Prabhupadovim upozorenjem

za sve, da neprihvataju učenike. Takođe je i u saglasnosti s činjenicom, da se Šrila Prabhupada već sam pobrinuo za uspeh svoje misije:

Gost: Da li planirate izabrati nekog naslednika (successor) koji će nastaviti vaš rad?

Šrila Prabhupada: **Moj rad je već uspešan. (successful)**

Gost: Ali mora postojati neko koga znate, neko ko će upravljati svime.

Šrila Prabhupada: Da. To sada stvaramo. Sada stvaramo takve *bhakte*, koji će ubuduće upravljati.

Hanuman: Ovaj gospodin pita, a i ja bih voleo znati, da li je vaš naslednik imenovan, ili će vaš naslednik...? (successor)

Šrila Prabhupada: **Moj je uspeh (success) večan.**

(Šrila Prabhupada Razgovor u Sobi, 12/2/75, Mexico)

“Stoga, nepostoji ništa novo što vam mogu reći. Sve što sam trebao da kažem, već sam rekao u svojim knjigama. Sada to pokušajte shvatiti, i nastavite s vašim trudom. Da li sam ja prisutan ili ne, to nije važno.”

(Šrila Prabhupada Razgovor po Dolasku, 17/5/77, Vrindavan)

Reporter: Šta će biti sa Pokretom u Sjedinjenim Američkim Državama kada vi umrete?

Šrila Prabhupada: Ja nikada neću umreti.

Bhakte: *Jaya! Haribol! (smeh)*

Šrila Prabhupada: Ja ću nastaviti da živim u svojim knjigama, i vi ćete to koristiti.

(Šrila Prabhupada Konferencija za Štampu, 16/7/75, San Francisko)

Reporter: Da li pripremate naslednika?

Šrila Prabhupada: Da, moj Guru Maharadž je tu.

(Šrila Prabhupada Konferencija za Štampu, 16/7/75, San Francisko)

“Jedino Gospodin Caitanya može zauzeti moje mesto. On će se brinuti o Pokretu.”

(Šrila Prabhupada Razgovor u Sobi - prevod sa Hindija, 2/11/77)

Izveštač: Šta će se desiti kada dođe neibežno vreme, i kada se bude javila potreba za naslednikom?

Ramesvara: On pita za ubuduće, on pita ko će ubuduće voditi Pokret.

Šrila Prabhupada: Oni će voditi, ja ih obučavam.

Izveštač: Da li će postojati jedan duhovni lider?

Šrila Prabhupada: Ne. Ja obučavam GBC, njih 18 po celom svetu.

(Šrila Prabhupada Intervju, 10/6/76, Los Angeles)

Reporter: Da li se spremate imenovati neku posebnu osobu za vašeg naslednika, ili ste ga već imenovali?

Šrila Prabhupada: Ja ne mislim o tome sada. A i nema potrebe za takvom osobom.

(Šrila Prabhupada Intervju, 4/6/76, Los Angeles)

Izveštač: Mene interesuje, da li on ima naslednika koji bi obavljao... Da li vi imate naslednika koji će vas zameniti kada umrete?

Šrila Prabhupada: Još nije rešeno. Još nije rešeno.

Izveštač: Kakav je proces? Hoće li, Hare Krišna ...

Šrila Prabhupada: Imamo sekretare. Oni upravljaju.

(Šrila Prabhupada Intervju, 14/7/76, New York)

Činjenica, da Šrila Prabhupada nije opunomoćio nijednog svog učenika da deluje kao *dikša* guru, ne mora nužno značiti i to, da niko od njih nije bio čisti *bhakta*. *Šikša* guru takođe može biti oslobođena duša. Možda je upravo to i bio Krišnin plan, da oni na sebe nepreuzimaju tu funkciju. Mada, sledbenici Šrila Prabhupada igraju važnu ulogu, isto kao i onda, kada je on bio fizički prisutan na planeti. A to je, da deluju kao njegovi pomoćnici, a ne naslednici *ačarije*:

“Svi GBC članovi trebaju biti poučavajući gurui. Ja sam inicirajući guru, dok vi trebate biti poučavajući gurui, učeći ono što ja učim, i radeći ono što ja radim.”

(Šrila Prabhupada Pismo Madhudvisi, 4/8/75)

“Ponekad se desi, da *dikša* guru nije uvek prisutan. Tada jedan, može prihvatiti poučavanje i usmeravanje od naprednog *bhakte*. To se zove ‘*šikša-guru*’.”

(Šrila Prabhupada Bg. Lekcija, 4/7/74, Honolulu)

Zato, poenta nije u tome, da li je Šrila Prabhupada napravio neke čiste *bhakte* ili nije, nego jednostavno činjenica, da je on uspostavio *ritvik* sistem. Samo zato što *dikša* guru nije trenutno fizički prisutan, ne znači, da on nije *dikša* guru. Od nas se očekuje, da u njegovom fizičkom odsustvu, instrukcije primamo od verodostojnih *šikša* gurua, kojih moguće ima na milione.

9. “I sve dok guru strogo sledi, nebitno, da li je veoma napredan ili ne, on će jednom konačno postati kvalifikovan, i na taj način, biće sposoban da svoje učenike vrati kući natrag k Bogu.”

Kao što smo već ranije objasnili, da bi jedan uopšte mogao delovati kao *dikša* guru, on prvo mora, da dostigne najviši nivo devocijske službe tj. - nivo *maha-bhagavata*, a zatim da od svog prethodnog *ačarije* dobije punomoć da inicira. Gore pomenuta “na poček” guru filozofija, je uvredljiva špekulacija, i sledeći citat će to i dokazati:

“Iako je Prthu Maharaja zaista bio inkarnacija Svevišnje Božanske Ličnosti, odbio je te hvale, jer se odlike Vrhovne Osobe još nisu manifestovale u njemu. Želeo je istaći da onaj ko ne poseduje te odlike ne treba pokušavati da navede svoje sledbenike da ga slave, čak i ako se te odlike mogu manifestovati u budućnosti. Ako osoba koja ne poseduje odlike velike ličnosti navodi svoje sledbenike da je slave, u očekivanju da će se te odlike razviti u budućnosti, takva vrsta slavljenja je ustvari uvreda.” (Š.B. 4.15.23, smisao)

Isto kao što bi bila uvreda osloviti slepog čoveka “O, lotosooki”, govoriti za uslovljenu dušu da je “jednaka Bogu” (*GII*, pasus 8, str.15), je slično uvredljivo; ne samo za osobu kojoj se lažno laska, nego i za čisto učeničko nasleđe samospoznatih duša, sve do same Svevišnje Božanske Ličnosti.

“Striktno slediti” je proces, pomoću koga učenik dobija neophodnu kvalifikaciju za dalje napredovanje, mada taj *proces* sam po sebi nije *kvalifikacija*. *Bhakte* često brkaju proces sa kvalifikacijom, nekad čak i propovedajući, da su oni jedno isto. Samo zato što neko striktno sledi, ne znači da je on obavezno i *maha-bhagavata*, ili da je dobio naredbu od svog duhovnog učitelja da inicira druge; ako učenik *počne* samoinicijativno inicirati, pre no što stekne potrebne kvalifikacije i propisnu autorizaciju, onda on svakako nije “striktan sledbenik”.

Ponekad *bhakte* citiraju tekst 5 iz knjige “*Nektarska Uputstva*” (smisao), u nameri da dokažu, da “Vaišnava početnik ili Vaišnava na srednjem nivou takođe može prihvatati učenike...”. Iz nekog razloga, oni neprimećuju da ostatak rečenice upozorava učenike na takve gure: **“oni ne mogu uspešno napredovati k dostizanju višeg cilja života pod njegovim nedostatnim vodstvom.”**

dalje se kaže:

“Zato učenik mora biti pažljiv i prihvatiti *uttama-adhikarija* za svog duhovnog učitelja.”

Nekvalifikovani gurui su takođe upozoreni:

“Jedan ne treba postati duhovni učitelj ukoliko nije dostigao nivo *uttama-adhikari*.” (*Nektarska Uputstva, tekst 5, smisao*)

Ako guru nudi samo “nedostatno vodstvo” onda on, po definiciji, ne može biti *dikša* guru, jer je potrebno primiti punu *divya-jnanu*. “Nedostatno” u smislu – nedovoljno. Očigledno, da nepodobne inicirajuće gurue, koji ne mogu pomoći nikome da “brzo napreduje”, treba sve skupa izbegavati.

10. “*Ritvik* sistem po definiciji znači kraj učeničkog nasleđa.”

Učeničko nasleđe, ili guru *parampara*, je večno; nema ni govora o njegovom kraju. Prema Šrila Prabhupadu, *Sankirtan* Pokret, (a stoga i ISKCON), će postojati narednih 9.500 godina. U poređenju sa večnošću, sledećih 9.500 godina su ništa, jednostavno bljesak u kosmičkom vremenu.

Ovo se čini kao vremenski period, u kome će Šrila Prabhupada ostati “sadašnja veza” unutar ISKCON-a, osim ako on ili Krišna ne ponište Devetojulsku naredbu, ili ako neke spoljne okolnosti učine sleđenje naredbe nemogućim (kao što je totalno termo-nuklearno uništenje).

Prethodne *ačarije* su ostale sadašnja veza već dug period vremena, hiljade (Šrila Vyasadeva) ili čak milione godina (molimo vidite citat niže). Mi ne vidimo zašto bi razlog, po kome bi nastavljanje Šrila Prabhupadovog delovanja u svojstvu “sadašnje veze”, a koja bi se moguće mogla produžiti čak i do samog kraja *Sankirtan* Pokreta, mogao predstavljati bilo kakav naročit problem.

“Što se tiče sistema *parampara*: nema ničeg čudnog zbog velikog razmaka u vremenskom intervalu (...) u *Bhagavad-Giti* nalazimo, da je *Gita* bila izgovorena prvo bogu Sunca, nekoliko miliona godina ranije, ali je Krišna pomenuo samo tri imena u ovom *parampara* sistemu – naime, Vivasvan, Manu i Ikšvaku; ovi vremenski intervali nisu smetnja u razumevanju *parampara* sistema. Mi moramo prihvatiti velikog *ačariju* i slediti ga (...) Mi moramo prihvatiti autoritet *ačarije*, bez obzira kojoj *sampradaji* mi pripadali.”

(Šrila Prabhupada Pismo Dayanandi, 12/4/68)

Devetojulska naredba je od suštinskog značaja, pošto ističe da će Šrila Prabhupada biti veoma važan *ačarija*, po svojoj prilici, svim ISKCON članovima, za svo vreme dok postoji Društvo. Jedino direktna intervencija Šrila Prabhupada ili Krišne može poništiti konačnu naredbu (takva intervencija, treba biti barem onoliko jasna i nedvosmislena, koliko i potpisana direktiva, koja je bila poslata celom Društvu). Zato, sve dok se nedobije neka protiv-naredba, nauka o službi predanog poštovanja će se nastaviti prenositi direktno od Šrila Prabhupada na buduća pokolenja njegovih učenika. Pošto je ovo uobičajena pojava u našem učeničkom nasleđu, nema razloga za zabrinutost. Ovom uspehu jedino može

doći “kraj”, ako se ova nauka službe predanog poštovanja izgubi. U tom slučaju, obično Sam Gospodin Krišna silazi da ponovo uspostavi principe religije. I sve dok su knjige Šrila Prabhupada svuda prisutne, ova “nauka” će ostati savršeno očuvana i apsolutno dostupna.

11. “*Ritvik* sistem znači kraj odnosa guru-učenik, koji je bio tradicija hiljadama godina.”

Ritvik sistem podrazumeva povezivanje – potencijalno neograničenog broja iskrenih učenika, s našim najvećim *ačarijom* koji je blagoslovio Zemlju, Šrila Prabhupadom. Ovi učenici bi imali vezu s Šrila Prabhupadom putem proučavanja njegovih knjiga, kao i služenjem njega u njegovom Društvu, gde postoji velika prilika za neograničen broj *šikša* guru i učenik odnosa. Kako se onda može govoriti o prestanku odnosa guru-učenik?

Detalji, o formalnom uspostavljanju odnosa *dikša* guru – učenik, mogu biti prilagođeni od strane *ačarije*, u skladu s vremenom, mestom i okolnostima, ali princip i dalje ostaje isti.

“Šrimad Viraraghava *ačarija*, *ačarija* u učeničkom nasleđu Ramanuja *sampradaje*, je istakao u svom komentaru na “*Šrimad-Bhagavatam*”, da *čandale*, ili uslovljene duše rođene u porodicama nižim od *šudra*, mogu u izvesnim slučajevima takođe biti inicirane. Formalnosti se mogu malo tu i tamo promeniti, da bi postali Vaišnave.”

(*Š.B. 4.8.54, smisao*)

Slično, ovaj princip prihvatanja inicijacije od verodostojnog duhovnog učitelja, ni na koji način nije umanjen ili kompromitovan kroz *ritvik* sistem.

Neki ljudi ukazuju na tradicionalne gurue koji žive u selima Indije kao model za ISKCON. Svaki guru ima nekoliko učenika, koje on lično obučava. Koliko god lepo ovo zvučalo, ono se ne može ni na koji način porediti sa svetskom misijom koju je predskazao Gospodin Caitanya, a uspostavio Šrila Prabhupada. A sastavni deo te misije, je Šrila Prabhupada, kao *ačarija* za ceo svet s hiljadama, i potencijalno, milionima učenika. Šrila Prabhupada je osnovao svetsko Društvo, kroz koje mu svako može “prići”, “služiti” i “ispitivati”, bilo gde u svetu. Zašto bi smo uveli seoski guru sistem u ISKCON, kada to nije ono što je Šrila Prabhupada naredio da se uvede?

Ako svako meditira na stotine različitih gurua, koji imaju različita gledišta, mišljenja i nivoe realizacije, kako onda može biti reči o jedinstvu? Kao što smo pokazali, protivno ovom sistemu “duhovne lutrije”, je Šrila Prabhupadov već oprobani i provereni sistem, koji je olakšao naše predavanje njemu, i koji je sto posto zagarantovan. Mi znamo, da nas on neće nikada izneveriti, i da će na ovaj

način ISKCON ostati ujedinenjen, ne samo imenom, nego i svesnošću.

Neke *bhakte* smatraju, da će se bez prisustva živog i prvenstveno fizički prisutnog inicirajućeg *dikša* gurua, nauka o devocijskog službi izgubiti. Međutim, Šrila Prabhupada nikad nije ustanovio takav princip, i stoga, on u našoj filozofiji jednostavno nepostoji. I sve dok je *ritvik* sistem na snazi (naravno, kada se ponovo uspostavi), postojaće i nasleđe živih *šikša* gurua koji deluju u ime živih, iako ne i fizički prisutnih, *maha bhagavata*. Pod uslovom, da ovi *šikša* gurui ništa nemenjaju, neizmišljaju filozofiju, ne narušavaju važna naređenja, i ne nameću sebe na položaj *dikša* gurua, ova nauka o devocijskoj službi će ostati u celosti očuvana. Ako takva neposlušnost nastavi da bude smetnja neuništivoj nauci o *bhakti*, onda će Krišna, sigurno na neki način intervenisati, možda, ponovnim slanjem stanovnika sa Goloke da ponovo uspostavi novo verodostojno Društvo. Hajdemo svi ponovo početi da radimo združenim snagama, kako bi osigurali, da to ne bude neophodno.

12. “Ritvik sistem - nije regularan način nastavljanja učeničkog nasleđa. Pravilan način je, da guru, za vreme dok je fizički prisutan, poučava svog učenika o svemu što je potrebno da zna o Krišni. Jednom kada guru napusti planetu, dužnost svih njegovih striktnih učenika, je da momentalno otpočnu inicirati i prihvatati učenike za sebe, nastavljajući tako učeničko nasleđe. To je “regularan” način nastavljanja misije.”

Ako stavimo na stranu, dva veoma važna preduslova za svakoga ko inicira – naime (opunomoćenje i kvalifikacija), jasno je, da je svaka pojedina *dikša* aktivnost u našoj *parampara* veoma posebna. Videli smo, da se narušavanje takozvanog ‘regularnog’ sistema, može podeliti u 5 glavnih kategorija, premda ne poričemo, postojanje i još mnogih drugih:

a) **Praznine:**

Ovo su sve slučajevi, koji se mogu desiti kada *ačarija* u liniji *parampara* ode, u momentu kada ne postoji sledeća veza koja bi odmah nastavila s iniciranjem. Ili ako osoba, koja tek treba da postane sledeća veza, momentalno ne primi punomoć od svog duhovnog učitelja da nastavi sa iniciranjem, ne samo neposredno nakon njegovog odlaska, nego i posle. Naprimer, u našoj *sampradaji* je postojala praznina u vremenskom intervalu od oko 20 godina, od odlaska Šrila Bhaktisiddhante i dolaska sledeće verodostojne inicijacije u našoj *sampradaji*. Vremenski razmaci, u intervalu od po sto godina, nisu neuobičajena pojava među članovima učeničkog nasleđa.

b) Preklopi u vremenu:

Ovo su sve slučajevi, koji se mogu desiti za vreme dok *ačarija* još nije napustio svoje telo, a njegovu su učenici već otpočeli s iniciranjem. Gospodin Brahma, naprimer, još nije napustio telo, a ipak, su već mnoge generacije guru-naslednika inicirale milione i milione učenika. Šrila Bhaktisiddhanta je inicirao u vreme, kada su Šrila Bhaktivinoda i Gaura Kišora još bili fizički prisutni. Saglasno i sa *GII* (str. 23), to je uobičajena pojava u našoj *sampradaji*.

c) Šikša / Dikša veze:

Postoje primeri, gde učenik prihvata *ačariju* za svog glavnog duhovnog učitelja, nakon što je on već napustio planetu. Da li je *ačarija* koji je otišao *šikša*, ili *dikša* guru, za učenika je to često problem da raspozna. Šrila Prabhupada generalno neodređuje tačnu prirodu takvih međusobnih duhovnih odnosa. Naprimer, Šrila Prabhupada ne objašnjava u detalje, pravu prirodu odnosa između Šrila Višvanatha Čakravarti Thakura i Narottama dasa Thakura, koji su živeli u razmaku od preko sto godina. Možemo to nazvati i *šikša* odnosom, ali to bi bila špekulacija, pošto Šrila Prabhupada jednostavno kaže:

“Šrila Narottama dasa Thakura koji je prihvatio Šrila Višvanatha Čakravartija za svog slugu.” (*C.c. Adi, 1*)

“...Višvanatha Čakravarti Thakura je prihvatio kao svog gurua Narottama dasa Thakura.”

(Šrila Prabhupada Š.B. Lekcija 17/4/76, Bombay)

Iako takvi učenici obično prolaze kroz neku vrstu ceremonije, s nekim ko je fizički prisutan, to i dalje ne sprečava *ačariju* koji je otišao, da bude njegov *dikša* guru; kao što ceremonija s učešćem *ritvika*, ne znači da je *ritvik* ili Predsednik Hrama postao *dikša* guru. Takođe, takvi učenici obično dobijaju dozvolu od autoriteta koji su fizički prisutni, da prihvate *sad-gurua*, koji nije fizički prisutan na planeti. Na sličan način, da se *ritvik* sistem ponovo uspostavi, novi učenici Šrila Prabhupada bi takođe trebali prvo dobiti odobrenje od Predsednika Hrama i *ritvika*, pre nego što bi se inicirali.

d) Sposobnost iniciranja:

Ovo su neobične forme inicijacije, koje čine jedinstven i nedostižan način u sposobnosti prenošenja *dikše*. Naprimer, kako Gospodin Krišna inicira Gospodina Brahma, ili, kako Gospodin Caitanya šapuće na uho Budisti. Međuplanetarna *dikša* se takođe može svrstati u ovu kategoriju. To je slučaj, kada osoba koja inicira, prenosi *dikšu* na učenika koji se nalazi na drugoj planeti, npr. od Manua k Ikšvakuu, *Bhagavad-gita* (4.1).

e) **Sposobnost prenošenja nasleđa:**

Ovo se odnosi, na različite sposobnosti prenošenja nasleđa koje su pokazale *ačarije* u našoj *sampradaji*. Naprimera, Šrila Bhaktivinoda Thakura je usvojio “moćni Vaišnava-sin” nasledni sistem. Šrila Bhaktisiddhanta je predvideo “samoobasjani *ačarija*” nasledni sistem. Koliko mi možemo ustanoviti, Šrila Prabhupada je ostavio “***ritvik* –predstavnik *ačarije*, za cilj izvođenja obreda inicijacije**” sistem, posredstvom koga su “**novoinicirani *bhakte* učenici Njegove Božanske Milosti A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.**” Trenutni sistem na snazi, koji je uspostavio GBC, je sistem “više *ačarija* - naslednika”.

Jasno je, da je pristup svakog *ačarije* veoma poseban; tako da nema smisla pričati o “pravilnom” sistemu za nastavljajanje *parampara*.

13. “Ako usvojimo *ritvik* sistem, šta nas onda sprečava da uzmemo inicijaciju od *ačarije* koga mi odaberemo, kao što je Šrila Bhaktisiddhanta?”

Dve stvari sprečavaju da ovo tvrđenje postane verodostojna opcija:

- a) Šrila Bhaktisiddhanta, i ostale prethodne *ačarije*, nisu opunomoćile *ritvik* sistem da se nastavi slediti “ubuduće”.
- b) Mi moramo prići sadašnjoj vezi:
- “...i da bi smo primili pravu poruku *Šrimad-Bhagavatama*, potrebno je da pridemo poslednjoj kariki u lancu učeničkog nasleđa, ili duhovnom učitelju.” *
- (*Šrimad-Bhagavatam*, 2.9.7, smisao)

Očigledno, da je Šrila Prabhupada *sampradaya ačarija*, koji je nasledio Šrila Bhaktisiddhantu. Zbog toga, je Šrila Prabhupada naša sadašnja (poslednja) karika u lancu učeničkog nasleđa) veza, i stoga prava osoba kojoj se treba prići za inicijaciju.

14. “Stoga, da bi neko bio sadašnja veza u lancu učeničkog nasleđa, on mora biti fizički prisutan.”

Šrila Prabhupada to nikada nije rekao.

Hajde da razmislimo: Da li duhovni učitelj može biti “sadašnja veza” ako nije fizički prisutan?

- a) Termin “sadašnja veza” se pojavljuje u knjigama Šrila Prabhupada na samo jednom mestu; u tom terminu ne postoji ništa, što bi moglo ukazati

na neophodnost fizičkog prisustva. Da je fizičko prisustvo bilo osnovni uslov, Šrila Prabhupada bi ga svakako pomenuo.

- b) U rečniku, se reč “current” (tekući, sadašnji, savremeni) ne definiše kao odnos na fizičko prisustvo.
- c) U rečniku, se definicija reči “current” može primeniti na fizičko odsustvo duhovnog učitelja i njegove knjige: “most recent” (najskorije, nedavno, najnovije), “commonly known, practised or accepted” (opšte poznato, praktikovano ili prihvaćeno), “widespread” (široko rasprostranjeno), i “circulating and valid at present” (u toku i verodostojan u sadašnje vreme), (Kolinsov Rečnik Engleskog).

Do sada smo mogli videti, da se gornje definicije mogu primeniti na Šrila Prabhupada i njegove knjige.

- d) Sam cilj prilaženja “sadašnjoj vezi”, se može u potpunosti dostići jednostavno čitanjem Šrila Prabhupadovih knjiga:

“...i da bi smo primili pravu poruku Šrimad-Bhagavatama, potrebno je da pridemo poslednjoj kariki u lancu učeničkog nasleđa, ili duhovnom učitelju.” (*Šrimad-Bhagavatam*, 2.9.7, smisao) *

- e) Šrila Prabhupada takođe koristi termin “immediate ačarija” (neposredan ačarija), kao sinonim terminu “current link” (sadašnja veza). Reč “immediate” znači:

“without intervening medium” (Bez uplitanja posrednika), “closest or most direct in effect or relationship” (najbliži ili najdirektniji u dejstvu ili odnosu), (Kolinsov Rečnik Engleskog jezika).

Ove definicije pridaju važnost direktnom odnosu sa Šrila Prabhupadom, bez ikakvog posredovanja, i opet, sve nevezano za njegovo fizičko prisustvo/odsustvo.

- f) Tako postoje primeri učenika, koji iniciraju za vreme dok je njihov guru još fizički prisutan na planeti, time stvarajući utisak, odsustva neposrednog odnosa između statusa sadašnje veze i, fizičkog prisustva/odsustva duhovnog učitelja. Drugim rečima, ako je moguće biti sledeća sadašnja veza, čak i za vreme fizičkog prisustva tvog gurua, zašto je onda nemoguće za ačariju koji je otišao, da ostane sadašnja veza?

U zaključku, mi ne vidimo nijedan dokaz koji bi čak i nagovestio to, da se pojava sadašnje veze bazira prvenstveno na fizičkom prisustvu ili odsustvu.

15. “Mnoga Šrila Prabhupadova braća po Bogu, su nakon odlaska Šrila Bhaktisiddhante postali inicirajući *ačarije*, onda kako može biti pogrešno, što su Šrila Prabhupadovi učenici uradili to isto?”

Predstavljajući se kao inicirajući *ačarije*, učenici Šrila Bhaktisiddhante su u potpunosti postupili protivno poslednjoj naredbi svog duhovnog učitelja (tj. oformiti GBC i čekati na samoobasjanog *ačariju*).

Šrila Prabhupada je iznova i iznova žestoko osuđivao njegovu braću po Bogu, zato, što su prekršili naredbu svog gurua, govoreći za njih da su beskorisni za propovedanje, a kamoli za to da nekog mogu inicirati.

“Među mojom braćom po Bogu, nepostoji niko a da je kvalifikovan da postane *ačarija*”

(Šrila Prabhupada Pismo Rupanugi, 28/4/74)

“Zacelo, ti možda znaš, da on (Bon Maharadž) nije oslobođena duša, i potome on ne može nikoga inicirati u Svesnost Krišne. Za to je potreban poseban duhovni blagoslov od viših autoriteta.”

(Šrila Prabhupada Pismo Janardani, 26/4/68)

“Ako svi počnu tako olako inicirati, to može proizvesti samo kontradiktoran rezultat. I sve dok to tako traje, postojaće samo *neuspeh*.”

(Šrila Prabhupada *Phalgun Krišnan Pancami*, stih 23, 1961)

Iz nedavnog iskustva možemo videti, kakvo pustošenje Šrila Prabhupadove misije može pričiniti samo jedna od tih ličnosti. Mi bi smo predložili odavanje poštovanja, sa što je moguće veće udaljenosti. Svakako, mi ne možemo sebi dozvoliti da nam oni budu uzor za to, kako učenik treba da nastavi misiju svog duhovnog učitelja. Oni su uništili misiju svog duhovnog učitelja, i više su nego sposobni, uraditi to isto i samom ISKCON-u, samo ako im mi to dozvolimo.

Što se tiče guru sistema u Gaudiya Math-u, on može poslužiti kao istorijski presedan u tom smislu, jer se taj sistem, a samim tim i M.A.S.S., svojim uspostavljanjem direktno protivi jasnoj naredbi Osnivača-*ačarije*.

16. “Kada je Šrila Prabhupada rekao da oni ne trebaju postati *ačarije*, on je mislio na *ačariju* s velikim ‘A’. Naime, na *ačariju* koji je glava društva.”

Gde je Šrila Prabhupada pravio razliku između velikog ‘A’ i malog ‘a’, kada su u pitanju bile inicirajuće *ačarije*? Gde postoji, da je on ikada pričao o posebnom

vidu *ačarije*, koji može biti glava društva, a da drugi, niži, koji su lišeni te sposobnosti, to ne mogu?

17. “Opšte je poznato, da imamo tri tipa *ačarije*, i svako u ISKCON-u je saglasan s tim.”

Ali ta ideja nije došla od Šrila Prabhupada, nju je predstavio Pradyumna dasa u pismu od 7/8/78, namenjenom Satsvarupa dasa Gosvamiju. Ovo pismo je kasnije ponovo odštampano u dokumentu “*Pod Mojom Naredbom*” (Ravindra Svarupa das, 1985) i korišćeno je, kao jedan od nosećih stubova podrške za tezu pomenutog dokumenta, za to, kako guru sistem u ISKCON-u treba biti reformisan. Naizmenice, ovo je taj dokument - “*Po Mojom Naredbi Razumite*” (GBC, 1995) koji formira osnovu knjige *GII - “Gurui i Inicijacije u ISKCON-u”* i njene doktrine za iniciranje (što je spomenuto u poglavlju Uvod). Ovaj dokument je doveo do transformacije prethodnog sistema *ačarija* po zonama u M.A.S.S. sistem, koji imamo danas:

“Ovu definiciju *ačarije* sam uzeo iz pisma od Pradyumne za Satsvarupa das Gosvamija, koje datira od 7-og Avgusta 1978. Čitalac sada treba da obrati pažnju na ovo pismo (koje sam priložio), i pažljivo ga prouči.”

(Po Mojom Naredbi, Ravindra Svarupa dasa, August 1985)

U svom pismu Pradyumna objašnjava, da reč *ačarija* ima tri značenja:

1. Onaj ko praktikuje to što propoveda.
2. Onaj ko daje učeniku inicijaciju.
3. Duhovni vođa i glava društva, koga je prethodni *ačarija* posebno opunomoćio za svog naslednika.

Mi prihvatamo definiciju 1, pošto ju je koristio Šrila Prabhupada. Ova se definicija automatski može primeniti na bilo kog uspešnog propovednika, bilo da je on *šikša* ili *dikša* guru.

Prelazimo na definiciju 2, Pradyumna objašnjava, da takav tip *ačarije* može inicirati učenike, i da ga kao “*ačarjadeva*”, mogu oslovljavati samo njegovi učenici:

“Svako ko odobri inicijaciju je guru, i mogu ga oslovljavati kao “*ačarjadeva*” itd. - samo njegovi učenici. Svako, ko ga je prihvatio za gurua, mu svakodnevno mora odavati svo dužno poštovanje, ali, ovo se ne odnosi na one koji nisu njegovi učenici.”

(Pradyumna dasa 7/8/78)

Ovo je izmišljotina. Šrila Prabhupada nigde, i nikada, nije opisao inicirajućeg gurua kao nekoga, čiju apsolutnu prirodu mogu prepoznati samo njegovi učenici, a ne i svi ostali, ili čak druge Vaišnave u istoj liniji. Pogledajmo sada, kako Šrila Prabhupada definiše reč “*ačarjadeva*”. Ono što sledi, su citati preuzeti iz knjige “*Nauka o Samospoznaji*”, (SSR) poglavlje 2 – kao ponuda Šrila Prabhupadu za *Vyasa-Puđu*. Šrila Prabhupada tu koristi termin u odnosu na svog duhovnog učitelja, Šrila Bhaktisiddhantu:

“Kao što saznajemo iz verodostojnih spisa, guru, ili *ačarjadeva*, prenosi poruku apsolutnog sveta,...”

“...jer kada govorimo o osnovnom principu *gurudeve* ili *ačarjadeve*, govorimo o nečemu što ima sveobuhvatnu primenu.”

“*Ačarjadeva*, zbog koga smo se večeras okupili da bi mu odali ponizno poštovanje, nije guru sektaške ustanove, ili jedan od mnogih tumača istine. Naprotiv, on je *Jagat guru*, guru svih nas...”

(Šrila Prabhupada, SSR, poglavlje 2).

Šrila Prabhupadova upotreba i definicija reči “*ačarjadeva*”, je totalno suprotna definiciji koju je dao Pradyumna. Tvrdjenje Pradyumne podrazumeva, da se termin “*ačarjadeva*” može lažno primeniti na osobe, koje ustvari i nisu na tako uzvišenom nivou. On se na takav način, odnosi prema apsolutnom položaju *dikša* gurua. Termin “*ačarjadeva*” se može primeniti samo na onoga, ko je stvarno “guru svih nas”; tj. neko koga treba da obožava čitav svet:

“Po tome je poznat kao neposredna manifestacija Gospodina i istinski predstavnik Šri Nityanande Prabhua. Takav duhovni učitelj je poznat kao *ačarjadeva*”. (C.c. Adi, 1.46)

U definiciji 3 Pradyumna objašnjava, da reč *ačarija* ukazuje na nekoga ko je glava društva, i zato je ovo značenje veoma posebno:

“To ne znači samo bilo ko. To znači samo onaj, koga je prethodni *ačarija* posebno opunomoćio, da bude njegov naslednik iznad svih drugih, i da zauzima visok položaj u duhovnom društvu, u kome je on poglavar. (...) Ovo je stroga tradicija u celoj Gaudiya-*Sampradaji*.”

(Pradyumna, Pismo Satsvarupa dasa Gosvamiju, 7/8/78)

Mi se svakako slažemo, da onaj ko inicira mora prvo biti opunomoćen od prethodnog *ačarije* (činjenica, koja nije čak ni pomenuta u definiciji 2):

“Osoba treba primiti inicijaciju od verodostojnog duhovnog učitelja, koji dolazi u učeničkom nasleđu i koga je ovlastio njegov duhovni učitelj.” (Š.B. 4.8.54, smisao)

Međutim, kakve ovo veze ima sa preuzimanjem “glavnog položaja u duhovnom

društvu”, tim pre, što je Šrila Prabhupada *ačarija* društva, koje po organizacionoj strukturi nije ni nalik društvu, u kojem je *ačarija* njegov Guru Maharadž. Tako prema Pradyumninoj filozofiji, Šrila Prabhupada može biti *ačarija* samo u njegovoj definiciji 2. Na kakvu god da je “striktnu tradiciju” Pradyumna mislio, Šrila Prabhupada takvu jednostavno nikada nije pomenuo, i stoga, je možemo sa svom sigurnošću odbaciti. Dole u nastavku, vidimo odakle originalno potiču Pradyumnine ishitrene ideje:

“I zaista, u različitim Gaudiya Mathovima, čak iako se jedan od braće po Bogu nalazi na položaju *ačarije*, on obično, iz poniznosti, prihvata samo tanku tkaninu za sedenje na *asanu*, ništa drugo što je više od toga.”

(Pradyumna, Pismo Satsvarupa dasa Gosvamiju, 7/8/78)

Nijedan od Šrila Prabhupadove braće po Bogu nije opunomoćen da bude *ačarija*. Neko se nadao, da će se prava poniznost protumačiti kao napuštanje neautorizovanih aktivnosti, kakve god one bile, kao i priznavanje uzvišenog položaja Šrila Prabhupada i potpuno predavanje istinskom *Jagad-Guruu*. Nažalost, retko ko iz Gaudiya Matha je to zaista i uradio. Sama činjenica, da Pradyumna citira ove ličnosti kao verodostojne primere, znači samo, da je on još jednom oklevetao položaj pravog *ačarjadeve*.

“Što se tiče Bhakti Puri, Tirtha Maharadža, oni su moja braća po Bogu i treba im se ukazati poštovanje. Ali ne bi ste trebali imati nikakvu blisku vezu s njima, jer su oni postupili protivno naredbama mog Guru Maharadža.”

(Šrila Prabhupada, Pismo Pradyumni, 17/2/68)

Žalosno je to, što je Pradyumna prabhu ignorisao direktno dobijenu instrukciju od njegovog Guru Maharadža, i još više začuđuje to, što je dozvoljeno da ovakvo iskripljeno gledište, formira sadašnju ISKCON guru “*siddhantu*”.

Nije bitno, da li je Šrila Prabhupada imao u vidu *ačariju* iz definicije 1 ili definicije 3, kada je govorio, da niko od njegove braće po Bogu nije kvalifikovan da bude *ačarija*. Ako nisu kvalifikovani, za definiciju 1, onda to znači samo jedno - da nisu poučavali svojim primerom, što ih smesta diskvalifikuje iz definicije 3, a samim tim, i iz celog procesa davanja inicijacije.

A ako nisu kvalifikovani iz definicije 3, onda nisu ni opunomoćeni, i stoga opet ne mogu inicirati.

U zaključku:

- a) Svi propovednici su dužni stremiti ka tome, da postanu *ačarije* iz definicije 1, tj. *šikša* gurui.
- b) Obradena definicija 2, koju je postavio Pradyumna dasa, je čista obmana.

Svakome je zabranjeno, bio on učenik ili ne, da verodostojnog gurua, ili *ačarjadevu*, smatra običnom osobom. Jer ako on jeste, obična osoba, onda ne može inicirati nikoga, i ne može biti oslovljavan kao *ačarjadeva*. Pored toga, u definiciji 2, nema nikakvog pomena o neophodnosti dobijanja posebne punomoći od prethodnog *ačarije* u učeničkom nasleđu, bez koje niko ne može inicirati.

- e) U definiciji 3 je predstavljen jedinstven tip *ačarije* koji može inicirati tj. onaj, ko je opunomoćen od svog *sampradaja ačarije* – duhovnog učitelja. Tako opunomoćen on može, a i nemora, biti glava društva, to nije tako bitno.

Svim ISKCON *bhaktama* je naloženo da postanu *ačarije* iz definicije 1, poučavajući svojim primerom, tj. da budu *šikša* gurui. Dobar početak, na putu postajanja ovakvog tipa *ačarije*, je strogo sleđenje naredbi duhovnog učitelja.

18. “Ovo se čini kao ne tako važna stvar, stoga, kako ove ideje o položaju *ačarije* mogu izazvati bilo kakve negativne efekte po ISKCON?”

Zapravo, omalovažavanje položaja inicirajućeg *dikša* gurua je upravo i dovelo do raznih vrsta konfuzija unutar ISKCON-a. Neki ISKCON gurui tvrde, da oni odvođe svoje učenike kući natrag Bogu, predstavljajući se tim učenicima kao “sadašnja veza” s Šrila Prabhupadom, koji je Osnivač – *Ačarija*. Drugi pak govore, da oni jedino predstavljaju učenike Šrila Prabhupadu, koji je prava sadašnja veza koja će ih odvesti kući natrag k Bogu (skoro kao *ritvik* filozofija). Neki gurui kažu, da je Šrila Prabhupada još uvek pravi *ačarija*, neki kažu da nije – tj. oni, koji su u to vreme objavili da su oni jedini *ačarije* - naslednici Šrila Prabhupada. Neki ISKCON gurui i dalje veruju, da je Šrila Prabhupada imenovao 11 naslednih *ačarija* (mit, koji je nedavno objavljen kao činjenica u L.A Tajmsu); drugi misle, da su se 11 imenovanih *ritvika* trebali preobratiti u *ačarije* s malim slovom “a”, neposredno nakon odlaska Šrila Prabhupada; treći pak misle, da se nisu samo 11 imenovanih *ritvika* trebali preobratiti u *ačarije*, nego i svi ostali Šrila Prabhupadovi učenici (izuzev verovatno samo žena).

Ako se još jednom okrenemo k *GII*, možemo videti, da je GBC veoma dvoličan prema guruima koje je “opunomoćio”.

GBC i sam priznaje, da *ačarijama sampradaje* ne treba pečat s natpisom (*GII*, tačka 6, str.15), mada GBC i pored toga, izvodi upravo ovu delatnost na svako GBC zasedanje pred Gaura Purnim u Mayapuru, već godinu za godinom. Tako, sada imamo već blizu stotinu inicirajućih gurua, koji su svi etiketirani pečatom odobrenja s natpisom “bez prigovora”. Svi ovi gurui su obožavani kao “*sakšad hari*” (“skoro ravni Bogu”), i obožavanje se vrši u skladu s ličnom GBC direktivom za učenike (*GII*, tačka 8, str. 15). Ovi inicirajući *ačarije* su proglašeni

kao “sadašnje veze”, i nalaze se u lancu učeničkog nasleđa *maha-bhagavata* koji se proteže hiljadama godina unazad, sve do same Apsolutne Istine lično:

“*Bhakte* trebaju uzeti utočište predstavnika Šrila Prabhupada, pošto su oni “sadašnje veze” u lancu učeničkog nasleđa.”

(*GII, str. 34*)

Međutim, u isto vreme se željni učenik strogo upozorava, da se odobrenje ISKCON-a **“...ne treba automatski prihvatiti kao garancija duhovne realizacije Boga potvrđenog gurua.”** (*GII, paragraf 2.2, str.9*)

Na drugom mestu nas još upozoravaju:

“Kada se *bhakti* odobri izvršenje “naredbe” Šrila Prabhupada, za širenje lanca učeničkog nasleđa iniciranjem novih učenika, to se ne treba shvatiti kao potvrda ili odobrenje za to, da je on postao “*uttama adhikari*”, “čisti *bhakta*”, ili da je on dostigao neko posebno stanje realizacije.” (*GII, str.15*)

Ove gurue ne trebaju obožavati svi koji se nalaze u Hramu, nego samo njihovi sopstveni učenici na odvojenom mestu (*GII, str.7*) – Pradyumnina definicija *ačarjadeve*.

Pokazali smo, da je jedini tip verodostojnog *dikša* gurua opunomoćeni *maha-bhagavata* (takođe smo i pokazali, da je *prava* “naredba” bila data samo za *ritvike* i *šikša* gurue). Zato, govoreći za nekoga da je “sadašnja veza” ili “inicirajući guru”, je sinonimno tvrđenju da je on *ačarija* s velikim “A”, tj. “*uttama adhikari*” ili “čisti *bhakta*”, ili *ačarija* iz definicije 3.

Smemo reći, da nema ničeg dobrog u tome, što je izrečeno odobrenje ili dat pečat s natpisom “bez prigovora” za stvaranje *dikša* gurua, uz istovremeno poricanje bilo kakve krivice ili odgovornosti, ako isti odstuje od postavljenih standarda. Ovo je prema savremenoj psihologiji terminisano kao “živeti u poricanju”. Mi smo sigurni, da Šrila Prabhupada nije namerio da ISKCON bude neka vrsta lutrije, ili Ruskog ruleta, u kome bi ulog bio nečiji duhovni život. Možda bi se GBC članovi trebali uzdržati, od daljeg “etiketiranja” onih, za koje nisu sto posto sigurni da su ispravni. Posle svega, svako od nas je sto posto siguran, da je Šrila Prabhupada verodostojni duhovni učitelj; zato takvo jednoglasno prepoznavanje lične kvalifikacije nije moguće.

Dvoličan GBC stav po pitanju gurua, je nedavno ukratko i vrlo jasno obrazložio Jayadvaita Svami:

“Reč ‘imenovan’ nikad nije bila upotrebljena. Ali postoje “kandidati za inicirajuće gurue”, sprovedo se glasanje, i oni koji su prošli proceduru izglasavanja, su postali “ISKCON-odobreni” ili “ISKCON-opunomoćeni” gurui. I još nešto što bi malo pojačalo

vaše samopouzdanje: S jedne strane vas GBC ohrabruje, da budete inicirani od verodostojnog, opunomoćenog ISKCON gurua, i obožavate ga kao Boga. Dok je s druge strane taj isti GBC, temeljno razradio sistem zakona, koji priziva s vremena na vreme, ako se desi da vaš ISKCON-opunomoćeni guru padne. Nekome se možda i može oprostiti, za mišljenje, da su svi zakoni i rezolucije o ulozi gurua i dalje zamršeni, pa čak i za GBC.”

(Gde su Ritvik ljudi u pravu, Jayadvaita Svami, 1996).

Kada pogledamo zastrašujuće svedočanstvo ISKCON gurua, ništa ne čudi, što takvo nepoverenje postoji. Još jednom citiramo dokument Jayadvaita Svamija:

“ČINJENICA: ISKCON gurui su ometali, ugnjetavali i oterali mnogu iskrenu braću i sestre po Bogu.

ČINJENICA: ISKCON gurui su uzurpirali i nepravilno raspodelili novac, zloupotrebivši ostale ISKCON resurse za svoj lični prestiž i čulno zadovoljenje.

ČINJENICA: ISKCON gurui su imali nedozvoljene seksualne odnose kako sa ženama, tako i sa muškarcima, a moguće čak, i sa decom.

ČINJENICA: (...itd, itd...)”

(Gde su Ritvik ljudi u pravu, Jayadvaita Svami, 1996).

Novopridošlima u ISKCON se govori, da na njima leži odgovornost za pažljivu proveru ISKCON gurua, na osnovu knjiga i instrukcija Šrila Prabhupada. Oni trebaju biti uvereni, da guru poseduje neophodne kvalifikacije, za davanje inicijacije. Međutim, ako takav budući učenik dođe do zaključka, da niko od “fizički prisutnih” gurua ne odgovara standardu, pa tako poželi da svoju veru položi jedino u Šrila Prabhupada, kao svog *dikša* gurua, on biva nemilosrdno najuren iz Društva.

Da li je ovo pošteno? Na kraju krajeva, on je uradio samo ono, što mu je GBC i rekao da uradi. Da li on treba biti kažnjen, samo zato što nije došao do “pravog” zaključka, posebno kada postoji tako jasan i nedvosmislen dokaz, da je ovaj izbor upravo ono, što je Šrila Prabhupada svo vreme hteo?

Da li je razumno očekivati, da neko ima nepokolebljivu veru u sadašnje ISKCON gurue, kada jedan vidi, da je i sam GBC iz nužde pribegao postavljanju strogo kaznenog sistema, samo da bi ih mogao sve držati pod kontrolom? Kazneni sistem, o kome nikada nije bilo reči u tim istim knjigama i instrukcijama za buduće učenike, na osnovu kojih su oni trebali doneti svoju odluku. Teško je pronaći jasniji slučaj samoprotivrečnosti.

Najbolje bi bilo za sve nas, da konačno počnemo slediti jasnu naredbu Šrila Prabhupada, tj. da ga zadržimo kao jedinog inicirajućeg gurua za ISKCON. Ko

se još može protiviti tome?

19. “Prema časopisu “ISKCON” iz 1990, neka Šrila Prabhupadova braća po Bogu su zaista bili ačarije.”

Ko je ovo rekao?

- Onaj, ko je rekao, da reč *ritvik* nepostoji u Vaišnavskom rečniku (*Časopis ISKCON* 1990, str.23), i pored toga, što je termin iznova bio korišćen kako u *Šrimad-Bhagavatamu*, tako i u pismu od 9-og Jula, koje je Šrila Prabhupada lično potpisao.
- Onaj, ko je implicitno naglasio, da Šrila Prabhupada nije bio specijalno opunomoćen da inicira:
“Bhaktisiddhanta Sarasvati nije rekao, niti je dao bilo kakav dokument za to, da Swamiji (Šrila Prabhupada) bude guru.”
(Časopis ISKCON 1990, str.23)
- Onaj, ko je rekao, da su Tirtha, Madhava i Šridhar Maharadž bili verodostojni *ačarije*, ne obazirući se na ono što je Šrila Prabhupada rekao, a to je, da ni jedan od njih neposедуje neophodne kvalifikacije:
“Ali u našoj *sampradaji* postoji sistem. Potome Tirtha Maharadž, Madhava Maharadž, Šridhar Maharadž, naš Gurudev, Swamiji - Swamiji Bhaktivedanta Swami – svi su oni postali *ačarije*.”
(Časopis ISKCON 1990, str.23)

Suprotno gore izloženom, evo šta je Šrila Prabhupada mislio za jednog od ovih “*ačarija*”:

“Bhakti Vilas Tirtha je očigledno vrlo neprijateljski nastrojen prema našem Društvu, i on takode nema jasnu koncepciju o devocijskoj službi. On je zavaden.”

(Šrila Prabhupada, Pismo Sukadevi, 14/11/73)

....A evo šta je rekao i za ostale:

“Među mojom braćom po Bogu, nepostoji niko a da je kvalifikovan da postane *ačarija*.”

(Šrila Prabhupada, Pismo Rupanugi, 28/4/74)

- Onaj, ko je nedavno izjavio, da Šrila Prabhupada nije dao sve što je potrebno, tako da je bilo nužno prići *rasika*-guruu, u cilju dobijanja višeg znanja.

20. “Ponekad je Šrila Prabhupada govorio i dobro o svojoj braći po Bogu.”

To je tačno, jer se Šrila Prabhupada s vremena na vreme svojoj duhovnoj braći obraćao i na diplomatski način, npr. u odnosu sa Šridhar Maharadžem kao njegovim *šikša* guruom itd. Šrila Prabhupada je takođe bio i veoma srdačna osoba, sa iskrenom ljubavlju i privrženošću prema svojoj duhovnoj braći, uvek pokušavajući da ih na razne načine uključi u *Sankirtan* Pokret. Međutim, moramo shvatiti i to, u slučaju da su oni stvarno bili pravi *ačarjadeve*, Šrila Prabhupada svakako ne bi *nikada* ništa loše govorio o njima, ni jedan put. Govoriti o verodostojnim *dikša* guruima da su “neposlušni”, “zavidne zmiје”, “psi”, “svinje”, “ose” itd., bi samo po sebi bilo ozbiljna uvreda, i nije nešto što bi Šrila Prabhupada uradio. Da bi smo ilustrovali način, na koji je Šrila Prabhupada gledao svoju duhovnu braću, mi ćemo dole izložiti odlomke iz razgovora u sobi, u kome Bhavananda čita pamflet koji je istakao *Math* Tirtha Maharadža:

Bhavananda: Počinje s velikom štampom, “Ačarjadeva Tridandi Svami Šrila Bhaktivilasa Tirtha Maharadž. Svi učeni ljudi znaju, da u mračnom dobu Indije, kada je Hinduizam bio u velikoj opasnosti...”

Šrila Prabhupada: (*smeh*) ... Ovo je glupost.

Očigledno, kakvim je tipom “*ačarjadeve*” Šrila Prabhupada smatrao Tirthu Maharadža (istog Tirthu Maharadža, koji je predstavljen kao verodostojni *ačarija* u ranije pomenutom časopisu ISKCON 1990). Dalje je u pamfleu opisano, kako je Šrila Bhaktisiddhanta bio veoma srećan, što je postojala tako divna osoba koja će nastaviti misiju.

Bhavananda: “...U pravo vreme, on (Šrila Bhaktisiddhanta) je dobio veliku ličnost, koja je spremno primila teret na svoja leđa...”

Šrila Prabhupada: Samo pogledaj sada! “On je dobio veliku ličnost”. On je ta ličnost. On će takođe to i dokazati. (kasnije) ... Njega niko ne prihvata... Gde je njegova veličina? Ko zna za njega? Samo vidi. On pravi plan da proglasi sebe velikom ličnošću ... (Tirtha Maharadž) on nam jako zavidi... Ovi raskali mogu praviti neke probleme.

(Šrila Prabhupada, Razgovor u Sobi, 19/1/76, Mayapur)

Šrila Prabhupada nikada ne bi opisao verodostojne *ačarije* kao zavidne raskale, koji samo žele praviti uznemirenje. Nažalost, čak i do današnjeg dana, neki članovi Gaudiya Math-a još uvek stvaraju uznemirenja. Najbezbednije je, odavati

im poštovanje s velike udaljenosti.

21. “Mi znamo, da verodostojni *ačarije* ne moraju obavezno biti tako uzvišeni, stoga što oni ponekada mogu i da padnu.”

Šrila Prabhupada izjavljuje upravo suprotno:

“Verodostojan duhovni učitelj je u učeničkom nasleđu još od pamtiveka i uopšte ne odstupa od uputstava Uzvišenog Gospodina.”
(Bg. 4.42, smisao)

22. “Ali prethodne *ačarije* čak opisuju i to, šta trebamo raditi u slučaju, kada duhovni učitelj skrene s puta predanog služenja.”

Ti devijantni gurui, o kojima je reč, nikada ne mogu biti, po definiciji, članovi večnog učeničkog nasleđa. Radije, oni su bili ne-oslobođene duše, jednostavno samo-autorizovani porodični sveštenici, koji su se postavili kao inicirajući *ačarije*. Verodostojni članovi učeničkog nasleđa nikada ne odstupaju s puta predanog služenja:

“Bog je uvek Bog, Guru je uvek Guru.”

(*Nauka o Samospoznaji*, poglavlje 2)

“Dakle, ako je loš, kako može postati guru.?”

(*Nauka o Samospoznaji*, poglavlje 2)

“Čisti *bhakta* je uvek slobodan od maje i njenog uticaja.”

(Š.B. 5.3.14)

“Prvoklasni *bhakta* ne može pasti.”

(*C.c. Madhya*, 22.71)

“Duhovni učitelj je uvek oslobođen.”

(Šrila Prabhupada, Pismo Tamala Krišni Gosvamiju, 21/6/70)

Nepostoji nijedan jedini primer u knjigama Šrila Prabhupada, koji govori, da je opunomoćeni *dikša* guru u našem učeničkom nasleđu ikada skrenuo s puta predanog služenja. U nameri da podrže svoju teoriju, da *ačarije* ponekada mogu i pasti, oni se služe primerom Šukračarije. Ali taj primer je apsolutno neumesan, otkako Šukračarija nikada nije bio opunomoćeni član našeg učeničkog nasleđa. Ponekad se ukazuje i na zabavu Gospodina Brahme i njegove ćerke. A ipak je u *Šrimad-Bhagavatamu* jasno utvrđeno, da su se ovi događaji odigrali pre no

što je Gospodin Brahma postao vođa naše *sampradaje*. I zaista, kada je učenik Nitaj naveo taj događaj kao primer padanja *ačarije*, Šrila Prabhupada je postao veoma nezadovoljan.

Aksayananda: Nedavno mi je jedan *bhakta* rekao, da *ačarija* ne mora nužno biti čisti *bhakta* (...)

Šrila Prabhupada: Ko je taj raskal? (...)

Aksayananda: On je to rekao. Nitaj je to rekao. On je to rekao u ovom kontekstu. On je rekao, da je Gospodin Brahma *ačarija* u Brahma-*sampradayi*, mada je on ipak, ponekad pod uticajem gune strasti. Pa se tako čini, prema njemu, da *ačarija* ne mora nužno biti čisti *bhakta*. Tako da mi ovo nije jasno. (...)

Šrila Prabhupada: On je isfabrikovao svoju ideju. Zato je on raskal. Zato je on raskal. Da li je Nitaj postao autoritet? (...) On je zamislio neki nitkovluk, pa na takav način to izražava. Zato je on još gori od raskala. Takve se stvari sada dešavaju.

(Jutarnja Šetnja, Vrindavan, 10-ti December 1975)

Prema Šrila Prabhupadu, jedino neautorizovani gurui mogu biti poneti zgrtanjem bogatstva i ženama.

Uprkos potpunom odsustvu primera pada verodostojnih gurua u knjigama Šrila Prabhupada, *GBC* knjiga *GII*, ima celo poglavlje na temu, šta učenik treba da uradi, kada njegov prethodni verodostojni guru odstupi! To poglavlje počinje naglašavanjem važnosti prilaženja “sadašnjoj vezi”, a ne “preskakanjem” sadašnje veze. (*GII*, str. 27). Međutim, autor i dalje nastavlja da radi upravo ovo, citirajući brojne prethodne *ačarije*, u pokušaju da uspostavi principe koje Šrila Prabhupada nikada nije poučavao. Gurui, opisani od strane ovih prethodnih *ačarija*, nikada nisu mogli biti verodostojni članovi *parampara*:

“Narada Munija, Haridasa Takuru i druge *ačarije*, posebno opunomućene da šire Gospodinove slave, niko ne može dovesti na materijalni nivo.” (*Š.B.* 7.7.14, smisao)

Kao primer, koliko je opasno “preskakanje” prethodnih *ačarija*, može da posluži i sam *GII* priručnik, posebno poglavlje na temu “re-inicijacija” (termin, nikada upotrebljen od Šrila Prabhupada, niti od drugih prethodnih *ačarija*). U poglavlju “pitanja i odgovori” (*GII*, pitanje 4, str.35) se opisuju uslovi, pod kojima jedan može odbaciti gurua i prihvatiti “re-inicijaciju”. Zatim sledi “objašnjenje”:

“Na sreću, tajnu ovog pitanja je za sve nas razjasnio Šrila Bhaktivinoda

Thakura u svojoj *Jaiva Dharmi* i Šrila Jiva Gosvami u svojoj *Bhakti Sandarbhi*.” (GII, str.35)

Na nesreću, izraz “na sreću” u datom slučaju znači, “*pošto je Šrila Prabhupada zanemario reći šta treba uraditi, kad guru odstupi, mi ga zato možemo preskočiti i obratiti se svim tim prethodnim ačarijama.*” I pored toga što je Šrila Prabhupada govorio, da se svo neophodno znanje o duhovnom životu nalazi u njegovim knjigama. Zašto onda sprovodimo sistem, koji naše prethodne ačarije nikada nisu pomenule?

23. “Ali šta ima loše u konsultovanju prethodnih ačarija?”

Ništa, sve dok ih ne pokušamo iskoristiti, za dodavanje nekih novih principa, koji nisu bili spomenuti od našeg sopstvenog ačarije. Ideja o tome, da verodostojni guru može odstupiti, je u potpunosti strana svemu onome što je Šrila Prabhupada učio. Svi problemi oko pitanja “izvornog porekla *jive*”, nastaju zahvaljujući ovoj sklonosti da se preskoči autoritet Šrila Prabhupada:

“...mi moramo gledati prethodne ačarije kroz Šrila Prabhupada. Mi ne možemo preskakati preko Šrila Prabhupada, a zatim se osvrnati gledajući ga očima prethodnih ačarija.”

(*Naš Izvorni Položaj*, GBC Štampa, str. 163)

Kako se može usvojiti potpuno nov filozofski princip, nikada spomenut od strane Šrila Prabhupada, “gledati prethodne ačarije kroz Šrila Prabhupada?”

Čak i da je GBC interpretacija u *GII*, *saglasna* s pisanjima prethodnih ačarija, mi ih i dalje ne možemo iskoristiti, za modifikaciju ili dodavanje bilo čega u učenjima Šrila Prabhupada. Ovo je jasno objašnjeno u dva stiha *Šri Krišna Bhajanamrite*, knjige Šrila Narahari Sarakare. U *GII* su trebali spomenuti ova dva stiha kao meru predostrožnosti, otkako oni svoje teze podržavaju koristeći se drugim stihovima iz te knjige:

Stih 48:

“Učenik može čuti neku instrukciju od drugih naprednih Vaišnava, ali nakon dobijanja takve dobre instrukcije, on je dužan istu predstaviti svom duhovnom učitelju. Nakon što ju je predstavio, on treba ponovo poslušati ista učenja od njegovog duhovnog učitelja sa odgovarajućim instrukcijama.”

Stih 49:

“... onaj učenik, koji sluša reči drugih Vaišnava, čak iako su njihove

instrukcije odgovarajuće i pravilne, ali iste ne potvrdi sa svojim duhovnim učiteljem, nego ih neposredno prihvati po svojoj volji, se smatra lošim učenikom i grešnikom.”

Ako GBC stvarno želi ostati dosledan, i raditi u interesu duhovnih života svih ISKCON članova, mi bi smo ponizno predložili, temeljnu prepravku knjige *GII* u skladu s gore izloženim naredbama.

24. “Zašto Šrila Prabhupada nije objasnio, šta treba uraditi, kada guru odstupi s pravog puta?”

Prema Šrila Prabhupadovoj konačnoj naredbi, on je trebao biti inicirajući guru daleko u budućnost, kao opunomoćena sadašnja veza u lancu učeničkog nasleđa. Prema tome, on ne može ni na sekundu skrenuti s puta devocijske službe:

“Verodostojni duhovni učitelj uvek neokaljano predano služi Svevišnju Božansku Ličnost.”

(C.c. Adi, 1.46 smisao)

Šrila Prabhupada je učio, da guru može pasti samo onda, kada nije pravilno opunomoćen da inicira:

“...ali ponekada ako nije pravilno ovlašćen, i samo na vlastitu inicijativu postane duhovni učitelj, može se desiti, da ga na stranputicu odvuče zgrtanje bogatstva i veliki broj učenika.”

(Nektar Devocije, str.116)

Kada guru padne, to je ubedljiv dokaz, da on nikada nije bio pravilno opunomoćen od prethodnih *ačarija*. Čak, i da ni jedan ISKCON guru nikada nije pao, s punim pravom možemo postaviti pitanje, odakle njima punomoć za davanje inicijacije.

GBC ima taj problem, što prihvata očiglednu istinu citata, kao što je onaj gore izložen, tako da se pred njima grana razno neprijatno tkanje grozote. Jer svi ISKCON gurui tvrde, da su svi oni opunomoćeni do istog stepena, kao deo jednog paketa (pošto se Šrila Prabhupadova navodna “naredba”, mogla jednako primeniti na sve njih), i sama činjenica, da su mnogi od njih vidljivo pali, je pouzdan dokaz, da “naredba” nije bila pravilno shvaćena. Da su oni zaista bili pravilno opunomoćeni, ne bi bilo govora o tome da bilo ko od njih može pasti. Nesumnjivo, svi bi oni bili *maha-bhagavate*:

“Duhovni učitelj je uvek oslobođen.” (Šrila Prabhupada, Pismo, 21/6/70)

25. “Kada samo jedan od učenika Šrila Prabhupada dostigne savršenstvo, *ritvik* sistem će postati nepotreban.”

Ta pretpostavka, ponekada nazvana i “meka *ritvik* filozofija” počiva na predpostavci, da je *ritvik* sistem bio uspostavljen *samo* zato, što u vremenu do Šrila Prabhupadovog odlaska nije bilo kvalifikovanih učenika. Međutim, ova predpostavka je špekulacija, jer istu Šrila Prabhupada jednostavno nikada nije izgovorio.

Nema nikakvog dokaza, da je *ritvik* sistem bio postavljen samo kao reakcija na nedostatak kvalifikovanih ljudi, i da jednom, kada se pojavi kvalifikovana osoba, mi taj sistem trebamo prestati slediti. Ova predpostavka ima i nesrećan neželjeni efekat jer gura *ritvik* sistem u drugi plan, predstavljajući ga drugorazrednim i privremenom zamenom, dok je on ustvari savršen Krišnin plan. A takođe i otvara mogućnost, nekim budućim bezobzirnim, harizmatičnim ličnostima, da zaustave *ritvik* sistem, praveći šou demonstrirajući lažnu predanost.

Teoretski, čak i da su postojali kvalifikovani *uttama adbhikari* učenici, i da su isti prisutni i sada, oni bi i dalje morali slediti *ritvik* sistem, ako imaju želju ostati u ISKCON-u. Kao što smo već rekli, nepostoji nikakav razlog, zašto kvalifikovana osoba ne bi bila i više nego srećna, da sledi naredbu Šrila Prabhupada.

Moguće poreklo ovakve miskoncepcije mogu biti i instrukcije Šrila Bhaktisiddhante, ostavljene Gaudiya Mathu. Šrila Prabhupada nam je govorio, da je njegov Guru Maharadž zatražio da se oformi GBC i rekao, da će se u bliskoj budućnosti pojaviti samoobasjani *ačarija*. Kao što znamo, ovu naredbu Gaudiya Math nije sledio, što je rezultiralo katastrofalnim ishodom. Neki *bhakte* veruju, da mi takođe moramo biti oprezni u iščekivanju samoobasjanog *ačarije*; a pošto on može doći u svakom trenutku, *ritvik* sistem, je samo mera popunjavanja praznine.

Nezgodna s ovom teorijom, je u tome što su instrukcije Šrila Bhaktisiddhante ostavljene njegovim učenicima, različite, od onih koje je Šrila Prabhupada ostavio nama. Šrila Prabhupada je svakako ostavio instrukcije, da GBC treba nastaviti upravljati njegovim Društvom, ali on nije ništa rekao o pojavi budućeg samoobasjanog *ačarije* za ISKCON. Umesto toga, on je uspostavio *ritvik* sistem posredstvom koga će on ostati *ačarija* i “ubuduće”. Očigledno, da mi kao učenici ne možemo preskakati Šrila Prabhupada i otpočeti sleđenje Šrila Bhaktisiddhante Sarasvatija.

Da je Šrila Prabhupada dobio neku zapovest od Krišne, da će se u njegovom Društvu uskoro pojaviti novi *ačarija*, on bi za to sigurno dao neku naredbu u njegovoj konačnoj instrukciji. Umesto toga, on je naredio da se *samo* trebaju deliti njegove knjige, i da će one biti zakon za sledećih deset hiljada godina.

Šta onda ostaje budućem *ačariji* da uradi? Šrila Prabhupada je već osnovao Društvo, koje će ispuniti svako proročanstvo i smisao našeg učeničkog nasleđa za preostali deo *Sankirtan* Pokreta.

Kako je moguće da se unutar ISKCON-a pojavi novi samoobasjani *dikša* guru, kada je jedina osoba, koja ima pravo davati *dikšu*, - Šrila Prabhupada? Neki su ustanovili, da *ačarije* imaju moć menjati stvari, i da bi tako, novi *ačarija* mogao promeniti *ritvik* sistem u ISKCON-u. No, da li bi ikada opunomoćeni *ačarija* osporio direktne naredbe, koje su prethodne *ačarije* ostavile svojim sledbenicima? Tako nešto, bi zasigurno bilo podrivanje autoriteta prethodnih *ačarija*. To bi sigurno izazvalo nedoumicu i zbunjenost onih sledbenika, suočenih sa nepoštenim izborom, čiju naredbu treba slediti.

Sve takve zabrinutosti istog momenta iščekavaju, jednom kada pročitamo konačnu naredbu. Tu jednostavno nema nikakvog pomena, o “mekoj” *ritvik* naredbi. Pismo samo kaže “*henceforward*” - “ubuduće”. Zato, reći da će se *ritvik* sistem okončati s pojavom novog *ačarije*, ili savršenog učenika, je nečija lično usadena mentalna špekulacija, namerno usmerena protiv savršeno jasnog zahteva. Pismo podržava jedino “nedvosmisleno razumevanje” *ritvik* sistema, tj:

Šrila Prabhupada će biti jedini inicirajući guru unutar ISKCON-a, dokle god postoji Društvo.

Ovo razumevanje je dosledno ideji, da je Šrila Prabhupada svojim sopstvenim snagama već obezbedio uspeh svoje misije (molimo vidite u ovom poglavlju prigovor br. 8: “Vi hoćete reći, da Šrila Prabhupada nije napravio čiste *bhakte*?”)

Ponekad se tvrdi, iz razloga što Pismo od 9-og Jula opunomoćava samo 11 originalno imenovanih *ritvika*, da se sistem mora stopirati onog momenta, kada 11 postavljenih osoba umru ili odstupe s puta propisanih standarda.

Ovo je prilično ekstreman argument. Na kraju krajeva, Pismo od 9-og Jula ne kaže da *samo* Šrila Prabhupada može birati *ritvike*, ili da se spisak delujućih *ritvika* nikada ne može dopuniti. Postoje i drugi sistemi upravljanja koje je uspostavio Šrila Prabhupada, kao što je i sam GBC, gde se po potrebi novi članovi mogu slobodno dodavati ili isključivati. Nelogično je izabrati jedan sistem upravljanja, i tretirati ga potpuno drugačije, od ostalih podjednako važnih sistema. Ovo je naročito tako, jer Šrila Prabhupada nikada nije čak ni nagovestio, da pristup za održavanje *ritvik* sistema treba biti bilo kako drugačiji, od pristupa održavanja drugih sistema koje je on lično uspostavio.

Ovaj argument je iz nekog razloga postao popularan, zbog toga mi pozivamo čitaoca da razmotri sledeće tačke:

1) U Topanga Canyon transkriptu, Tamala Krišna Gosvami saopštava sledeće

pitanje koje je postavio Šrila Prabhupadu, za vreme dok se spremao da otkuca spisak izabranih *ritvika*:

Tamala Krišna: Šrila Prabhupada, da li je ovo sve ili hoćete dodati još nekoga?

Šrila Prabhupada: Ako bude bilo neophodno, i drugi mogu biti dodati. (Pyramid House Ispovesti, Topanga Canyon, 3/12/80)

Naravno, ako su neki ili svi *ritvici* umrli, ili ozbiljno odstupili od propisanih standarda, to se svakako može smatrati “neophodnošću” tj. posebnom okolnosti, stoga se novi *ritvici* mogu “dodati”.

- 2) Pismo od 9-og Jula definiše *ritvike* kao “predstavnike *ačarije*”. GBC ima svu slobodu i punomoć, izabiranja ili uklanjanja bilo kojih kandidata koji bi predstavljali Šrila Prabhupada, bili oni *sanjasiji*, Predsednici Hramova, ili čak, i sami GBC članovi. Oni su do danas, odobrili *dikša* gurue za koje se mislilo da su direktni predstavnici same Svevišnje Božanske Ličnosti. Zato bi za njih trebalo biti lako da izaberu, onoliko koliko je to u njihovoj moći, nekoliko, za davanje-duhovnih-imena sveštenika, koji bi odgovorno delovali u ime Šrila Prabhupada.
- 3) Pismo od 9-og Jula pokazuje da je namera Šrila Prabhupada bila, da se *ritvik* sistem nastavi slediti “ubuduće”. Šrila Prabhupada je oformio GBC kao najviše upravno telo, tako da bi ono moglo pomagati i kontrolisati sve sisteme, ustanovljene od Šrila Prabhupada. *Ritvik* sistem, je bio njegov sistem za upravljanje inicijacijama. GBC ima posao da održava taj sistem, dodavajući ili uklanjajući ljude, isto kao što to rade i u svim drugim oblastima, nad kojima imaju punomoć za upravljanje.
- 4) Pisma izdata 9-og, 11-og, i 21-og Jula ukazuju, da spisak može biti dopunjen uz upotrebu takvih fraza, kao što su “so far”- (do sada), “thus far”- (dosad), “initial list”- (prvobitni spisak) itd. Stoga je, mehanizam za dodavanje dopunskih *ritvika* već morao biti stavljen na snagu, bez obzira na to, što je sam sistem još morao da sačeka na izvršenje.
- 5) Dok jedan pokušava razumeti instrukciju, on će prirodno, prvo razmotriti koji *cilj* stoji iza nje. Pismo potvrđuje, da je Šrila Prabhupada imenovao “neke od njegovih senior učenika da vrše službu kao “*ritvik*” - ili predstavnik *Ačarije*, za *cilj* izvođenja obreda inicijacije...” i da je u to vreme Šrila Prabhupada već odobrio “do sada” jedanaest imena. Cilj poslušnog učenika, je da razume naredbu i da deluje u interesu celokupnog sistema. Sasvim je jasno, da se cilj konačne naredbe ne sastoji u tome, da se sve buduće inicijacije vežu isključivo za “elitnu” grupu individua (“neke (...) do sada”) koja će pre ili kasnije umreti, i na taj način okončati proces

inicijacije unutar ISKCON-a. Radije, cilj naredbe je bio da obezbedi praktično nastavljanje inicijacije, od tada pa nadalje. Prema tome, ovaj sistem mora ostati na snazi sve dok postoji potreba za iniciranjem. Na taj način dodavanje, kada je to potrebno “senior učenika”, da deluju kao “predstavnici *ačarije*”, bi garantovalo, da cilj već uspostavljenog *ritvik* sistema za nastavljanje inicijacije, bude zadovoljen.

- 6) Zajedno sa Šrila Prabhupadovim Zadnjim Zaveštanjem (koje ukazuje na to, da svi budući rukovodioci za trajna vlasništva u Indiji mogu biti birani jedino među njegovim “iniciranim učenicima”), koje daje savršeno jasnu predstavu o tome, da je namera Šrila Prabhupada bila, da *ritvik* sistem bude na snazi neograničen period vremena, a da GBC jednostavno treba upravljati tim sistemom.

Zbog toga, je uvek postojala mogućnost da je Šrila Prabhupada mogao opozvati naredbu, samo ako je on to hteo. Kao što je ranije rečeno, protiv instrukcija, bi trebala biti u najmanju ruku onoliko jasna i nedvosmislena, koliko i lično potpisano pismo, koje je isprva *ritvik* sistem i stavilo na snagu. Za Krišnu i Njegovog čistog *bhaktu* je sve moguće:

IZVEŠTAČ ‘Newsday’: Vi ste sada vođa i Duhovni Učitelj. Ko će zauzeti vaše mesto?

Šrila Prabhupada: To će Krišna urediti, ko će zauzeti moje mesto.

(Intervju, 14/7/76, New York)

Međutim, mi smatramo, da je sigurnije slediti naređenja koja smo dobili od našeg *ačarije*, nego da špekulišemo o onim naređenjima, koja mogu a i ne moraju stići u budućnosti, ili još gore, izmišljati svoja sopstvena.

26. “Predlagači *ritvik* sistema se jednostavno ne žele predati guruu.”

Ova optužba je zasnovana na miskoncepciji, koja zagovara sledeću tezu; da bi smo se uopšte mogli predati Duhovnom Učitelju, on mora biti prisutan fizički. Da je ovo bio slučaj, onda se niko od prvih učenika Šrila Prabhupada, ne bi mogao sada predati njemu. Predavanje Duhovnom Učitelju znači sleđenje njegovih instrukcija, i to je moguće postići nezavisno od toga, da li je on fizički prisutan ili ne. Svrha ISKCON-a, je pružiti odgovarajuće vodstvo i dati ohrabrenje svim novopridošlima u Društvo, kroz potencijalno neograničene *šikša* odnose. Kada se sadašnji GBC i sam preda naredbi Šrila Prabhupada, ovaj će sistem prirodno inspirisati i sve ostale, da se počnu sve više predavati, a možda će čak inspirisati i ekstremno angažovane *ritvik* aktiviste, da urade to isto.

Čak i da su svi predlagači *ritvik* sistema, doista bili tvrdoglavo neradi da se

predaju guruu, to i dalje, ne može osporiti Devetojulsku naredbu. Činjenica, da su *pro-ritvici*, navodno, tako snažno ne-predani, bi trebala još više podstaći odlučnost GBC-ja da sledi Šrila Prabhupadovu konačnu naredbu, ako ne iz nekog drugog razloga, a ono barem da napravi suprotnost.

27. “Ali ko će nuditi vodstvo i davati službu *bhaktama*, ako više ne bude bilo *dikša* gurua.”

Dikša guru će biti: Šrila Prabhupada; i vodstvo i služba će se davati na potpuno isti način, kao što je to bilo i u njegovom fizičkom prisustvu, kroz čitanje njegovih knjiga i kroz *šikša* guru odnose s drugim *bhaktama*. Pre 1977, kada bi neko pristupio Hramu, on bi bio podučavan od strane *Bhakte* Lidera, *Sankirtan* Lidera, posećujućih *Sanjasija*, Kuvara, *Puđarija*, Predsednika Hrama, itd. Dobijanje ličnog vodstva direktno od Šrila Prabhupada je bila vrlo retka pojava. Zapravo, on je konstantno obeshrabrivao takve interakcije, da bi se mogao usredsrediti na svoje pisanje. Mi predlažemo, da se stvari nastave slediti onako, kako ih je Šrila Prabhupada postavio.

28. “U tri je slučaja Šrila Prabhupada rekao da vam je potreban fizički guru, pa ipak, vaša cela pozicija počiva na ideji, da vam fizički guru nije potreban.”

“Prema tome, čim mi postanemo malo naklonjeni prema Krišni, On nam iz našeg srca počinje davati povoljne instrukcije, da bismo mogli postepeno napredovati, postepeno. Krišna je prvi duhovni učitelj, a kada mi postanemo više zainteresovani, onda se moramo obratiti fizički prisutnom duhovnom učitelju.”

(Šrila Prabhupada *Bg.* Lekcija, 14/8/66, New York)

“Zato što se Krišna nalazi u svačijem srcu. Zapravo, On je duhovni učitelj, *caitya-guru*. Stoga, da bi nam pomogao, On se pojavljuje kao fizički prisutan duhovni učitelj.”

(Šrila Prabhupada *Š.B.* Lekcija, 28/5/74, Rome)

“Otuda se Bog zove *caitya-guru*, duhovni učitelj unutar srca. A fizički prisutan duhovni učitelj je Božja milost (...) On će ti pomoći iznutra i spolja, spolja kao fizički prisutan duhovni učitelj, a iznutra kao duhovni učitelj unutar srca.”

(Šrila Prabhupada Razgovor u Sobi, 23/5/74)

Šrila Prabhupada je koristio termin “fizički prisutan guru” kada je objašnjavao,

da se mi u uslovljenom stanju ne možemo osloniti samo na vodstvo *caitya-gurua* ili Nad Duše. Neophodno je predati se spoljašnjoj manifestaciji Nad Duše. A to je *dikša* guru. Takav Duhovni Učitelj, koji se smatra stanovnikom duhovnog sveta i poverljivim slugom Gospodina Krišne, se pojavljuje u materijalnom svetu samo zato, da bi pružio vodstvo palim uslovljenim dušama. Često će takav Duhovni Učitelj pisati materijalne knjige; on će davati lekcije, koje će se moći čuti materijalnim ušima i snimati na materijalne audio trake; on može ostaviti materijalne *murtije*, pa čak i fizički prisutan GBC, koji bi nastavio upravljati svime što je on osnovao, jednom, kada s materijalne tačke gledišta, on napusti planetu.

Međutim, ono što Šrila Prabhupada *nikada* nije učio, je to, da ovaj fizički guru takođe mora biti i *fizički prisutan*, da bi mogao delovati kao guru. Kao što smo već utvrdili, da je ovo bio slučaj, onda se trenutno niko ne bi mogao smatrati njegovim učenikom. Ako guru uvek mora biti fizički prisutan, iz razloga da bi smo mogli primiti transcendentalno znanje, onda su onog momenta kada je Šrila Prabhupada napustio planetu, svi njegovi učenici trebali uzeti “re-inicijaciju”. Štaviše, *na hiljade Šrila Prabhupadovih učenika je bilo inicirano bez ikakvog kontakta sa fizičkim telom Šrila Prabhupada*. A ipak je prihvaćeno da su svi oni prišli, ispitivali, da su se predali, služili i primili inicijaciju, od fizički prisutnog duhovnog učitelja. I niko ne izlaže argument, da su njihove inicijacije nepostojeće i nevažeće na osnovu gore tri izložena citata.

29. “Zar *dikša* guru ne može biti uslovljena duša?”

Kao što smo već spomenuli, na samo jednom mestu u učenjima Šrila Prabhupada se posebno spominju kvalifikacije *dikša* gurua (C.c. *Madhya*, 24.330). To poglavlje *Caitanya-caritamrte* specijalno obrazlaže proces *dikše*. Citat jasno dokazuje, da *dikša* guru mora biti *maha-bhagavata*. Tu trebamo primetiti još i glavnu stvar, a to je, Šrila Prabhupadova upotreba reči “must” (mora), “must” (mora), i “only” (jedino, samo). Nemoguće je biti jasniji od ovoga. *Nepostoje* citati, koji bi dokazali, da *dikša* guru može biti uslovljena duša. Ovo nije nešto što iznenađuje, jer bi drugačije, Šrila Prabhupada propovedao da postoji protivrečnost u *guru-tattvi*. Postoje citati, koji mogu davati *utisak*, da podržavaju ideju o ne-oslobođenom guruu, i oni su obično svrstani u dve kategorije:

- 1) Citati, koji opisuju kvalifikacije *šikša* gurua: ovi citati naglašavaju, kako je lako delovati kao guru, kako to čak i dete može, i obično je povezano sa stihom Gospodina Caitanye *amara ajnaya*.
- 2) Citati, koji opisuju *proces* dostizanja položaja gurua: ovi citati obično sadrže reč “postati”. Ovo je tako, zato što “striktним sledenjem” datog

procesa, jedan može napredovati i tako dobiti neophodne kvalifikacije, da može postati guru. Na ovakav način će jedan “postati” guru. U citatima se nigde nepominje, da će kvalifikacije *rezultantnog* guraa biti manje, od rezultata *maha-bhagavata*. Oni obično opisuju samo proces.

Mi smo ovde samo ukratko opisali taj proces, jer je to predmet koji može biti zapisan i u drugom dokumentu; važnije, to je tema koja nije direktno relevantna za sporno pitanje koje držimo u ruci-tj. šta je Šrila Prabhupada stvarno naredio. Samo zato, što *dikša* guru mora biti *maha-bhagavata* ne znači, da mi moramo imati *ritvik* sistem, ili što je Šrila Prabhupada uspostavio takav sistem. Naprotiv, čak i da su kvalifikacije *dikša* guraa minimalne, to i dalje ne znači, da Šrila Prabhupada nije naredio uspostavljanje *ritvik* sistema. Mi samo trebamo razmotriti ono šta je Šrila Prabhupada uradio, i to isto slediti; a ne ono, šta je Šrila Prabhupada *mogao* ili *trebao* uraditi. Ovaj dokument je specijalno posvećen, stvarnim konačnim instrukcijama Šrila Prabhupada.

30. “Šrila Prabhupada je postavio GBC na čelo Društva da upravlja svime, i ovo je taj sistem inicijacije, koji su oni izabrali.”

- Šrila Prabhupada nikada nije opunomoćio GBC, da menja bilo šta u sistemu upravljanja, što je on lično uspostavio:

“Rešeno: GBC upravno telo (Governing Body Commission) je osnovao Njegova Božanska Milost A.C. Bhaktivedanta Swami Šrila Prabhupada, da Ga predstavlja u izvršavanju dužnosti upravljanja Međunarodnim Društvom za Svesnost Krišne, čiji je On Osnivač–Ačarija i vrhovni autoritet. GBC prihvata kao svoj život i dušu Njegove Božanske instrukcije, i priznaje svoju potpunu zavisnost od Njegove milosti u svakom pogledu. GBC nema nikakvu drugu funkciju ili cilj, osim izvršavanja instrukcija koje nam je tako ljubazno Njegova Božanska Milost dao, i da čuva i širi Njegova učenja po celom svetu, u njihovoj čistoj izvornoj formi.”

(GBC-Definicija, Rezolucija1, GBC zapisnik 1975)

“Sistem menadžmenta će se nastaviti kao što je to bilo i do sada, nema potrebe za bilo kakvim izmenama.”

(Šrila Prabhupadovo Zadnje Zaveštanje, 4-ti Juni, 1977)

- *Ritvik* sistem je bio njegov izabran način za upravljanje inicijacijama unutar ISKCON-a. GBC ima dužnost, da obezbedi njegovo stalno pravilno funkcionisanje, a ne da ga (GBC) raspusti, i otpočne neki svoj sistem, kao i da usput razvija neku svoju sopstvenu filozofiju:

“Standarde sam vam već dao, sada ih pokušajte održavati, uvek, na osnovu standardne procedure. Ne pokušavajte uvoditi novine, stvarati ili fabrikovati bilo šta, to će sve upropastiti.”

(Šrila Prabhupada, Pismo Bali Mardan i Pušta Krišni, 18/9/72)

“Sada sam opunomoćio GBC da održava standarde za naše Društvo Svesnosti Krišne, zato vi, GBC, trebate uvek biti vrlo obazrivi. Sve moguće naredbe, sam vam već dao u svojim knjigama.”

(Šrila Prabhupada, Pismo Satsvarupi, 13/9/70)

“Imenovao sam 12 prvobitnih GBC članova, i dao sam im 12 zona da njima upravljaju i rukovode, ali vi ste jednostavno međusobnim sporazumom uspeali da sve izmenite, dakle, šta je ovo, ja neznam.”

(Šrila Prabhupada, Pismo Rupanugi, 4/4/72)

“Šta će se desiti kada ja ne budem bio tu, da li će GBC sve upropastiti?”

(Šrila Prabhupada, Pismo Hamsadutti, 11/4/72)

GBC bi trebao delovati isključivo u okviru granica, koje je uspostavio Šrila Prabhupada. Bolno je videti, da je Šrila Prabhupadovo predstavničko telo na bilo koji način kompromitovano, otkako je Šrila Prabhupada želeo, da svi zajedno rade pod njegovim rukovodstvom.

**Hajde da svi zajedno saradujemo, pod direktivom
Šrila Prabhupadove konačne naredbe.**

ZAKLJUČAK

Nadamo se, da je čitalac sada dobio dublji uvid u važnost Šrila Prabhupadove konačne naredbe o postupku budućih inicijacija unutar ISKCON-a. Mi se izvinjavamo, ako je bilo koji deo naše prezentacije ikoga uvredio; to nije bila naša namera, zato molimo oprostite, ako je bila neadekvatna.

Započeli smo ovaj dokument, naglašavajući kako smo uvereni u to, da ako su neke greške i bile napravljene, da one sigurno nisu bile namerne, i da zato, oko toga ne treba praviti “lov na veštice”, ili bespotrebno trošiti energiju svaljivajući krivicu na svakoga. Činjenica je, da nakon odlaska *Ačarije*, automatski nastaje neka zbunjenost. Kada jedan razmisli, da je sudbina Pokreta, zacrtana da traje još najmanje sledećih 9.500 godina, devetnaest godina zbunjenosti je zaista malo. Sada je vreme, da se svari sve ono što je pošlo naopako, da se učimo na našim greškama, i da nakon toga, prošlost ostavimo iza nas, da bi smo konačno počeli zajedno da pravimo bolji ISKCON.

Može se smatrati kao neophodnost, da se *ritvik* sistem počne postepeno uvoditi, možda čak i u fazama. Možda bi na kratko vreme, mogao biti na snazi uporedo s trenutnim M.A.S.S. sistemom, specijalno ugovoren vremenski period, da se ne bi stvorila nepotrebna tenzija i uznemirenje. Takve stvari bi zahtevale pažljivo razmatranje i ispitivanje. Pošto nam je zajednički cilj, da ponovo uspostavimo Šrila Prabhupadovu konačnu naredbu, onda bi unutar toga, trebala postojati posebna oblast, koja bi se na nežan način bavila osećanjima svih *bhakta*. Mi se prema *bhaktama* moramo odnositi sa svim dužnim poštovanjem i uvažavanjem, dajući im potrebno vreme da se prilagode. Ako bi se mogao predstaviti ekstenzivan program, u kome bi se sistematski predstavljala učenja i instrukcije Šrila Prabhupada na temu gurua i inicijacije, mi smo sigurni, da se cela stvar može preokrenuti vrlo brzo, uz minimum uznemirenja i mučnih osećanja.

Jednom, kada se svi slože da je *ritvik* sistem – pravi put napred, biće neophodan jedan period hlađenja, u kome će biti dozvoljeno, da godinama nagomilano neprijateljstvo na obe strane, postepeno iščezne. Treba se obezbediti mesto, gde će obe strane zajedno sedeti i sprijateljiti se. Nažalost, u sadašnjem momentu postoji velika nezrelost, kako od strane nekih predlagača *ritvik* sistema, pa tako i na suprotnoj strani. Mi svakako ne verujemo u to, da bismo se mi ponašali išta drugačije, ili da bismo mi uradili išta bolje, da smo mi kojim slučajem, bili ti senior učenici u vreme odlaska Šrila Prabhupada. Veća je verovatnoća, da bi smo mi stvari učinili još gorim.

Naše iskustvo nam govori, da mnoge ISKCON *bhakte*, čak šta više same senior *bhakte*, nisu nikada imale šansu da pobliže, detaljno, prouče pitanje *ritvika*. Nažalost, neka *ritvik* literatura je pisana u maniru ličnih napada i obračuna, sa

vrlo malo filozofije, što je i više nego dovoljno, da svakog čitaoca odbije od daljeg proučavanja. Mi smatramo da je ključ rešenja, barem kako mi to vidimo, u tome da GBC sam reši ovo sporno pitanje. Sa pravom informacijom, pred njima postavljenom, mi verujemo, da se sve može pravilno uskladiti i rešiti na vreme. Ovo bi svakako bilo mnogo više poželjno, nego stalno vršenje konstantnog pritiska na promenu, što propagira družina nekih razljućenih i ogorčenih *bhakta*, od kojih neki takođe imaju i svoje sopstvene agende, koje nisu potpuno u liniji sa Šrila Prabhupadovom konačnom naredbom.

Naravno, mi smo takođe pod uticajem četiri nedostatka uslovljene duše, i zato, mi toplo prihvatamo bilo kakve komentare ili kritike. Napisavši ovu knjižicu, mi se iskreno nadamo, da će diskusija u njoj izložena moći inspirisati i dati energije za to, da se krene u rešavanje jednog od najdugotrajnijih i najtežih problema sa kojima se ISKCON susreo, još od odlaska Njegove Božanske Milosti. Molimo, oprostite nam za naše uvrede. Sva Slava Šrila Prabhupadu.

Samo nas Šrila Prabhupada može ujediniti

Šta Je To Ritvik?

Ritvici su često definisani na jedan od dva pogrešna načina:

- 1) Kao nevažni funkcijski sveštenici, koji samo mehanički daju duhovna imena.
- 2) Kao *dikša* guru početnici, koji deluju na položaju *ritvika* sve do tada, dok nepostanu potpuno kvalifikovani, da iniciraju u svoje ime.

Sada ćemo ove definicije uporediti sa ulogom *ritvika*, originalno datim od Šrila Prabhupada.

Pogledajmo prvo definiciju 1). Položaj *ritvika* - je vrlo odgovorna služba. Ovo bi trebalo biti očigledno, pošto je Šrila Prabhupada specijalno izabrao 11 *bhakta*, koji su se već dokazali, da mogu na sebe primiti teret njegove misije. On nije tek tako izvukao imena iz šešira. Stoga, iako je veliki deo njihovih zadataka bio prilično rutinska, svakodnevna dužnost, oni su takođe trebali biti ti, koji bi prvi primetili znake devijacije od strogo postavljenih propisanih standarda, neophodnih za inicijaciju. Isto kao što je posao policajca većinom rutina, jer većina građana poštuje zakon, pa ipak, on će često biti prva osoba koja će saznati, kada se počinio neki prekršaj. Šrila Prabhupada bi često izrazio zabrinutost, da se inicijacija može sprovesti samo onda, kada bi se kandidat dokazao, da može mantrati 16 krugova dnevno, da može slediti četiri regulativna principa, da čita njegove knjige itd., u periodu od najmanje šest meseci. U slučaju, da Predsednik Hrama počne slati *ritviku* preporuke za kandidate, koji nisu ispunili jedan od uslova iz ovih esencijalnih oblasti, *ritvik* bi imao punomoć, da odbije inicijaciju. Na ovaj način, *ritvik* bi osigurao da se standardi unutar ISKCON-a održe istim onakvim, kakvi su bili onog dana, kada je Šrila Prabhupada napustio planetu.

Svakako, da bi *ritvik* i sam morao strogo slediti principe, i da tako, bude kvalifikovani *šikša* guru. Da li *ritvik* ima *šikša*, ili poučavajući odnos sa osobom koja se inicira, je drugo pitanje. On može imati, a i ne mora. Za *bhaktu* koji prihvati ovaj stav, njegov *ritvik* portfolio je odvojen i različit od njegovog *šikša* guru portfolia, iako se oni ponekada mogu preklapati. U vreme dok je Šrila Prabhupada bio fizički prisutan, novoinicirani učenici ne bi čak ni fizički sreli *ritvika* koji je bio zadužen za njihovu zonu. Vrlo često je ceremoniju inicijacije obavljao Predsednik Hrama, a ime novoiniciranog bi stiglo pismom od njegovog nimenovanog *ritvika*. U isto vreme, mi ne vidimo nikakav razlog, zašto *ritvik* ne bi i fizički sreo novoinicirane pa čak izveo i samu ceremoniju, ako je moguće, da se takav aranžman postigne na nivou lokalnog Hrama.

Sada ćemo razmotriti definiciju 2). Kao što smo više puta pomenuli, da bi jedan mogao prihvatati učenike, on mora biti potpuno opunomoćeni *maha-bhagavata*.

Pre nego što je Šrila Prabhupada otišao, on je uspostavio sistem, koji bi davanje inicijacije unutar ISKCON-a, od strane bilo koga - osim njega samog, učinio nelegalnim. Na taj način, nikome nije data nikakva punomoć, u bilo kojem budućem periodu ISKCON-a, da jedan može inicirati u svoje ime, odvojeno od Šrila Prabhupada. Pa tako, čak iako *ritvik* ili bilo ko drugi, dostigne nivo *maha-bhagavata*, on bi i dalje bio dužan slediti *ritvik* sistem, ako želi ostati u ISKCON-u. Nama je 9-og Jula, 1977, data konačna naredba, i ta naredba, ne kaže ništa o tome da će *ritvici* ikada postati *dikša* guru.

Koja je njihova dužnost, i kako se oni izabiraju:

- a) *Ritvik* prihvata učenika, daje novoiniciranima duhovno ime, mantra na brojanici, u slučaju druge inicijacije daje *gayatri* mantru – i sve to u ime Šrila Prabhupada (molimo vidite Pismo od 9-og Jula, str. 110). Ovo je Šrila Prabhupadov izabrani metod - koji je ostavio odgovornim *bhaktama*, za kontrolu inicijacijske procedure i standarda postavljenih unutar ISKCON-a. *Ritvik* će razmotriti sve preporuke, poslate od strane Predsednika Hramova, da bi bio siguran u to, da su budući učenici ispunili potrebne standarde devocijske službe.
- b) *Ritvik* je sveštenik, i zbog toga, mora biti kvalifikovani *brahmana*. Kada je Šrila Prabhupada izabirao *ritvike*, on bi prvo predložio “senior *sanjasije*”, mada je takođe birao i osobe koje nisu bili *sanjasiji* (molimo vidite razgovor od 7-og Jula u poglavlju ‘Dodaci’). Izabrani *ritvici* su bili seniori, ozbiljni ljudi, koji su bili odgovorni za pravilno sprovođenje inicijacije po čitavom svetu.
- c) Buduće *ritvike* može birati GBC. Način, na koji bi *ritvici* bili izabirani, ukoravani ili opozivani, bi bio praktično identičan načinu, koji danas GBC koristi u svom odnosu sa *dikša* guruima unutar ISKCON-a. Ovo je definitivno, u okviru moći GBC-ja, i odobreno je od Šrila Prabhupada, pošto GBC ima svo ovlašćenje da izabira i proverava veliki broj senior članova, kao što su *sanjasiji*, poverenici, zonski sekretari itd. Tamala Krišna Gosvami, je u “Topanga Canyon” ispovesti iz 1980 (molimo vidite poglavlje ‘Dodaci’) takođe priznao, da GBC može dodati i druge *ritvike*.

Sumirano, sistem bi radio na potpuno isti način kao i onda, kada je Šrila Prabhupada bio fizički prisutan na planeti. Raspoloženje, stav, odnosi među raznim grupama itd. se trebaju nastaviti slediti neizmenjeno od onog načina, iz kratkog četvoromesečnog perioda te 1977 godine. I kao što je Šrila Prabhupada izričito naglasio u drugom paragrafu svog Testamenta:

“Sistem menadžmenta će se nastaviti kao što je to bilo i do sada, nema potrebe za bilo kakvim izmenama.”

D I K Š A

“*Dikša* je proces kojim osoba može probuditi svoje transcendentalno znanje i poništiti sve posledice grešnih dela. Onaj ko je veoma dobro proučio razotkrivene spise zna da se taj proces naziva *dikša*.”

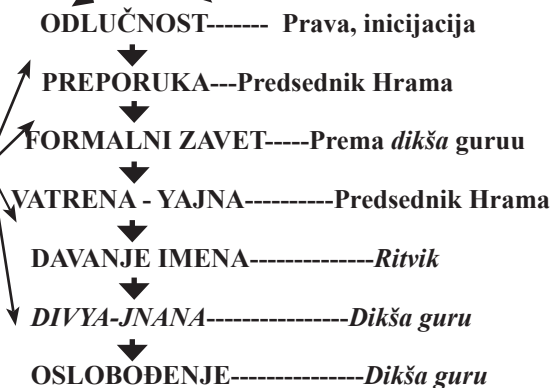
(C.C. *Madhya*,15:108)

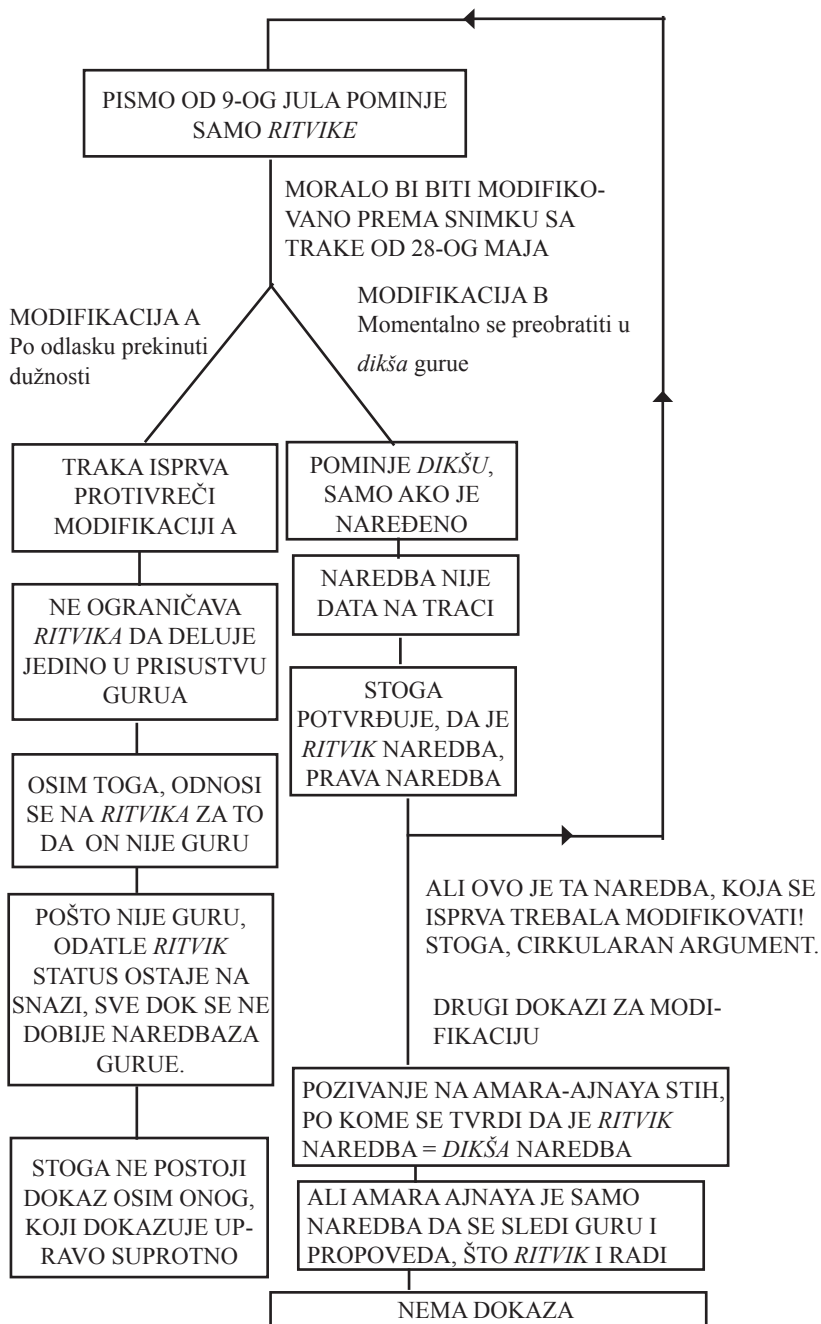

“Postoje dve reči, *divya-jnana*. *Divya-jnana* znači transcendentalno duhovno znanje. Tako, je *divya* - *di*, a *jnanam*, *ksapayati*, objašnjava, da je *ksa*, *di-ksa*. Ovo se zove *dikša*, *dikša*, kombinacija. Tako da *dikša* znači inicijacija za otpočinjanje transcendentalnih aktivnosti. To se zove inicijacija.” (Śrīla Prabhupada Lekcija, 22-gi Februar, 1973)

Ksapayati- ‘uništavanje’ (Ś.B. 4.24.61)
Ovo je reč-po-reč prevod koji je dat u stihu. Odnosi se na uništavanje grehova, u gore izloženoj definiciji *dikše*.

Na tom putu, biće prisutni različiti *śikša* gurui, uključujući *vartma-pradasaka*, Predsednik Hrama i naravno, *dikša* guru.

Da Li Guru Mora Biti Fizički Prisutan?

“Fizičko prisustvo je beznačajno. Prisustvo transcendentalnog zvuka, primljenog od Duhovnog Učitelja, bi trebalo biti vodstvo za ceo život. To će naš duhovni život učiniti uspešnim. Ako osećate snažnu odvojenost od mene, možete moju sliku staviti na moje mesto na asanu, i to će vam biti izvor inspiracije.”

(Š. P., Pismo Brahmanandi i ostalim učenicima, 19/1/67)

“Ali ja uvek mislim na to, da sam uvek s tobom. Kao što ti uvek misliš na mene, tako i ja uvek mislim na tebe. Iako na fizičkom nivou nismo zajedno, mi nismo odvojeni duhovno. Tako bi trebalo da nas brine samo ta duhovna veza.”

(Š. P., Pismo Gaurasundari, 13/11/69)

“Tako da bi smo trebali biti povezani posredstvom vibracije, a ne fizičkog prisustva. To je pravo druženje.”

(Š. P., Lekcija Š.B. 68/08/18)

“Postoje dve koncepcije prisustva, fizička koncepcija i koncepcija posredstvom vibracije. Fizička koncepcija je privremena. Koncepcija posredstvom vibracije je večna. (...) Kada osećamo odvojenost od Krišne ili Duhovnog Učitelja, mi bi smo se trebali setiti njihovih reči ili instrukcija, i onda mi više nećemo osećati tu odvojenost. Takvo druženje s Krišnom i Duhovnim Učiteljem, bi trebalo biti druženje posredstvom vibracije, a ne fizičkog prisustva. To je pravo druženje.”

(Uzdizanje do Svesnosti Krišne, poglavlje 4)

“Iako je prema materijalnoj viziji Njegova Božanska Milost Šrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura Prabhupada napustio ovaj materijalni svet poslednjeg dana Decembra 1936.god. ipak smatram da je Njegova Božanska Milost uvek prisutna uz mene kroz njegovu *vani*, reči. Postoje dva načina druženja *vani* i *vapu*. *Vani* znači reči, a *vapu* fizičko prisustvo. Fizičko prisustvo ponekad možemo opaziti, a ponekad ne, ali *vani* nastavlja da postoji večno. Stoga moramo iskoristiti *vani* a ne fizičko prisustvo.”

(C.c. Antya Lila, zaključne reči)

“Stoga, mi moramo iskoristiti *vani*, a ne fizičko prisustvo.”

(Š. P., Pismo Suci Devi Dasi, 4/11/75)

“Ja ću ostati vaše lično vodstvo, fizički prisutan ili ne, upravo kao što ja dobijam vodstvo od mog Guru Maharadža.”

(Š. P., Razgovor u Sobi, Vrindavan, 14/7/77)

“Ponekad se pogrešno misli da ako se neko druži sa osobama koje su zaokupljene predanim služenjem, on neće moći da reši ekonomske probleme. Kao odgovor na taj argumenat, ovde se opisuje da se osoba treba družiti sa oslobođenim osobama ne neposredno fizički, već filozofski i logički shvatajući probleme života.”

(Š.B. 3:31:48)

“Ja sam uvek sa tobom. Nebitno ako sam fizički odsutan.”

(Š. P., Pismo Jayanandi, 16/9/67)

Paramananda: “Mi uvek vrlo snažno osećamo vaše prisustvo, Šrila Prabhupada. Jednostavno zahvaljujući vašim učenjima i vašim instrukcijama. Mi uvek meditiramo na vaše instrukcije.”

Šrila Prabhupada: “Hvala ti. To je pravo prisustvo. Fizičko prisustvo nije važno.”

(Š. P., Razgovor u Sobi, 6/10/77, Vrindavana)

“Pisala si, da imaš želju opet imati moje društvo, ali zašto zaboravljaš, da ti uvek imaš moje društvo? Kada ti pomažeš moje misionarske delatnosti, ja uvek mislim na tebe, i ti uvek misliš na mene. To je pravo druženje. Upravo kao što ja svakog momenta uvek mislim na mog Guru Maharadža, iako on nije fizički prisutan, i zato što ga pokušavam služiti onako kako ja to najbolje mogu, ja sam siguran da mi on pomaže dajući mi njegove duhovne blagoslove. Tako da postoje dva načina druženja: fizičko i kroz instrukciju. Fizičko druženje nije tako važno kao druženje kroz instrukciju.”

(Š. P., Pismo Govinda Dasi, 18/8/69)

“Što se tiče mojih blagoslova, to nezahteva moje fizičko prisustvo. Ako pevaš Hare Krišna, i slediš moje instrukcije, čitaš knjige, čistiš samo Krišna *prasad-am* itd., tada nema ni govora o tome da ti nećeš primiti blagoslove Gospodina Caitanye, čiju misiju ja ponizno pokušavam gurati napred.”

(Š. P., Pismo Bala Krišni, 30/6/74)

“ ‘Svako, ko je razvio nepokolebljivu veru u Gospodina i Duhovnog Učitelja, može razumeti svete spise razotkrivene pred njim’. Zato nastavi da koristiš svoju sadašnju sposobnost, i tvoj će duhovni napredak biti uspешan. Ja sam siguran da ćeš ti moći, čak i bez da sam ja fizički prisutan pred tobom, izvršavati sve duhovne dužnosti u Svesnosti Krišne, ako slediš gore izložene principe.”

(Š. P., Pismo Subali, 29/9/67)

“Stoga, iako fizičko telo nije prisutno, vibracija se treba prihvatiti kao prisustvo Duhovnog Učitelja, vibracija. Ono što smo čuli od Duhovnog Učitelja, to je živo.”

(Š. P., Pismo, 13/1/69, Los Angeles)

Bhakta: “... tako da je Duhovni Učitelj ponekada daleko. Možda je u Los Anđelesu. Neko dolazi u Hamburški Hram. On misli ‘Kako će Duhovni Učitelj biti zadovoljan?’ ”

Šrila Prabhupada: “Samo sledi njegovu naredbu, Duhovni Učitelj je s tobom posredstvom svojih reči. Baš kao što moj Duhovni Učitelj nije fizički prisutan, ali se ja s njim družim posredstvom njegovih reči.”

(Š. P., Lekcija, 71/08/18)

“Upravo kao što ja radim, moj Duhovni učitelj je tu, Bhaktisiddhanta Sarasvati. Možda ne fizički, ali u svakoj delatnosti je tu.”

(Š. P., Razgovor u Sobi, 2/5/77, Vrindavana)

“Tako da se to zove *prakata*, fizički prisutan. A postoji i druga faza, koja se zove *aprakata*, nije fizički prisutan. Ali to ne znači, da je Krišna mrtav, ili da je Bog mrtav. To ne znači, *prakata* ili *aprakata*, fizički prisutan ili ne, to nema veze.”

(Š. P., Lekcija 11/12/73, Los Angeles)

“Stoga, duhovno, nema ni govora o odvojenosti, čak iako fizički mi možemo biti na daleko udaljenim mestima.”

(Š. P., Pismo Syama Dasi, 30/08/68)

“Otišao sam u vašu zemlju da širim ovu informaciju o Svesnosti Krišne, i vi mi pomazete u mojoj misiji, iako ja nisam tamo fizički prisutan, ali duhovno ja sam uvek s vama.”

(Š. P., Pismo Nandarani, Krišna Devi i Subali, 3/10/67)

“U stvari mi nismo odvojeni. Postoje dva – *Vani* i *Vapuhu* – *Vapu* je fizičko prisustvo, a *Vani* je prisustvo posredstvom vibracije, ali oni su ustvari jedno isto.”

(Š. P., Pismo Hamsadutti, 22/6/70)

“Tako da u fizičkom odsustvu Duhovnog Učitelja, *vaniseva* je više važna. Moj Duhovni Učitelj Sarasvati Gosvami se možda čini fizički odsutan, ali se ja i dalje, pošto pokušavam služiti njegovu instrukciju, neosećam nikad odvojenim od njega.”

(Š. P., Pismo Karandhari, 22/8/70)

“I ja takođe neosećam odvojenost od mog Duhovnog Učitelja. Kada sam uključen u njegovu službu, njegove mi slike daju dovoljnu snagu. Služiti učiteljevu reč, je mnogo važnije nego služiti ga fizički.”

(Š. P., Pismo Syamasundari, 19/7/70)

Slediti Instrukciju, A Ne Telo

“Što se tiče ličnog druženja s Guruom, sa mojim Guru Maharadžem sam bio samo 4 ili 5 puta, ali ja nikad nisam napustio njegovo društvo, čak ni na trenutak. Zato što sledim njegovu instrukciju, ja nikad nisam osetio nikakvu odvojenost. Postoje neka moja Braća po Bogu u Indiji, koja su imala konstantno lično druženje s Guru Maharadžem, ali koja su zanemarila njegove naredbe. To je isto kao buba koja sedi na kraljevom krilu. Ona može biti vrlo ponosna zbog svog položaja, ali njen jedini uspeh, je da samo ujeda kralja. Lično druženje nije tako važno kao druženje kroz službu.”

(Š. P., Pismo Satyanandi, 20/2/72)

“Tako da u duhovnom pojavljivanju i odlasku, nepostoji razlika ... duhovno nepostoji takva razlika, pojavljivanje ili odlazak. Premda je ovo dan odlaska Om Višnupada Šri Šrimad Bhaktisiddhanta Sarasvatija Thakure, nepostoji ništa za čim treba žaliti, iako mi osećamo odvojenost.”

(Š. P., Lekcija, Los Angeles, 13/12/73)

“Zato će moj Guru Maharadž biti vrlo, vrlo zadovoljan sa vama ... nije to da je on preminuo i otišao. To nije duhovno razumevanje ... on vidi. Ja se nikada neosećam samim.”

(Š. P., Lekcija, 2/3/75)

“*Vani* je važnije od *Vapuhu*.”

(Š. P., Pismo Tusta Krišni Dasu, 14/12/72)

“Da, ja sam zadovoljan kada vidim da tvoj centar radi tako dobro, i da svi bhakte sada cene prisustvo njihovog duhovnog učitelja sledeći njegove instrukcije, iako on više nije prisutan. To je pravi duh.”

(Š. P., Pismo Karandhari, 13/9/70)

“Svojim rečima, duhovni učitelj može da prodre u srce osobe koja pati i ulije transcendentarno znanje, koje jedino može da ugasi vatru materijalnog postojanja.” (Š.B. 1.7.22, smisao)

“Postoje dve reči, *vani* i *vapuhu*. *Vani* znači reči, a *vapuh* znači fizičko telo. *Vapuhu* će doći kraj. Ovom materijalnom telu će doći kraj, to je prirodno. Ali ako se pridržavamo *vani*, pridržavamo reči duhovnog učitelja, onda ćemo ostati pravilno usmereni ... ako se uvek tačno pridržavate uputstava, povezani s rečima i instrukcijama viših instrukcija, onda ćete uvek biti sveži. To je duhovno razumevanje.” (Š. P., Lekcije, 2/3/75)

“Zato mi moramo pridati veću pažnju duhovnoj vibraciji, bilo Krišni ili Duhovnom Učitelju. Nemoj nikad misliti da sam ja odvojen od tebe. Fizičko prisustvo nije od esencijalne važnosti; prisustvo posredstvom poruke (ili slušanjem) je pravi dodir.”
(Š. P., Pismo učenicima, 2/8/67)

“Napredak u duhovnom životu ne može omesti nikakvo materijalno stanje.”
(Š.B. 7.7.1, smisao)

“Moć transcendentalnog zvuka se nikada ne umanjuje kada je onaj koji ga izgovara prividno odsutan.”
(Š.B. 2.9.8, smisao)

“Učenik i Duhovni Učitelj nikada nisu odvojeni, zato što je Duhovni Učitelj uvek u društvu učenika, sve dok učenik strogo sledi uputstva Duhovnog Učitelja. Ovo se zove druženje kroz *Vani*. Fizičko prisustvo se zove *Vapuhu*. I sve dok je Duhovni Učitelj fizički prisutan, učenik treba služiti fizičko telo Duhovnog Učitelja, a kada fizičko telo Duhovnog Učitelja prestane postojati, učenik treba služiti uputstva Duhovnog Učitelja.”
(Š.B. 4:28:47, smisao)

“Ako nema prilike da služi duhovnog učitelja neposredno, *bhakta* ga treba služiti sećajući se njegovih uputstava. Nema razlike između uputstava duhovnog učitelja i samog duhovnog učitelja. Stoga, u njegovom odsustvu njegova uputstva trebaju biti ponos učenika.”
(C.c. Adi 1.35, smisao)

“On živi večno u svojim božanskim instrukcijama, i njegovi sledbenici žive s njim.”
(Š.B. uvodne reči)

“U zabludi je onaj ko o smrti Vaišnave govori, jer on nastavlja živeti u zvuku.”
(Bhaktivinoda Thakura, Songs of the Vaisnava Acaryas 1972)

“Da, ekstaza odvojenosti od Duhovnog Učitelja je čak veća od ekstaze susreta sa njim.” **(Š. P., Pismo Jadurani, 13/1/68)**

“Krišna i Njegov predstavnik su isti. Kao što Krišna može istovremeno biti na milion mesta. Slično, duhovni učitelj može biti prisutan gde god njegov učenik to hoće. Duhovni Učitelj je princip, a ne telo. Kao što se televizija može gledati na hiljade mesta zahvaljujući principu transferzalnosti.”
(Š. P., Pismo Malati, 28/5/68)

“Bolje je služiti Krišnu i Duhovnog Učitelja u osećaju odvojenosti; ponekada postoji rizik u odnosu ličnog služenja.”
(Š. P., Pismo Madhusudana, 30/12/67)

Knjige Su Dovoljne

Bhakta: “Šrila Prabhupada, kada više ne budeš bio sa nama, kako ćemo mi primati instrukcije? Naprimjer, kada budemo imali pitanja...”

Šrila Prabhupada: “Pa pitanja su odgovorena ... odgovori su tu u mojim knjigama.”

(Š. P., Jutarnja šetnja, Los Angeles, 13/5/73)

“Zato iskoristite bilo koje raspoloživo vreme za temeljno proučavanje mojih knjiga. Tada će biti odgovoreno na sva vaša pitanja”

(Š. P., Pismo Upendri, 7/1/76)

“Ako postoji mogućnost da se ide u Hram, onda iskoristite povoljnost Hrama. Hram je mesto, gde je data prilika za pružanje neposredne devocijske službe Svevišnjem Gospodinu Šri Krišni. U vezi s ovim, ti bi uvek trebao svakodnevno čitati moje knjige, i tada će biti odgovoreno na sva tvoja pitanja, takođe ćeš imati čvrstu osnovu u Svesnosti Krišne. Na ovaj način, tvoj će život postati savršen.”

(Š. P., Pismo Hugo Salemonu, 22/11/74)

“Svako od vas mora redovno čitati naše knjige najmanje dva puta, ujutru i uveče, i tada će na sva pitanja biti automatski odgovoreno.”

(Š. P., Pismo Randhiri, 24/01/70)

“U mojim knjigama je filozofija Svesnosti Krišne u potpunosti objašnjena, stoga iako postoji nešto što nerazumeš, onda jednostavno trebaš samo iznova i iznova čitati. Svakodnevnom čitanjem će ti znanje biti *otkriveno*, i ovim procesom će se tvoj duhovni život razvijati.”

(Š. P., Pismo Brahmarupa Dasi, 22/11/74)

Šrila Prabhupada: “Čak i trenutak druženja s čistim *bhaktom* je sav uspeh!”

Revatinandana: “Da li se to odnosi i na čitanje reči čistog *bhakte*?”

Šrila Prabhupada: “Da.”

Revatinandana: “Čak i kratko druženje s Vašim knjigama ima isti efekat?”

Šrila Prabhupada: “Efekat. Naravno da to zahteva obe stvari. Jedan mora biti veoma željan da to prihvati.”

(Š. P., Razgovor u Sobi, 13/12/70)

“Nakon 80-te godine života, niko više ne može očekivati da živi dugo. Moj se život bliži kraju. Zato vi morate nastaviti dalje, a ove će knjige obaviti ostalo.”

(Š. P. Razgovor u Sobi, 18/2/76)

Paramahansa: “Moje pitanje je, kada čisti *bhakta*, izlaže komentare na *Bhagavad-Gitu*, i kada neko, ko ga fizički nikada nije video, na neki način dođe u kontakt s komentarom, objašnjenjem, da li je to ista stvar?”

Šrila Prabhupada: “Da. Ti se možeš družiti sa Krišnom čitajući *Bhagavad-Gitu*. I te svete osobe, one su dale svoja objašnjenja, komentare. Onda, u čemu je poteškoća?”

(Š. P., Jutarnja šetnja, Paris, 11/6/74)

“Stoga, nepostoji ništa novo što vam mogu reći. Sve što sam trebao da kažem, već sam rekao u svojim knjigama. Sada to pokušajte shvatiti, i nastavite s vašim trudom. Da li sam ja prisutan ili ne, to nije važno.”

(Razgovor po Dolasku, 17/5/77, Vrindavan)

“Iako odem, nema razloga za žaljenje. Ja ću uvek biti s tobom kroz moje knjige i naredbe. Na taj način, ja ću uvek ostati s tobom.”

(Back to Godhead 13:1-2, Decembar 1977)

Šrila Prabhupada Je Naš Večni Guru

Reporter: Šta će biti sa Pokretom u Sjedinjenim Američkim Državama kada vi umrete?

Šrila Prabhupada: Ja nikada neću umreti.

Bhakte: *Jaya! Haribol! (smeh)*

Šrila Prabhupada: Ja ću nastaviti da živim kroz svoje knjige, i vi ćete to koristiti.

(Š. P., Berkley, 17/7/75)

Indijka: "... da li duhovni učitelj nakon smrti i dalje vodi?"

Šrila Prabhupada: "Da, da. Baš kao što nas Krišna vodi, i duhovni učitelj slično vodi."

(Š. P., Lekcije, 3/09/71)

"Večna veza između učenika i Duhovnog Učitelja počinje onog dana kada on čuje."

(Š. P., Pismo Jadurani, 4/9/72)

"Uticao čistog bhakte je takav, da, čak iako mu neko sa malo vere priđe radi druženja, on dobija šansu čuti o Gospodinu iz autoritativnih svetih spisa, kao što su *Bhagavad-Gita* i *Šrimad-Bhagavatam*. To je prvi stadijum druženja s čistim *bhaktama*."

(*Nektar Devocije*, (izdanje iz 1982), str. 146)

"Ovo nisu obične knjige. To je zapisano pevanje. Svako ko čita, čuje."

(Š. P., Pismo Rupanugi Dasu, 19/10/74)

"Što se tiče sistema *parampara*, nema ničeg čudnog zbog velikog razmaka u vremenskom intervalu (...) Mi moramo prihvatiti velikog *ačariju* i slediti ga."

(Š. P. Pismo Dayanandi, 12/4/68)

Narayana: "Stoga oni učenici, koji nemaju priliku videti vas ili razgovarati s vama..."

Šrila Prabhupada: "To je ono o čemu je govorio, *vani* i *vapuh*. Čak iako ne vidiš njegovo telo, ti prihvataš njegove reči, *vani*."

Narayana: "Ali kako će oni znati, da te čine zadovoljnim?"

Šrila Prabhupada: "Ako ti zaista slediš reči Gurua, to znači da je on zadovoljan. Ako ne slediš, kako on može biti zadovoljan?"

Sudama: “Ne samo to, nego je Vaša Milost svuda raširena, i ako mi to iskoristimo, jednom ste nam rekli, onda ćemo osetiti rezultat.”

Šrila Prabhupada: “Da.”

Jayadvaita: “I ako imamo vere u ono što Guru kaže, onda ćemo automatski tako i uraditi.”

Šrila Prabhupada: “Da. Moj Guru Maharadž je otišao 1936, a ja sam pokrenuo ovaj pokret 1965, 30 godina kasnije. Onda? Ja dobijam milost od Gurua. To je *vani*. Iako Guru nije fizički prisutan, ako sledite *vani*, onda dobijate pomoć.”

Sudama: “Tako da nema ni govora o odvojenosti, ikada, dok god učenik sledi uputstva Gurua.”

Šrila Prabhupada: “Ne. *Cakhu-dano-dilo-jei*. Šta je sledeće?”

Sudama: “*Cakhu-dano-dilo-jei, janme janme prabhu sei.*”

Šrila Prabhupada: “*Janme janme prabhu sei*. Onda, gde je odvojenost? Onaj ko ti je otvorio oči, on je život za životom tvoj prabhu.”

(Š. P., Jutarnja šetnja, 21/7/75, San Francisko)

Madhudvisa: “Da li mogu Krišćani, bez pomoći Duhovnog Učitelja, dostići duhovno nebo kroz verovanje u reči Isusa Krista, i pokušavanjem sleđenja njegovih učenja?”

Šrila Prabhupada: “Nerazumem.”

Tamal Krsna: “Da li mogu Krišćani u ovom dobu, bez Duhovnog Učitelja, nego samo čitajući Bibliju, i sleđenjem Isusovih reči, dostići...”

Šrila Prabhupada: “Kada čitaš Bibliju, ti slediš Duhovnog Učitelja. Kako možeš reći bez Duhovnog Učitelja? Čim čitaš Bibliju, znači da slediš instrukciju Gospoda Isusa Krista, što znači da slediš Duhovnog Učitelja. Onda kako može postojati šansa da se bude bez Duhovnog Učitelja?”

Madhudvisa: “Ja sam mislio na živog Duhovnog Učitelja.”

Šrila Prabhupada: “Duhovni Učitelj nije pitanje o...Duhovni Učitelj je večan. Duhovni Učitelj je večan... Tako da je tvoje pitanje ‘bez Duhovnog Učitelja’. Na bilo kom stupnju života vi ne možete bez Duhovnog Učitelja. Možeš prihvatiti ovog ili onog Duhovnog Učitelja. To je druga stvar. Ali moraš prihvatiti. Kao što kažeš “čitajući Bibliju”, kada čitaš Bibliju, to znači da slediš Duhovnog Učitelja koga predstavlja neki sveštenik ili duhovnik u liniji Gospoda Isusa Krista.”

(Š. P., Jutarnja šetnja, Seattle, 2/10/68)

“Pitao si, je li istina da duhovni učitelj ostaje u univerzumu sve dok se svi njegovi učenici neprebace u duhovno nebo. Odgovor je da, to je pravilo.”

(Š. P., Pismo Jayapataki, 11/7/69)

DODACI

Pravi sadržaj pisma

ISKCON

Međunarodno Društvo za Svesnost Krišne

Osnivač-Ačarija: Njegova Božanska Milost A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

9-ti Juli 1977

Svim G.B.C. članovima i Predsednicima Hramova

Dragi Maharadže i Prabhusi,

Molim vas primite moje ponizno poštovanje do vaših lotosovih stopala. Kada su nedavno svi članovi G.B.C.-ja bili sa Njegovom Božanskom Milošću u Vrindavani, Šrila Prabhupada je nagovestio da će uskoro imenovati neke od njegovih starijih učenika da vrše službu kao "rittik" - ili predstavnik Ačarije, za cilj izvođenja obreda inicijacije, obe prve i druge inicijacije. Njegova Božanska Milost je do sada sastavila spisak od devet učenika koji će delovati na tom položaju:

His Holiness Kirtanananda Swami
 His Holiness Satsvarupa das Gosvami
 His Holiness Jayapataka Swami
 His Holiness Tamala Krišna Gosvami
 His Holiness Hrdayananda Gosvami
 His Holiness Bhavananda Gosvami
 His Holiness Hamsadutta Swami
 His Holiness Ramesvara Swami
 His Holiness Harikesa Swami
 His Grace Bhagavan das Adhikari
 His Grace Jayatirtha das Adhikari

U prošlosti su Predsednici Hramova pisali Šrila Prabhupadu predlažući podobnog kandidata (*bhaktu*) za inicijaciju. Sada kada je Šrila Prabhupada imenovao ove predstavnike, Predsednici Hramova mogu ubuće sami slati preporuke za prvu i drugu inicijaciju, za bilo koga od ovih devet predstavnika koji su najbliži njihovom Hramu. Posle razmatranja preporuke, ovi predstavnici mogu prihvatiti kandidate (*bhakte*) kao inicirane učenike Šrila Prabhupada davanjem duhovnog imena, ili u slučaju druge inicijacije, mantranjem Gayatri mantr na Bramanskom koncu, kao što je to Šrila Prabhupada radio. Novoinicirani bhakte su učenici Njegove Božanske Milosti A.C. Bhaktivedanta Swami Šrila Prabhupada, jedanaest gore navedenih senior učenika deluju kao Njegovi predstavnici. Nakon što Predsednik Hrama dobije pismo od ovih predstavnika, dajući duhovno ime ili Bramanski konac, tada on može izvršiti obred inicijacije yajne u Hramu isto kao što je to bilo obavljano i ranije. Ime novoiniciranog učenika treba biti poslato od strane predstavnika koji je prihvatio njega ili nju u ime Šrila Prabhupada, da može da bude uključen u knjigu Njegove Božanske Milosti "Inicirani Učenici". Nadajući se da će vam ovo doneti svo dobro.

Vaš sluga,

(Potpis stoji na originalnom dokumentu)

O

Tamala Krišna Gosvami
 Sekretar Šrila Prabhupada
[Šrila Prabhupadov potpis sa originala]

Konačna Naredba
Kopija pravog pisma

INTERNATIONAL SOCIETY FOR KRISHNA CONSCIOUSNESS
Headquarters: His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

July 10th, 1977

My dear Hansadutta Maharaja,

Please accept my humble obeisances at your feet. Srila Prabhupada has received your letters dated July 4th and July 5th, 1977 respectively, and has instructed me to reply them.

Srila Prabhupada was very pleased to hear how you have organized everything in Ceylon, and that so many people are now taking interest seriously is proof of the effectiveness of your preaching. His Divine Grace said, "You are a suitable person and you can give initiation to those who are ready for it. I have selected you among eleven men as 'priti' or representative of the country to give initiation. Both first and second initiation, on my behalf." (A newsletter is being sent to all Temple Presidents and ISKCON in this region listing the eleven representative selected by His Divine Grace. These men are initiated as the disciples of Srila Prabhupada, and anyone who you deem fit and initiate in this way, you should send their names to be included in Srila Prabhupada's "initiated disciples" book. In this way the Temple Presidents will send their responsibilities and initiation direct to the nearest representative who will give a spiritual sense of what is the correct thing just as Srila Prabhupada has been using.)

Srila Prabhupada smiled very broadly when he heard of the successful progress organized by the local people in which 3000 persons attended. When he heard that you have introduced a full feasting program on Sundays, he said, "You are a good cook, so teach others how to cook just as I taught you."

Regarding the printing going slowly, His Divine Grace stated, "never mind. Go slowly. It doesn't matter slowly." I inquired from Srila Prabhupada about the Sinhalese translation which you mentioned. He said that "A chanting book known as 'Kirtana' was translated into Sinhalese and that translation is in his trunk in Bombay. We will try to get it to you as soon as possible. I do not know if Gopal Kirtana has any Tamil manuscript, but if he does then I see him in about ten days, I will tell him to send it to you. You may also write him directly. *Prabhupada says it may be faster just to get a new translation - it is only 1 page.*

Srila Prabhupada was very glad to know that you would try to bring some Bengali devotees to Mayapur and said, "Oh, that is very good!" He did not know whether the story about Bhaktisiddhanta's disciples seeing a man eating a rat was true or not. Regarding the exact position of Sri Lanka, this is the opinion of some people. Srila Prabhupada advised that we not discuss this matter publicly at this time. Prabhupada also recommended that from Hari Jouri you take 300. He said that you could have one fifth of whatever that amount sends to India. Regarding whether you should use the name Swami or Goswami, Srila Prabhupada said, "Stick to one. Swami is better."

Your servant,

Taral Kishore Goswami

Taral Kishore Goswami
Secretary to Srila Prabhupada

His Holiness Hansadutta Swami
c/o ISKCON Colombo

/s/g

Pravi sadržaj pisma

ISKCON

Međunarodno Društvo za Svesnost Krišne

Osnivač-Ačarija: Njegova Božanska Milost A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

10-ti Juli 1977

Dragi Hamsadutta Maharadž,

Molim te primi moje ponizno poštovanje do tvojih lotosovih stopala. Šrila Prabhupada je dobio tvoja pisma od 4-og i 5-og Jula, 1977 o svakom posebno u vezi s drugim, i naložio mi je da na njih odgovorim.

Šrila Prabhupada je bio veoma zadovoljan, kada je čuo, kako si organizovao propovedanje na Cejlonu, i što se sada toliko puno ljudi interesuje i prihvata sve sa ozbiljnošću, je samo dokaz tvoje propovedačke sposobnosti. Njegova Božanska Milost je rekla: "Ti si podobna osoba i možeš dati inicijaciju onima koji su za nju spremni. Izabrao sam te kao jednog od jedanaest "ritvika", predstavnika ačarije, da daješ inicijacije, obe prvu i drugu, u moje ime." (Obaveštenje je poslato svim Predsednicima Hramova i G.B.C članovima, i s ovim vezi, spisak od jedanaest predstavnika odabranih od Njegove Božanske Milosti. Oni, koji dobiju inicijaciju, su učenici Šrila Prabhupada. Imena svih, za koje vi smatrate da su podobni i inicirate ih na ovaj način, prosledite da bi mogli biti uključeni u knjigu Njegove Božanske Milosti "Inicirani Učenici"). Na ovaj način, će Predsednici Hramova svoje preporuke slati direktno najbližem predstavniku koji će dati duhovno ime ili mantrati Gayatri mantru, isto kao što je to Šrila Prabhupada radio).

Šrila Prabhupada se široko nasmejao, kada je čuo o uspešnom programu, organizovanom od strane lokalnih ljudi od kojih je prisustvovalo 2000 osoba. Kada smo čuli da si spremio pravu gozbu za Nedeljni Program, on je rekao: "Ti si dobar kuvar, zato nauči druge da tako kuvaju, kao što sam ja tebe naučio."

Što se tiče sporog štampanja knjiga, Njegova Božanska Milost je rekla: "Nema veze. Idite sigurno. Nema veze što je sporo." Pitao sam Pradyumnu Prabhua o prevodu Sinhalese jezika, koji si pomenuo. On je rekao da je "O Pevanju Hare Krišna Maha Mantre" već prevedeno na Sinhalese jezik, i da je prevod u njegovom koferu u Bombaju. Probaćemo da ti dostavimo što je pre moguće. Ne znam, da li Gopal Krišna ima Tamil manuskript, ako ima, kada ga budem video za oko desetak dana, reći ću mu da ti pošalje. Takođe mu možeš pisati direktno. Pradyumna kaže, da će biti brže jednostavno dobiti novi prevod, otkako je u pitanju samo jedna stranica.

Šrila Prabhupada je bio veoma zadovoljan, kada je čuo da ćeš probati dovesti neke bhakte sa Cejlona u Mayapur, i rekao je: "Oh, to je vrlo dobro". Nije znao, da li je priča o Bhaktisiddhantanim učenicima koji su videli čoveka da jede pacova, istinita ili ne. Što se tiče stava Šri Lanke, ovo je mišljenje nekih ljudi. Šrila Prabhupada nas je savetovao, da se o ovome sada javno ne diskutuje. Prabhupada je takođe predložio da od Hari Sauri uzmete ghi. On je rekao, da možete uzeti petinu svega onoga, što Hari Sauri pošalje u Indiju. O pitanju za to, koju ćete titulu koristiti - Swami ili Goswami, Šrila Prabhupada je rekao: "Držite se jednog imena. Swami je bolje".

Tvoj sluga,

(Potpis stoji na originalnom dokumentu)

Tamala Krišna Gosvami

Sekretar Šrila Prabhupada

Njegova Svetost Hamsadutta Svami

Konačna Naredba
Kopija pravog pisma

ISKCON

INTERNATIONAL SOCIETY FOR KRISHNA CONSCIOUSNESS
 Founder-Acharya : His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

July 11th, 1977

My dear Kirtanananda Maharaja,

Please accept my most humble obeisances at your feet. His Divine Grace Srila Prabhupada has just received the latest issue of *Brijabasi Spirit*, Vol. IV, No. 4, which brought Him great joy. As He looked at the cover showing Kaladri performing a fire ceremony, He said, "Just see his face how devotee he is, so expert in everything." When Srila Prabhupada opened the first page, his eyes fixed on the picture of Radha-Vrindavana Candira, and He said, "Vrindavana Bihari—so beautiful. There is no danger wherever Vrindavana Candira is." After enjoying the whole magazine thoroughly Srila Prabhupada said, "It is printed on their own press. It is very good progress." His Divine Grace very much appreciated the article "How I Was Deprogrammed" by the young devotee boy. Prabhupada was feeling great sympathy when he heard his story and said, "If one man is turned like this boy then this movement is successful. There is good prospect, good hope. You all combine together and push this movement on and on. Now I am assured that it will go on." While going through the magazine, Srila Prabhupada also saw your good photo on the page "Istagoshti" and Srila Prabhupada bestowed a long loving look upon your good self expressing his deep appreciation for how you have understood the Krishna consciousness.

A letter has been sent to all the Temple Presidents and GBC which you should be receiving soon describing the process for initiation to be followed in the future. Srila Prabhupada has appointed thus far eleven representatives who will initiate new devotees on His behalf. You can wait for this letter to arrive (the original has been sent to Ramesvara Maharaja for duplicating) and then all of the persons whom you recommended in your previous letters can be initiated.

His Divine Grace has been maintaining His health on an even course and most amazingly has doubled His translation work keeping pace with the doubling of book distribution, hoping this meets you well.

Your servant,

Tamal Krsna Goswami

Tamal Krsna Goswami
Secretary to Srila Prabhupada

His Holiness Kirtanananda Swami
c/o ISKCON New Vrindavana

/tkg

Pravi sadržaj pisma

ISKCON

Međunarodno Društvo za Svesnost Krišne

Osnivač-Ačarija: Njegova Božanska Milost A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

11-ti Juli 1977

Dragi Kirtanananda Maharadž,

Molim te primi moje ponizno poštovanje do tvojih lotosovih stopala. Njegova Božanska Milost Šrila Prabhupada je upravo dobio najnovije izdanje "Brijabasi Spirit", što mu je donelo veliku radost. Dok je gledao korice, na kojima Kaladri izvodi žrtvenu ceremoniju, On je rekao: "Samo pogledaj njegovo lice, kako je predan, on je stručnjak u svemu". Kada je Šrila Prabhupada otvorio prvu stranicu, Njegove oči su se fiksirale na sliku Radha-Vrindavana Chandra, i On je rekao: "Vrindavana Bihari-tako divno. Nema opasnosti gde je Vrindavana Bihari". Nakon što je sa zadovoljstvom pregledao ceo časopis, Šrila Prabhupada je rekao: "Štampano je u njihovoj sopstvenoj štampariji. To je veoma dobar napredak". Njegova Božanska Milost jako ceni članak "Kako sam deprogramiran", koji je napisao jedan mladi dečak bhakta. Prabhupada je osetio veliku simpatiju kada je čuo ovu priču, i rekao je: "Ako se jedan čovek može preobratiti kao ovaj dečak, onda je naš pokret uspešan. Tu je dobar napredak, dobra nada. Svi se udružite zajedno, i gurajte ovaj Pokret napred. Sada sam uveren da će se nastaviti s napretkom". Dok je pregledao časopis, Šrila Prabhupada je takođe video tvoju dobru sliku na stranici "Ištagošti". Šrila Prabhupada je dugim blagonaklonim pogledom punim ljubavi gledao tvoje dobro biće, izražavajući svoju duboku zahvalnost za to kako razumeš ovu Svesnost Krišne.

Pismo koje je poslato svim Predsednicima Hramova i G.B.C članovima, a koje bi i ti uskoro trebalo da dobiješ, opisuje, proces inicijacije koji će se slediti ubuduće. Šrila Prabhupada je do sada imenovao jedanaest predstavnika, koji će u budućnosti inicirati učenike u Njegovo ime. Možeš sačekati da pismo stigne (original je već poslat Ramešvari Maharadžu da napravi duplikat), i tada sve osobe koje si predložio u svom prethodnom pismu, mogu biti inicirane.

Njegova Božanska Milost i dalje održava Svoje zdravlje, a zapanjuje to, da je On čak udvostručio svoj prevodilački rad, držeći korak sa udvostručenom distribucijom Njegovih knjiga. Nadajući se da će vam ovo doneti svo dobro

Tvoj sluga,

*(Potpis stoji na originalnom dokumentu)***Tamala Krišna Gosvami**

Sekretar Šrila Prabhupada

Njegova Svetost Kirtanananda Svami

c/o ISKCON New Vrindavana

Konačna Naredba
Kopija pravog pisma

THE BHAKTIVEDANTA BOOK TRUST

Founder-Acarya: His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

3784 WATSEKA AVE. LOS ANGELES, CA 90034, U.S.A. • TWX 910 340-7062/TEL. (213) 559-4455

July 21, 1977

ALL GLORIES TO SRI GURU AND GOURANGA!

Dear GBC Godbrother Prabhus,

Please accept my most humble obeisances in the dust of your feet. All glories to Srila Prabhupada! I have just received some letters from Tamal Krsna Maharaja, and am enclosing herein two documents: 1) Srila Prabhupada's final version of his last will, and 2) Srila Prabhupada's initial list of disciples appointed to perform initiations for His Divine Grace. This list is also being sent to all centers.

From Tamal's letters it seems that Prabhupada is enthusiastic despite his continuing poor health, and is translating full force. He especially becomes enthused when reports arrive from different GBC men and temples with preaching results, general good news, etc. and Tamal Krsna Maharaja has stressed that we should all be sending such reports, as His Divine Grace often asks, "What is the news?" An outstanding example of Prabhupada's mood was shown after receiving an encouraging preaching report from Hansadutta Swami in Ceylon. Srila Prabhupada said, "I want to go to Ceylon. I can go. I can go anywhere by chair. It is difficult only in the imagination. The swelling is touching the skin, not my soul."

More than anything else, Tamal has stressed the genuine need for a visiting GBC member to come every month for personal service. Since Prabhupada has recently said that now this regular visiting is very important, all GBC members should be anxious to do this, as it not only involves important work which will help relieve Prabhupada from management, but also involves attending Srila Prabhupada personally, giving him massages and many other nectarean services, and in general affords an unusual amount of personal association, even more than in the past. Out of over 23 GBC members there should never be one month not filled up.

One final news report is that Srila Prabhupada has appointed a new GBC member for North India (including Delhi but not Vrndavana) - His Holiness Bhakti Caitanya Swami. Tamal Krsna Maharaja said that His Divine Grace appointed him to encourage him for the outstanding preaching work he is doing in Punjab.

Jai, I hope this finds you all well, and fully absorbed in preaching and thus satisfying Srila Prabhupada fully.

Your most unworthy servant,

Ramesvara dasa Swami
Ramesvara dasa Swami

Enclosures

Pravi sadržaj pisma

BBT

THE BHAKTIVEDANTA BOOK TRUST

Osnivač-Ačarija: Njegova Božanska Milost A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

21-vi Jul

Sva Slava Šri Guru i Gourangi

Draga G.B.C braćo po Bogu Prabhusi,

Primite moje ponizno poštovanje do vaših lotosovih stopala. Sva slava Šrila Prabhupadu! Upravo sam primio nekoliko pisama od Tamala Krišne Maharadža, i uz to prilazem ova dva dokumenta: 1) Šrila Prabhupadovu konačnu verziju Njegovog posljednjeg testamenta, i, 2) Šrila Prabhupadov prvobitni spisak učenika imenovanih za sprovođenje inicijacija, u ime Njegove Božanske Milosti. Ovaj spisak je takode poslat svim centrima.

Iz Tamalovih pisama se čini, da je Prabhupada entuzijastičan uprkos njegovom dugotrajnom slabom zdravlju, i da prevodi punom snagom. Naročito postane entuzijastičan, kada mu stignu izveštaji od G.B.C ljudi i hramova s rezultatima propovedanja, generalno dobre vesti, itd. Tamala Krišna je naglasio, da svi trebamo slati takve izveštaje, jer Njegova Božanska Milost često pita: "Koje su novosti?" Tako, naprimer, nakon primanja ohrabrujućih izveštaja o propovedačkom radu Hamsadutte Svamija sa Cejlona, Šrila Prabhupada je rekao: "Hoću da idem na Cejlon. Mogu da idem. Možete me transportovati kako god želite. Teškoća je samo u mašti. Otok dodiruje kožu, a ne moju dušu".

Tamala je naglasio, više od bilo čega drugog, da G.B.C članovi trebaju svaki mesec doći kod Šrila Prabhupada, da bi pružili ličnu službu. Pošto je Prabhupada nedavno rekao, da je regularna poseta sada veoma važna, svi bi G.B.C članovi trebali biti željni da to urade. Jer to neobuhvata samo važan rad, koji će pomoći Šrila Prabhupadu da se oslobodi menadžmenta, nego takode uključuje i lične posete Prabhupadu, dajući mu masaže i mnogo drugih nektarskih službi. I u opštim naporima, neobična vrednost ličnog druženja, čak i više nego ranije. Sada G.B.C ima više od 23 člana, i svaki mesec najmanje jedan od njih treba biti uz Šrila Prabhupada pružajući mu ličnu službu.

Zadnja vest u izveštaju je ta, da je Šrila Prabhupada imenovao novog G.B.C člana za Severnu Indiju (uključujući Delhi, ali ne i Vrindavanu) - Njegova Svetost Bhakti Caitanya Svami. Tamala Krišna Maharadž je rekao, da je Njegova Božanska Milost imenovala njega, u nameri da ga ohrabri za izvanredan propovedački rad koji sprovodi u Punjabu.

Džaj, nadam se da će ti ovo doneti svo dobro, kao i potpunu preokupaciju za propovedanje, da bi se Šrila Prabhupada u celosti zadovoljio.

Tvoj beznačajni sluga,

(Potpis stoji na originalnom dokumentu)

Ramešvara dasa Svami

priložio

Konačna Naredba
Kopija pravog pisma

ISKCON

INTERNATIONAL SOCIETY FOR KRISHNA CONSCIOUSNESS
Funder-Advisor: His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

July 31st, 1977

My dear Kameshwartha Maharaja,

Please accept my most humble obeisances at your feet. I have been instructed by His Divine Grace -Baba Prabhupada to thank you for your letter dated July 25th, 1977.

You have written to Srila Prabhupada saying you do not know why has chosen you to be a recipient of His mercy. His Divine Grace immediately replied, "It is because you are my sincere servant. You have given up attachment to a beautiful and qualified wife and what a great benediction. You are a real preacher. Therefore I like you. (then laughing) Sometimes you become obstinate, but that is not of any intelligent man. Now you have got a very good field. Now enlarge it and it will be a great credit. No one will disturb you now. Make your own field and continue to be strict and act as my

Srila Prabhupada listened with great enthusiasm as I read to him newspaper article. His Divine Grace was very pleased: "This article will increase your prestige. It is very nice article. Therefore newspaper has spared so much space to print it. It is very nice. It will be published in Back to Godhead. Now there is a column in the Backhead called Prabhupada Speaks Out. Your article may be entitled 'Prabhupada's Disciple Speaks Out.' Yes, we shall publish this certainly. Let thisascal be foolish before the public. I loved this article very much. I want my disciples to speak out backed by complete reasoning. 'Brahma surya samasthina,' this will be blessed. All my disciples go forward. You have given me an answer. This Dr. Kover should be invited to the ISKCON Convention in 'Lila comes from the scientific conference.'

You should certainly get some ISKCON Food Relief money. I have a program, American money collected and sent for food relief. This is my proposal. 300 people coming in no joke. You have so many preparations. I would like to eat but I cannot eat simply hearing these names (of preparations). I must thinking this morning if you are now

I have to go to Srila Prabhupada and His stalwart. I have to go through the world spreading the message. I am thinking this needs you well.

Your servant,

Radha Kameshwar Maharaja
Radha Kameshwar Maharaja
Secretary to Srila Prabhupada

(Seal) Veda, Krishna, Veda, (1/2) 1111-1111 (1/2)
New York City, New York, New York

Pravi sadržaj pisma

[Tamala Krišna Gosvami, Pismo za Hamsaduttu, u ime Šrila Prabhupada]

31-vi Juli, 1977

Dragi Hamsadutta Maharadž,

Molim te primi moje ponizno poštovanje do tvojih lotosovih stopala. Data mi je naredba od Njegove Božanske Milosti Šrila Prabhupada, da ti se zahvalim za tvoje pismo od 25-og Jula 1977.

Pisao si Šrila Prabhupadu, govoreći da ne znaš zašto je On baš tebe izabrao, da budeš primalac Njegove milosti. Njegova Božanska Milost je odmah odgovorio, "To je zato, što si ti moj iskreni sluga. Odrekao si se vezanosti za svoju lepu i kvalifikovanu suprugu, i to je veliki blagoslov. Ti si pravi propovedač. Zato te simpatišem. (Onda smeh). Ponekad umeš biti tvrdoglav, ali to je slučaj svakog inteligentnog čoveka. Sada imaš jako dobro polje delovanja. Organizuj ga, i to će biti velika zasluga. Niko te neće uznemiravati tamo. Napravi svoje sopstveno polje delovanja, i nastavi da budeš rittik delujući u moje ime."

Šrila Prabhupada je s velikim entuzijazmom slušao, dok sam mu čitao članak iz novina. Njegova Božanska Milost je bila jako zadovoljna. "Ovaj članak će ti povećati ugled. To je veoma dobar članak. Zbog toga su novine sačuvalе toliko mesta da ga odštampaju. To je fino. Mora biti objavljeno u časopisu "Back to Godhead". Sada postoji rubrika u časopisu Back to Godhead pod nazivom 'Prabhupada Govori'. Tvoj se članak može zvati 'Prabhupadin Učenik Govori'. Da, svakako ćemo objaviti ovaj članak. Neka budalaština ovog raskala bude javno obelodanjena. Jako sam uživao čitajući članak. Hoću da moji učenici govore... podržani potpunim rasuđivanjem. 'Brahma sutra sunistha', to je propovedanje. Budite blagosloveni. Svi moji učenici idu napred. Vi ste dali izazov. Oni ne mogu odgovoriti. Ovaj Dr. Kovoer bi trebao biti pozvan...za Dr. Svarupa Damodarev sastanak na temu 'Život nastaje iz života'. On nešto može i naučiti na ovom naučnom sastanku."

Da, ti bi sigurno trebao dobiti nešto ISKCON novca za besplatnu distribuciju hrane. Za tvoj program, sakupljeni Američki novac će biti poslat za distribuciju hrane. To je moj predlog. Tri stotine ljudi dolazi, to nije šala. Pomenuo si toliko lepih preparacija. Želeo bih jesti, ali nemogu. Jednostavno slušajući imena ovih (preparacija) zadovoljava. Baš sam jutros mislio na tebe, i upravo sam sada dobio tvoje pismo.

(poslednji paragraf nečitak)

Tvoj sluga,

(Potpis stoji na originalnom dokumentu)

Tamala Krišna Gosvami

Sekretar Šrila Prabhupada

Zadnje Zaveštanje i Testament

Sridandi Goswami 65/TH

A.C. Bhaktivedanta Swami

Founder-Acharya:

International Society for Krishna Consciousness

CENTER: Krishna-Balarama Mandir,
Bhaktivedanta Swami Marg,
Bamanareti, Vrndavana, U.P.

DATE June 19 77

DECLARATION OF WILL

I, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, founder-acharya of the International Society for Krishna Consciousness, Settlor of the Bhaktivedanta Book Trust, and disciple of Om Visnupada 108 Sri Brimad Bhaktisiddhanta Sarasvati Goswami Maharaj Prabhupada, presently residing at Sri Krishna-Balarama Mandir in Vrndavana, make this my last will:

1. The Governing Body Commission (GBC) will be the ultimate managing authority of the entire International Society for Krishna Consciousness.
2. Each temple will be an ISKCON property and will be managed by three executive directors. The system of management will continue as it is now and there is no need of any change.
3. Properties in India will be managed by the following executive directors:
 - a) Properties at Sri Mayapur Dhama, Panihati, Haridaspur and Calcutta: Gurukrpa Swami, Jayapataka Swami, Bhavananda Goswami and Gopal Krishna das Adhikari.
 - b) Properties at Vrndavana: Gurukrpa Swami, Akshoyananda Swami, and Gopal Krishna das Adhikari.
 - c) Properties at Bombay: Tamal Krishna Goswami, Giriraj das Brahmachary, and Gopal Krishna das Adhikari.
 - d) Properties at Bhubaneswar: Gour Govinda Swami, Jayapataka Swami, and Bhagavat das Brahmachary.
 - e) Properties at Hyderabad: Mahama Swami, Sridhar Swami, Gopal Krishna das Adhikari and Bali, Mardan das Adhikari.

Handwritten signature: Sridandi Goswami

The executive directors who have herein been designated are appointed for life. In the event of the death or failure to act for any reason of any of the said directors, a successor director or directors may be appointed by the remaining directors, provided the new director is my initiated disciple following strictly all the rules and regulations of the International Society for Krishna Consciousness as detailed in my books, and provided that there are never less than three (3) or more than five (5) executive directors acting at one time.

4. I have created, developed, and organized the International Society for Krishna Consciousness, and as such I hereby will that none of the immovable properties standing in the name of ISKCON in India shall ever be mortgaged, borrowed against, sold, transferred, or in any way encumbered, disposed of, or alienated. This direction is irrevocable.

5. Properties outside of India in principle should never be mortgaged, borrowed against, sold, transferred or in any way encumbered, disposed of, or alienated, but if the need arises, they may be mortgaged, borrowed against, sold, etc., with the consent of the GBC committee members associated with the particular property.

Handwritten notes:
I have signed this will in Vrndavana, U.P. on June 19, 1977.
Sridandi Goswami
Founder-Acharya of ISKCON

Zadnje Zaveštanje i Testament

International Society for Krishna Consciousness
A.C. Bhaktivedanta Swami
Founder-Acharya

6. The properties outside of India and their associated ISC committee members are as follows:

- a) Properties in Chicago, Detroit and Ann Arbor: Jayatirtha das Adhikari, Harikesa Swami, and Balavanta das Adhikari.
b) Properties in Hawaii, Tokyo, Hong Kong: Guru Krpa Swami, Rameswara Swami, and Tamal Krena Goswami.
c) Properties in Melbourne, Sydney, Australia: Guru Krpa Swami, Hari Sauri, and Atreya Rsi.
d) Properties in England (London Radlett), France, Germany, Netherlands, Switzerland and Sweden: Jayatirtha das Adhikari, Bhagavan das Adhikari, Harikesa Swami.
e) Properties in Mexico, Venezuela, Brazil, Costa Rica, Peru, Ecuador, Colombia, Chile: Hrdyananda Goswami, Panca Dravida Swami, Brahmaanda Swami.
f) Properties in Georgetown, Guyana, Santo Domingo, St. Augustine: Adi Kesava Swami, Hrdyananda Goswami, Panca Dravida Swami.
g) Properties in Vancouver, Seattle, Berkeley, Dallas: Satsvarupa Goswami, Jagadisa das Adhikari, Jayatirtha das Adhikari.
h) Properties in Los Angeles, Denver, San Diego, Laguna Beach: Rameswara Swami, Satsvarupa Swami, Adi Kesava Swami.
i) Properties in New York, Boston, Puerto Rico, Fort Royal, St. Louis, St. Louis Park: Tamal Krena Goswami, Adi Kesava Swami, Rameswara Swami.
j) Properties in Iran: Atreya Rsi, Bhagavan das Adhikari, Brahmaanda Swami.
k) Properties in Washington D.C., Baltimore, Philadelphia, Montreal and Ottawa: Rupanuga das Adhikari, Copal Krena das Adhikari, Jagadisa das Adhikari.
l) Properties in Pittsburgh, New Vrindavana, Toronto, Cleveland, Buffalo: Kirtanananda Swami, Atreya Rsi, Balavanta das Adhikari.
m) Properties in Atlanta, Tennessee Farm, Gainesville-Miami, New Orleans, Mississippi Farm, Houston: Balavanta das Adhikari, Adi Kesava Swami, Rupanuga das Adhikari.
n) Properties in Fiji: Hari Sauri, Atreya Rsi, Vasudev.

7. I declare, say and confirm that all the properties, both movable and immovable, which stand in my name, including current accounts, savings accounts and fixed deposits in various banks, are the properties and assets of the International Society for Krishna Consciousness, and the heirs and successors of my previous life, or anyone claiming through them, have no right, claim or interest in these properties whatsoever, save and except as provided hereafter.

8. Although the money which is in my personal name in different banks is being spent for ISKCON and belongs to ISKCON, I have kept a few deposits specifically marked for allocating a monthly allowance of Rs. 1,000/- to the members of my former family (two sons, two daughters, and wife). After the deaths of the members of my former family, these specific deposits (corpus, interests, and savings) will become the property of ISKCON for the corpus of the trust, and the descendants of my former family or anybody claiming through them shall not be allowed any further income.

9. I hereby appoint Guru Krpa Swami, Hrdyananda Goswami, Tamal Krena Goswami, Rameswara Swami, Copal Krishna das Adhikari, Jayatirtha das Adhikari, and G.M. Das Brahmachary to act as executors of this will. I have made this will on the day of Jura, 1977, in possession of full sense and sound mind, without any persuasion, force or compulsion from anybody.

Witnesses: 1. Hrdyananda Goswami
2. Jayatirtha das Adhikari
3. Bhagavan das Adhikari
4. Hari Sauri
5. Atreya Rsi
6. Vasudev
7. N. K. ARORA, Advocate
8. ...

Signature of A.C. Bhaktivedanta Swami
A.C. Bhaktivedanta Swami
7-6-77
MAHARAJA

Sadržaj zadnjeg zaveštanja

*Tridandi Goswami****A.C. Bhaktivedanta Swami*****Osnivač - Ačarija:****Međunarodno Društvo za Svesnost Krišne**

CENTAR: Krišna-Balarama Mandir,
Bhaktivedanta Swami Marg,
Ramanareti, Vrndavana, U.P.

DATUM: (4-ti) Jun, 1977

TESTAMENT

Ja, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, Osnivač-Ačarija Međunarodnog Društva za Svesnost Krišne i Bhaktivedanta Book Trust-a, učenik Om Višnupada 108 Šri Šrimad Bhaktsiddhanta Sarasvati Goswami Maharadž Prabhupada, trenutno boravim u Šri Krišna-Balarama Mandiru u Vrndavani, objavljujem svoju poslednju volju:

1. Upravno Telo (GBC), će biti vrhovni upravni autoritet nad celim Međunarodnim Društvom za Svesnost Krišne.
2. Svaki Hram će biti vlasništvo ISKCON-a, i nad svakim će upravljati tri izvršna rukovodioca. Sistem menadžmenta će se nastaviti kao što je to bilo i do sada, nema potrebe za bilo kakvim izmenama.
3. Vlasništvima u Indiji će upravljati sledeći rukovodioci:
 - a) Vlasništva u Šri Majapur Dhama, Panihatiju, Haridaspuru i Kalkuti: Gurukrpa Swami, Jayapataka Swami, Bhavananda Goswami i Gopal Krishna das Adhikari.
 - b) Vlasništva u Vrindavani: Gurukrpa Swami, Akahoyananda Swami i Gopal Krishna das Adhikari.
 - c) Vlasništva u Bombaju: Tamala Krishna Goswami, Giriraj das Brahmahary, i Gopal Krishna das Adhikari.
 - d) Vlasništva u Bhuvanešvaru: Gour Govinda Swami, Jayapataka Swami, i Bhagawat das Brahmachary.
 - e) Vlasništva u Hajderabadu: Mahamsa Swami, Sridhar Swami, Gopal Krishna das Adhikari i Bali Mardan das Adhikari.

Izvršni rukovodioci koji su ovde imenovani su postavljeni za života. U slučaju smrti ili u neuspehu delovanja iz bilo kog drugog razloga za bilo koga od imenovanih rukovodilaca, rukovodilac naslednik ili rukovodioci

Sadržina zadnjeg zaveštanja

može ili mogu biti postavljeni od strane preostalih rukovodilaca, pod uslovom da je rukovodilac naslednik moj inicirani učenik i da dosledno sledi sva pravila i propise Međunarodnog Društva za Svesnost Krišne, detaljno predstavljenih u mojim knjigama, i pod uslovom da nikada nema manje od (3) ili više od (5) izvršnih rukovodilaca da deluju u isto vreme.

4. Ja sam stvorio, razvio i organizovao Međunarodno Društvo za Svesnost Krišne, i kao takvo, ja ovim odlučujem, da se nijedan objekat, od nepokretnih vlasništva koja stoje na ime ISKCON-a u Indiji, ne može staviti pod hipoteku, iznajmiti, prodati, premestiti, ili na bilo koji drugi način opteretiti, otarasiti, ili otuđiti. Ova naredba je neopoziva.
5. Vlasništva van Indije, se u načelu, nikada ne mogu staviti pod hipoteku, iznajmiti, prodati, premestiti, ili na bilo koji drugi način opteretiti, otarasiti, ili otuđiti, ali ako se javi potreba, ona mogu biti stavljena pod hipoteku, iznajmljena, prodana, itd., uz odobrenje članova GBC odbora, povezanih s tim vlasništvom.
6. Vlasništva van Indije, koja su povezana s članovima GBC odbora, su sledeća:
 - a) Vlasništva u Čikagu, Detroitu i Ann Arboru: Jayatirtha das Adhikari.
 - b) Vlasništva na Havajima, u Tokiju, Hong Kongu: Gurukrpa Swami, Rameswara Swami i Tamala Krishna Goswami.
 - c) Vlasništva u Melburnu, Sidneju, Farma u Australiji, (nečitljivo): Gurukrpa Swami, Hari Sauri, i Atreya Rsi.
 - d) Vlasništva u Engleskoj (London Radlett), Francuskoj, Nemačkoj, Netherlandu, Švajcarskoj i Švedskoj: Jayatirtha das Adhikari, Bhagavan das Adhikari, Harikesa Swami.
 - d) Vlasništva u Keniji, Mauricijusu, Južnoj Africi: Jayatirtha das Adhikari, Brahmananda Swami i Atreya Rsi.
 - e) Vlasništva u Meksiku, Venecueli, Brazilu, Kosta Riki, Peruu, Ekvadoru, Kolumbiji, Čileu: Hridayananda Goswami, Panca Dravida Swami, Brahmananda Swami.
 - f) Vlasništva u Džordžtaunu, Gajani, Santo Domingu, St. Augustinu: Adi Kesava Swami, Hridayananda Goswami, Panca Dravida Swami.
 - g) Vlasništva u Vankuveru, Sijetlu, Berkliju, Dalasu: Satsvarupa Goswami, Jagadisa das Adhikari, Jayatirtha das Adhikari.
 - h) Vlasništva u Los Anđelesu, Denveru, San Dijegu, Laguna Biču:

Sadržina zadnjeg zaveštanja

Rameswara Swami, Satsvarupa Goswami, Adi Kesava Swami.

- i) Vlasništva u Njujorku, Bostonu, Puerto Riu, Port Rojalu, St. Luisu, Farma u St. Luisu: Tamala Krishna Goswami, Adi Kesava Swami, Rameswara Swami.
 - j) Vlasništva u Iranu: Atreya Rsi, Bhagavan das Adhikari, Brahmananda Swami.
 - k) Vlasništva u Vašingtonu, Baltimoru, Filadelfiji, Montrealu i (nečitljivo): Rupanuga das Adhikari, Gopal Krishna das Adhikari, Jagadisa das Adhikari.
 - l) Vlasništva u Pitsburgu, Novoj Vrindavani, Torontu, Klivlendu, Bufalou: Kirtanananda Swami, Atreya Rsi, Balavanta das Adhikari.
 - m) Vlasništva u Atlanti, Farma u Tenesiju, Gejnsvilu, Majamiju, Nju Orleansu, Farma u Misisipiju, Hjustonu: Balavanta das Adhikari, Adi Kesava Swami, Rupanuga das Adhikari.
 - n) Vlasništva na Fidžiju: Hari Sauri, Atreya Rsi, Vasudev.
7. Ja izjavljujem, kažem i potvrđujem, da sva vlasništva, kako pokretna tako i nepokretna, koja stoje na moje ime, uključujući trenutne tekuće, štedne i stalne depozite u različitim bankama, pripadaju Međunarodnom Društvu za Svesnost Krišne. Naslednici i sledbenici iz mog prošlog života, ili bilo koji njihov zastupnik, nemaju nikakva prava, na bilo kakvo potraživanje ovih vlasništva, osim ako to nije posebno predviđeno u ostatku Testamenta.
 8. Iako se novac, koji na moje ime stoji u različitim bankama, troši za ISKCON i pripada ISKCON-u, zadržao sam par depozita posebno obeleženih, za raspodelu mesečne isplate od 1,000/ rupija - (nečitljivo) članovima moje bivše porodice, ovi posebni depoziti (osnovna glavnica, procenat i ušteđevina) će nakon smrti moje bivše porodice postati vlasništvo ISKCON-a, dok potomcima moje bivše porodice, ili bilo kom njihovom zastupniku, neće biti dozvoljen dalji pristup.
 9. Ovim imenujem, da, Guru Krpa Swami, Hrdayananda Swami, Tamal Krishna Goswami, Rameswara Swami, Gopal Krishna das Adhikari, Jayatirtha das Adhikari i Giriraj das Brahmachary deluju kao izvršiooci ovog zaveštanja. Ovaj testament sam napravio 4-og dana Juna, 1977, pri čistoj svesti i zdravom razumu, bez ikakvog nagovaranja, prisile ili ubeđivanja od strane bilo koga.

Svedoci:

A.C. Bhaktivedanta Swami

Gore izložen testament je potpisao i zapečatio Šrila Prabhupada, a svedoci su

Sadržina zadnjeg zaveštanja

bili sledeći: Tamal Krishna Goswami, Bhagavan das Adhikari i još par svedoka. (potpis stoji na originalnom dokumentu).

Ja, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, Osnivač - Ačarija Međunarodnog Društva za Svesnost Krišne i Bhaktivedanta Book Trust-a, učenik Om Višnupada 108 Šri Šrimad Bhaktsiddhanta Sarasvati Gosvami Maharadž Prabhupada, trenutno boravam u Šri Krišna-Balarama Mandiru u Vrndavani, objavljujem svoje zadnje zaveštanje i kodiciel, da bih razjasnio određene stvari koje sadrže mali procenat nejasnoće, u mom prethodnom Testamentu od 4-og Juna, 1977, sledi:

Testament sam napravio 4-og Juna, 1977, i u njemu izneo posebne mere. Jedna od tih mera, je bila mesečna isplata izdržavanja, za života Šri. M. M. De, Brindaban Chandra de, Bhakti Lata De i Smt. Sulturmana Dey, koji su rođeni od mene dok sam bio u grihasta ašramu, i Smt. Radharani De, koja je bila moja supruga u grihasta ašramu, a navedena je u paragrafu br.8 pomenutog Testamenta. Nakon pažljivog razmatranja, smatram, da pomenuti paragraf u potpunosti neispunjava moje namere. Tako ovim naređujem, da se Smt. Radharani De za života isplaćuje 1,000/- rupija mesečno, kao procenat s depozita od 120.000 rupija. Taj depozit ISKCON treba napraviti u bilo kojoj banci, koju autoriteti pomenutog društva smatraju odgovarajućom, za period od sedam godina na ime ISKCON-a, čija suma novca neće biti dostupna nikome od njenih naslednika, a nakon njene smrti, pomenutu sumu novca ISKCON treba prisvojiti i iskoristiti na način, na koji autoriteti ISKCON-a smatraju odgovarajućim za potrebe Društva.

Što se tiče Šri M.M. De, Šri Brindaban Chandra De, Smt. Sulturmana Dey i Bhakti Lata De, ISKCON će raspodeliti na četiri različita depozita po 120.000 rupija na sedam godina u banci, čiji mesečni procenat iznosi ne manje od 1000 rupija. Od 1000 rupija pomenute sume, samo će 250 rupija biti isplaćeno svakom od njih na ruke, dok će preostalih 750 rupija biti ponovo uloženo na njihove nove fiksne depozite, pojedino svakom od njih na sedam godina. Kada istekne rok ovim Fiksnim Depozitima, stvorenim, mesečnim uplatama od 750 rupija na prvih sedam godina, pomenuta suma novca će biti ponovo uložena, od strane gore imenovanih osoba, u neke Vladine Obveznice, Fiksne Depozite ili neki drugi štedni račun u Državnoj banci, ili iskoristiti za kupovinu neke nepokretne imovine, tako da postojeća suma novca ostane zaštićena i sačuvana od uzaludnog troška. Ipak, u slučaju, da gore imenovane osobe, ili bilo ko od njih, prekrši ove uslove i iskoristi pomenutu sumu za cilj, ili ciljeve drugačije od onih gore opisanih, ISKCON autoriteti će imati svu slobodu, da stopiraju mesečnu isplatu za izdržavanje toj osobi, ili osobama, iz prvobitnog Fiksnog Depozita od

Sadržina zadnjeg zaveštanja

1,20,000 rupija, i umesto toga, mesečna isplata od 1000 rupija će se usmeriti u Bhaktivedanta Swami Humanitarni Fond. Tako sam jasno stavio do znanja, da naslednici pomenutih osoba, neće imati pravo na bilo koji deo pomenute sume, i da je ta suma novca namenjena, isključivo za ličnu upotrebu pomenutih osoba iz mog prošlog života, samo za vreme trajanja njihovih pojedinih života.

Imenovao sam neke izvršioci pomenutog Testamenta. Ovim, dodajem ime Sri Jayapataka Swamija, mog učenika, koji prebiva u Sri Mayapur Chandrodya Mandiru, Okrug Nadia, Zapadni Bengal, kao izvršioca mog pomenutog Testamenta, zajedno sa svim drugim imenovanim u pomenutom Testamentu od 4-og Juna, 1977. Ovim još i naređujem, da će moji izvršioci biti opunomoćeni da deluju kako zajedno tako i pojedinačno, u cilju ispunjenja njihovih obaveza pod mojim pomenutim Testamentom.

Time ovim produžavam, modifikujem i menjam svoj izrečeni Testament od 4-og Juna, 1977, na gore pomenut način. U svim ostalim odnosima pomenuti Testament nastavlja biti veran, i uvek će ostati veran.

Ovim aktom, sam dopunio Zaveštanje kodicil ovog 5-og Novembra, 1977, pri čistoj svesti i zdravom razumu, bez ikakvog nagovaranja, prisile ili ubeđivanja od strane bilo koga.

Svedoci:

(potpis stoji na originalnom dokumentu)

A.C. Bhaktivedanta Swami

RAZGOVOR U SOBI 22-gi April, 1977, Bombaj

Šrila Prabhupada: “Rekao sam mu ‘Ti ne možeš biti toliko nezavisan. Ti dobro radiš, ali to se ne treba raditi u.... Priznaj’ (Pauza) Ljudi se žale na Hamsaduttu. Da li znaš za to?”

Tamala Krišna: “Nisam siguran za neke posebne incidente, ali čuo sam generalno...”

Šrila Prabhupada: “U Nemačkoj. U Nemačkoj.”

Tamala Krišna: “Bhakte tamo.”

Šrila Prabhupada: “Toliko puno pritužbi.”

Tamala Krišna: “Zato je promena dobra”

Šrila Prabhupada: “Ti postani guru, ali pre svega, prvo moraš postati kvalifikovan. Onda možeš postati.”

Tamala Krišna: “Oh, tamo su tu vrstu tužbi pominjali.”

Šrila Prabhupada: “Da li si znao za to?”

Tamala Krišna : “Da, čuo sam, da.”

Šrila Prabhupada: “Kakva je korist napraviti nekog raskal - gurua?”

Tamala Krišna: “Pa, ja sam analizirao kako sebe, tako i sve vaše učenike, očigledno je, da smo mi svi uslovljene duše, i potome ne možemo biti guru. Možda će to jednog dana biti moguće.”

Šrila Prabhupada: “Hmm!”

Tamala Krišna: “...ali sada ne.”

Šrila Prabhupada: “Ja ću napraviti neke gurue. Ja ću reći ko je guru, ‘Sada ti postani *ačarija*. Ti postani opunomoćen.’ Ja čekam na to. Ti postani, svi vi, *ačarije*. Ja se u potpunosti povlačim. Ali obuka se mora završiti.”

Tamala Krišna: “Proces pročišćenja mora biti tu.”

Šrila Prabhupada: “O da, mora biti tu. Caitanya Mahaprabhu hoće. *amara ajnaya guru hana*. Ti postani guru. Ali budi kvalifikovan. (Smeh) Mala stvar, striktni sledbenik.”

Tamala Krišna: “A ne pečat s natpisom.”

Šrila Prabhupada: “Onda nećeš biti efektivan. Ti možeš varati, ali to jednostavno neće imati efekta. Pogledaj samo naš Gaudiya Math. Svako je hteo biti guru. Mali hram i guru. A kakav tip gurua? Nema objavljivanja knjiga, nema propovedanja, nego samo dobavi nešto hrane... Moj Guru Maharadž je imao običaj da kaže, ‘Združena zbrka, mesto za jedenje i spavanje’.”

RAZGOVOR U SOBI 27-mi Maj, 1977, Vrindavana

Bhavananda: “Biće ljudi, ja to znam. Biće ljudi koji će pokušati da se postave kao guru.”

Tamala Krišna: “To se već dešavalo mnogo godina ranije, tvoja braća po Bogu su već mislila na taj način. Madhava Maharaja....”

Bhavananda: “O, da. O, spreman da uskoči.”

Šrila Prabhupada: “Veoma jak menadžment je potreban i budno nadgledanje.”

RAZGOVOR U SOBI 28-Maj, 1977, Vrindavana

Satsvarupa Maharaja: “Onda, naše sledeće pitanje je u vezi toga, kako će se obavljati inicijacije ubuduće, posebno u vreme kada više ne budeš bio sa nama. Mi hoćemo da znamo, kako će se sprovesti prva i druga inicijacija.”

Šrila Prabhupada: “Da. Predloziću neke od vas. Nakon što se ovo reši, predloziću neke od vas koji će vršiti službu kao predstavnici *ačarije*.”

Tamala Krišna: “Da li se to zove *ritvik ačarija*?”

Šrila Prabhupada: “*Ritvik*. Da.” (*Da, ritvici*)

Satsvarupa Maharaja: “Onda kakav je odnos te osobe koja daje inicijaciju i...”

Šrila Prabhupada: “On je guru. On je guru.”

Satsvarupa Maharaja: “Ali on deluje u Vaše ime”.

Šrila Prabhupada: “Da. Takva je formalnost. Jer sve dok sam ja prisutan, jedan ne treba postati guru, tako u moje ime, po mojoj naredbi, *amara ajnaya guru hana*. On postaje pravi guru, ali po mojoj naredbi.”

Satsvarupa Maharaja: “Tako, se oni mogu smatrati Vašim učenicima?”

Šrila Prabhupada: “Da, oni su učenici ... ali razmotriti...ko...”

Tamala Krišna: “Ne. On pita da li ovi *ritvik-ačarije*, oni su predstavnici, daju *dikšu*, njihovim - ljudima kojima oni daju *dikšu*, čiji su oni učenici?”

Šrila Prabhupada: “Oni su njegovi učenici.”

Tamala Krišna: “Oni su njegovi učenici.”

Šrila Prabhupada: “Onaj, ko inicira ... njegov duhovni unuk.”

Satsvarupa Maharaja: “Onda imamo pitanje u vezi...”

Šrila Prabhupada: “Kada ti ja naredim: “Ti postaješ guru.”, on postaje regularan guru. To je sve. On postaje učenik mog učenika. To je to. Pogledaj samo.”

RAZGOVOR U SOBI, 7-mi Jul, 1977, Vrindavana

Tamala Krišna: “Šrila Prabhupada, sada primamo veliki broj pisama. Ovi se ljudi žele inicirati. Zbog toga, pošto ste vi do sada, bili sve bolesniji, rekli smo im da sačekaju.”

Šrila Prabhupada: “Lokalni senior *sanjasiji* to mogu obaviti.”

Tamala Krišna: “Upravo tako i radimo. Mislim, mi smo formalno ... lokalni GBC *sanjasiji* su mantrali na njihovim brojanicama, i oni su pisali Vašoj Božanskoj Milosti. A vi ste davali duhovna imena. Stoga, da li se taj proces treba nastaviti, ili bi trebalo da mi ... Ja mislim, jednom je rečeno, da duhovni učitelj prihvata ... on prihvata na ... on treba osloboditi učenika od ... tako da mi nećemo da vi trebate uh ... vaše zdravlje nije tako dobro, tako da ne bi trebalo ... zato smo svima i rekli da sačekaju. Ja samo hoću da znam, da li mi trebamo nastaviti čekati još neko vreme.”

Šrila Prabhupada: “Ne. Senior *sanjasiji*.”

Tamala Krišna: “Prema tome, oni trebaju nastaviti ...”

Šrila Prabhupada: “Možeš mi dati spisak *sanjasija*. Ja ću obeležiti.”

Tamala Krišna: “OK.”

Šrila Prabhupada: “Ti možeš. Kirtanananda može. Satsvarupa može. Stoga ovo troje mogu.”

Tamala Krišna: “Pretpostavimo da je neko u Americi. Da li oni jednostavno trebaju pisati Kirtananandi ili Satsvarupi?”

Šrila Prabhupada: “Ko je bliži. Jayatirtha može to uraditi.”

Tamala Krišna: “Jayatirtha.”

Šrila Prabhupada: “Bhagavan. I on takođe može ... Harikeš.”

Tamala Krišna: “Harikeš Maharadž.”

Šrila Prabhupada: “Pet, šest ljudi, neka se podele, ko je najbliži.”

Tamala Krišna: “Ko je najbliži. Tako da osobe ne moraju pisati Vašoj Božanskoj Milosti. Mogu pisati direktno toj osobi. A oni su u stvari, inicirani u ime Vaše Božanske Milosti. Osobe koje bivaju inicirane su takođe vaši ...

Šrila Prabhupada: “Druga inicijacija. Trebamo razmisliti. Druga.”

- Tamala Krišna:** “Ovo je za prvu inicijaciju. OK. A za drugu inicijaciju, za sada bi oni trebali ...”
- Šrila Prabhupada:** “Ponovo trebaju sačekati. Druga inicijacija, to bi trebalo biti.”
- Tamala Krišna:** “Neki vam bhakte sada pišu za drugu inicijaciju. I ja im pišem, da trebaju malo sačekati, zato što niste dobro. Stoga, mogu li nastaviti s tim odgovorom?”
- Šrila Prabhupada:** “Oni mogu dobiti drugu inicijaciju.”
- Tamala Krišna:** “Tako što pišu vama?”
- Šrila Prabhupada:** “Ne. Ovim ljudima.”
- Tamala Krišna:** “Ovim ljudima. Oni takođe mogu dati drugu inicijaciju. Prema tome, više nema potrebe da bhakte pišu vama za prvu i drugu inicijaciju. Oni mogu pisati čoveku koji im je najbliži. Ali sve ove osobe su i dalje Vaši učenici. Svako ko bi dao inicijaciju, on bi to radio u vaše ime.”
- Šrila Prabhupada:** “Da.”
- Tamala Krišna:** “Znate onu knjigu koju održavam, onu u kojoj su sva imena Vaših učenika? Da li trebam nastaviti s tim?”
- Šrila Prabhupada:** “Hmm!”
- Tamala Krišna:** “Stoga, kada neko da inicijaciju, kao naprimer Harikeš Maharadž, on bi nam trebao poslati ovde ime te osobe, a ja ću ime uneti u knjigu. OK. Da li postoji još neko u Indiji, koga bi ste hteli preporučiti?”
- Šrila Prabhupada:** “Indija? Ja sam ovde. Videćemo. U Indiji - Jayapataka.”
- Tamala Krišna:** “Jayapataka Maharadž?”
- Šrila Prabhupada:** “Ti si takođe u Indiji. Možeš zapisati ova imena.”
- Tamala Krišna:** “Da, imam ih.”
- Šrila Prabhupada:** “Ko su oni?”
- Tamala Krišna:** “Kirtanananda Maharadž, Satsvarupa Maharadž, Jayatirtha Prabhu, Bhagavan Prabhu, Harikeš Maharadž, Jayapataka Maharadž i Tamala Krišna Maharadž.”
- Šrila Prabhupada:** “To je u redu. Sada distribuiraj.”
- Tamala Krišna:** “Sedam. Ima sedam imena.”
- Šrila Prabhupada:** “Za sada, sedam imena. Dosta. (Nakon kraćeg vremena) Možeš dodati, Ramešvara Maharadž.”
- Tamala Krišna:** “Ramešvara Maharadž.”
- Šrila Prabhupada:** “i Hrdayananda.”
- Tamala Krišna:** “Oh, Južna Amerika.”

Šrila Prabhupada: “Tako da bez čekanja na mene, koga god da vi preporučite, zaslužuje. To će se uzdati u diskreciju.”

Tamala Krišna: “U diskreciju...”

Šrila Prabhupada: “Da.”

Tamala Krišna: “To je prva i druga inicijacija.”

Šrila Prabhupada: “Hmm!”

Tamala Krišna: “Mogu li povesti *bhakte* u *kirtan*, Šrila Prabhupada?”

RAZGOVOR U SOBI, 19-ti Juli, 1977, Vrindavana

Tamala Krišna: “Upendra i ja smo mogli da ga vidimo izdaleka ... (prekid)”

Šrila Prabhupada: “I niko te neće uznemiravati tamo. Napravi svoje sopstveno polje delovanja, i nastavi da budeš *ritvik* izvršavajući moje naredbe. Ljudi ovde počinju da simpatišu. Mesto je jako lepo.”

Tamala Krišna: “Da. On kaže: ‘Uvod *Bhagavad-Gite* je već preveden na Tamil, a sledeće je drugo poglavlje. Nakon toga ćemo objaviti male knjižice za deljenje’.”

RAZGOVOR U SOBI, 18-ti Oktobar, 1977, Vrindavana

Šrila Prabhupada: “Hare Krišna. Jedan Bengalski gospodin je došao iz Njujorka.” (*Jedan čovek je doputovao iz Njujorka da bi ga Šrila Prabhupada inicirao.*)

Tamala Krišna: “Da, Šrila Prabhupada. Gospodin Sukamoy Roy Choudry.”

Šrila Prabhupada: “Ja sam već dao punomoć nekima od vas da inicirate?”

Tamala Krišna: “Da.”

Šrila Prabhupada: “Prema tome, zamenici, Jayapatakino ime je bilo tamo?”

Tamala Krišna: “Jayapataka Maharaja?”

Bhagavan: “Već je tamo Šrila Prabhupada. Njegovo ime je bilo na spisku.”

Šrila Prabhupada: “Stoga, poslao sam ga da to obavi u Mayapuru, i ti možeš ići zajedno s njim. Ja sam stopirao na neko vreme. Da li se slažete s tim?”

Tamala Krišna: “Oko čega Šrila Prabhupada?”

Šrila Prabhupada: “Po pitanju inicijacije, ja sam imenovao moje učenike, da li je to jasno ili ne?”

Giriraja: “Jasno je”

Šrila Prabhupada: “Ti imaš listu imena?”

Tamala Krišna: “Da. Šrila Prabhupada.”

Šrila Prabhupada: “A ako se milošću Krišne ja oporavim iz ovog stanja onda ću ponovo početi, a možda i ne, ali inicirati u ovakvom stanju nije dobro.”

RAZGOVOR U SOBI, 2-gi Novembar, 1977, Vrindavana

(Šrila Prabhupada objašnjava, o čemu je bilo diskutovano sa gostima)

Šrila Prabhupada: “... Tako da posle Vas, ko će preuzeti vodstvo, i (Ja sam rekao) svi će preuzeti. Svi moji učenici. Ako hoćeš, i ti takođe možeš preuzeti. (Smeh) Ali ako slediš. Oni su spremni sve žrtvovati. Oni će preuzeti vodstvo. Ja mogu, jedan, otići. Ali doći će stotine. Stotine će propovedati. Ako hoćeš, i ti takođe možeš biti lider. Mi ovde nemamo tako nešto, da, ovde je lider. Svako ko sledi prethodno vodstvo. On je lider.”

Tamala Krišna: “Hmm”

Šrila Prabhupada: “Indijac. Mi nemamo takvih razlika. Indijac. Evropljanin.”

Devotee: “Oni su hteli da Indijac bude lider.”

Šrila Prabhupada: “Da. Svi. Svi su moji učenici lideri. Oni koji budu strožije sledili, oni će postati lideri. Ako hoćeš da slediš, i ti možeš postati lider. Ali ti ne slediš. To sam rekao. *(pauza)*

Tamala Krišna : “Da. Oni su verovatno hteli predložiti nekoga ko bi preuzeo naš Pokret.”

Šrila Prabhupada: “Da. Hmm. *(pauza)* ‘Lider’ ... sve su to gluposti. *(pauza)* Lider znači onaj, ko je postao prvoklasni učenik. On je lider, ‘*evam parampara praptam*’, onaj ko savršeno sledi naše instrukcije, on je lider. Hmm. Postati lider nije jako teško, pod uslovom da je jedan spreman slediti naredbe verodostojnog gura.”

***Neki prevodi se razlikuju od onih izloženih u BBT prevedenim knjigama, jer se BBT prevodi neslažu sa Šrila Prabhupadovim originalnim izjavama na Engleskom jeziku.**

Tamala Krišna Gosvami, Pyramid House Ispovesti, Topanga Kanjon, 3-ći Decembar 1980

Tamala Krišna Maharadž: “Pre par dana sam imao određenu realizaciju. (...) Očigledno, postoji toliko puno Šrila Prabhupadovih izjava o tome, da njegov Guru Maharadž nikada nije imenovao nikakve naslednike. (...) Upravo je Šrila Prabhupada u svojim knjigama to i govorio, da guru znači onaj ko ima kvalifikaciju. (...) Nadahnuće je došlo, pošto je i mene samog mučilo isto pitanje, stoga je Krišna odgovorio. Ustvari, Prabhupada nikada nije imenovao nikakve gurue. On je imenovao jedanaest *ritvika*. Nikada ih nije imenovao guruima. Ja i ostali GBC članovi, smo u poslednje tri godine naneli veliku štetu ovom Pokretu, zato što smo lažno interpretirali imenovanje *ritvika* kao imenovanje gurua.

Šta se stvarno desilo, objasniću. To sam već objasnio, ali je tumačenje pogrešno. Šta se zaista dogodilo: Šrila Prabhupada je spomenuo, da će on, možda, imenovati nekoliko ljudi koji će delovati na položaju *ritvika*, zbog toga se GBC sastao i rešio da priđe Šrila Prabhupadu, nas petoro, šestoro. (*Ovo se odnosi na sastanak od 28-og Maja, 1977*). Upitali smo ga, ‘Šrila Prabhupada, posle vašeg odlaska, ako mi budemo prihvatili učenike, da li će oni biti Vaši učenici, ili naši učenici?’

Nakon nekog vremena, nakupio se spisak s imenima ljudi koji se hoće inicirati. Bio je prepun imena. Rekao sam, ‘Šrila Prabhupada, jednom ste spomenuli *ritvike*. Ne znam šta da radim. Nismo Vam hteli prići, ali sada postoje na stotine imena *bhakta*, i ja samo uspevam da zadržim sva pisma. Ja ne znam, kako Vi hoćete postupiti.’

Šrila Prabhupada je rekao, ‘Dobro, imenovaću toliko...’ i onda ih je počeo imenovati. On je vrlo jasno stavio do znanja, da su oni Njegovi učenici. I tada mi je bilo savršeno jasno, da su oni Njegovi učenici. Kasnije sam mu postavio dva pitanja, prvo: ‘Šta je sa Brahmanandom Svamijem?’. Pitao sam ga to, jer sam bio privržen Brahmananda Svamiju. (...) Šrila Prabhupada je onda rekao, ‘Ne, ne osim ako je kvalifikovan.’ Pre no što sam se spremio otkucati pismo, postavio sam mu i drugo pitanje: ‘Šrila Prabhupada, da li je ovo sve ili hoćete dodati još nekoga?’. On je odgovorio, ‘Ako bude bilo neophodno, i drugi mogu biti dodati’.

Sada razumem, da je njegov urađeni postupak bio vrlo jasan. On fizički nije bio sposoban izvoditi funkciju inicijacije; zato je, on imenovao zvanične predstavnike, koji će inicirati u njegovo ime. On je imenovao njih jedanaest, i vrlo je jasno rekao, ‘Ko je najbliži, on može inicirati.’ Ovo je jako važno, jer kada dođe momenat inicijacije, više nije bitno ko je najbliži, nego kome te srce vuče. U koga (ti) polažeš svoju veru, od njega ti uzimaš inicijaciju. Ali kada je to zvanično, onda je to-ko je najbliži, i on je tu bio savršeno jasan. On ih je imenovao. Oni su bili rasuti po celom svetu, i on je rekao, ‘Ko ti je najbliži,

samo priđi toj osobi, i oni će te proveriti. Tada će oni, u moje ime, inicirati.’ To nije pitanje-u koga ti polažeš svoju veru, ništa. To je dužnost gurua.

‘Da bih mogao upravljati ovim pokretom’, Prabhupada je rekao, ‘moram oformiti GBC, i ja ću imenovati sledeće ljude. Da bi se mogao nastaviti proces dobijanja inicijacije, kao i proces prihvatanja ljudi u naš Pokret, ja ću imenovati neke sveštenike koji će mi pomoći, zato (...) Ja ne mogu fizički upravljati svime sam.’

I to je bilo sve, i nikada nije bilo ništa više od toga, možeš se opkladiti u svoju zadnju paru, da je Šrila Prabhupada danima, satima i nedeljama iznova govorio samo o tome, kako postaviti ovu stvar s guruima, budući da je tu istu stvar rekao već nebrojeno puta. Rekao je: ‘Moj Guru Maharadž nikoga nije imenovao. To dolazi po kvalifikaciji.’ Napravili smo veliku grešku. Posle odlaska Šrila Prabhupada, kakav je položaj ovih jedanaestoro ljudi? (...)

Prabhupada je pokazao, da nisu samo *sanjasiji*. On je imenovao dvoje ljudi koji su bili *grihaste*, koji su u najmanju ruku mogli biti *ritvici*, tako pokazavši, da su oni ravnopravni bilo - kom *sanjasiju*. Prema tome, ko god je duhovno kvalifikovan – oduvek je bilo jasno da ti ne možeš prihvatati učenike u prisustvu tvog gurua, ali kada guru ode, možeš prihvatati učenike, pod uslovom da si kvalifikovan, i da je neko položio svoju veru u tebe. Naravno, oni (potencijalni učenici) bi trebali biti potpuno sigurni u svoju procenu raspoznavanja, za to, ko je pravi guru a ko ne. Ali ako si pravi guru, i tvoj guru više nije prisutan, to je onda tvoje pravo. To je slično produženju roda (...) Nažalost, ovu glavnu činjenicu GBC nije prepoznao. Oni su momentalno (pretpostavili, odlučili), da su ovih jedanaestoro ljudi izabrani gurui. Za sebe lično mogu definitivno reći, i zato sve ponizno molim za oprostaj, da je definitivno postojao neki stepen pokušaja kontrolisanja (...) ali takva je priroda uslovljenosti, i pokazala se na položaju najvišem od svih, ‘Guru, oh divno! Sada sam ja guru, a ima nas samo jedanaest’ (...).

Smatram, da je realizacija ovakvog shvatanja od esencijalne važnosti, ako takve stvari mislimo izbeći, jer će se one, verujte mi, opet ponoviti. Samo je pitanje vremena, čim se malo slegne prašina, dok se neki novi incident ponovo nedogodi, nebitno, da li ovde u Los Anđelesu, ili bilo gde drugde. I to će se konstantno dešavati, sve dok ne dozvolite pravoj duhovnoj sili Krišne, da se ispolji svuda bez ograničenja. (...) Ja smatram, da je GBC dužan priznati ovu činjenicu, on je dužan priznati svoju grešku. Vi mi ne možete pokazati ništa s audio trake, ili napismeno, gde je Šrila Prabhupada rekao: ‘Ja imenujem ovih jedanaest za gurue’. To jednostavno ne postoji, jer nikada nije imenovao nikakve gurue. To je mit. (...) Na taj dan, kada ste dobili inicijaciju, vi ste dobili pravo da postanete otac nakon što vaš otac ode, pod uslovom da ste kvalifikovani. Nema imenovanja. To ne zahteva imenovanje, budući da takvo jednostavno nepostoji.

Prepišite se na IRM časopis - besplatno je!

Povratak Prabhupadu

Časopis pravog Hare Krišna Pokreta

SPECIALNO ŠUMSKO IZDANJE

www.iskconirm.com

www.iskconirm.com

specijalno
sumirano
izdanje

Pravi Hare Krišna Guru

UNUTRA:

Prevara koja je
nelegalno zbacila
Šri Prabhupada
kao pravog
ISKCON Gurua

International Religious Movement
1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025

Da bi ste dobili besplatni tromesečni upis, molimo pošaljite e-mail sa vašim punim imenom i poštanskom adresom na:
irm@iskconirm.com